Ára: 1 forint

XV. évfolyam 41. szám. *1959. október 8.*

Ludas Matyi

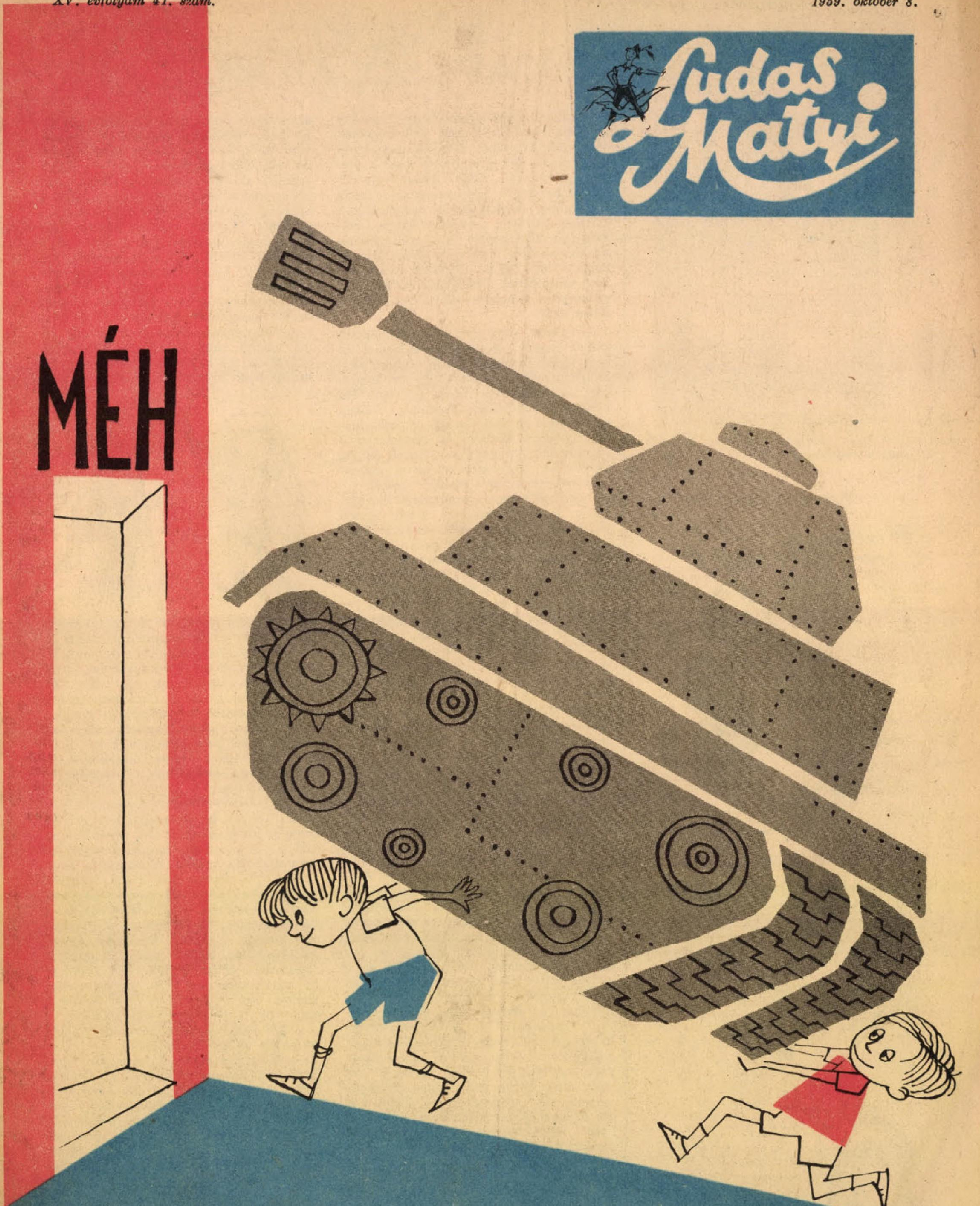

Kaján Tibor rajza

De szép is lenne...

Tapintat

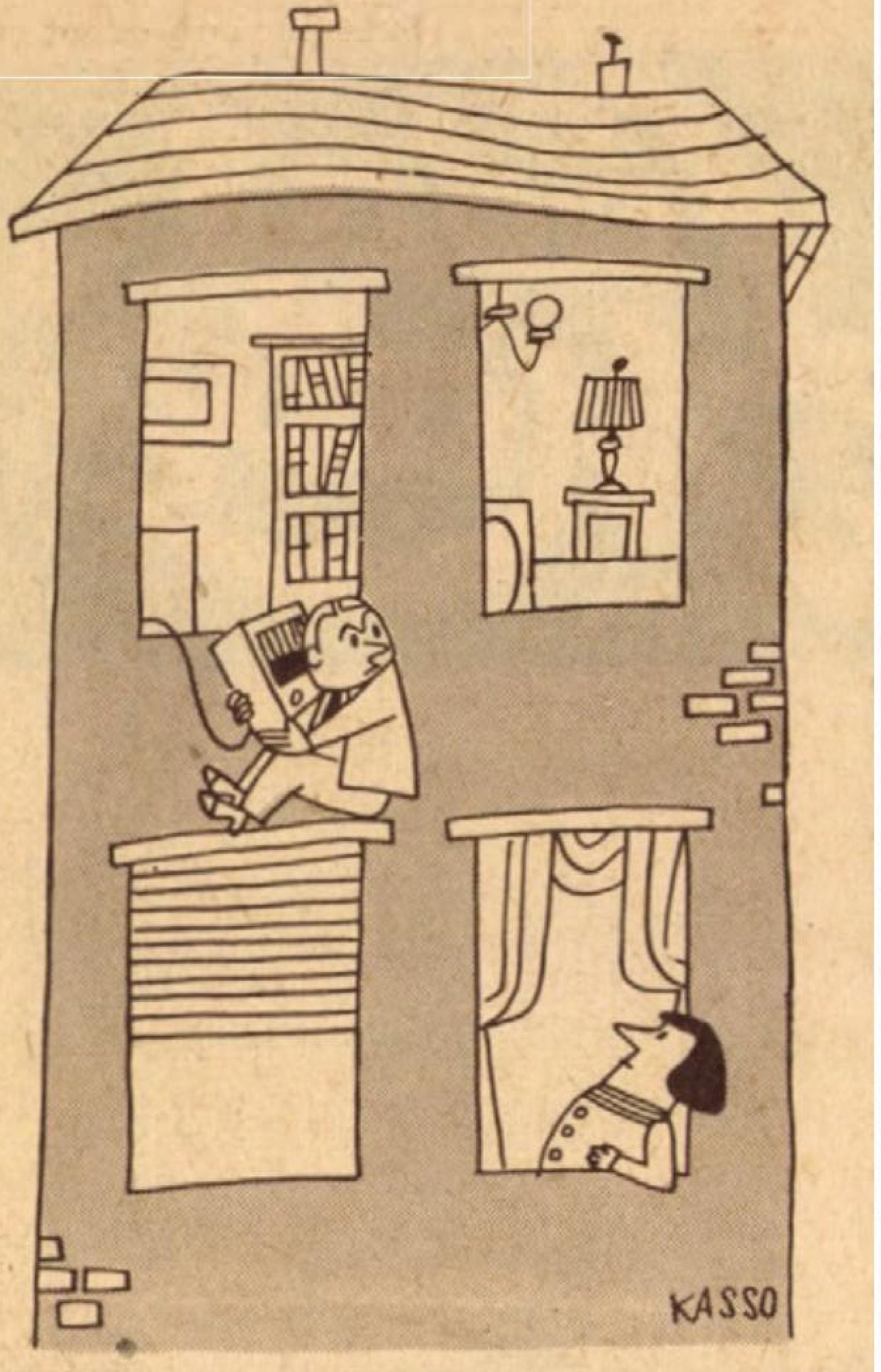

– Nem akarom zavarni a társbérlőmet a rádiózással . . .

Van stílusérzéke!

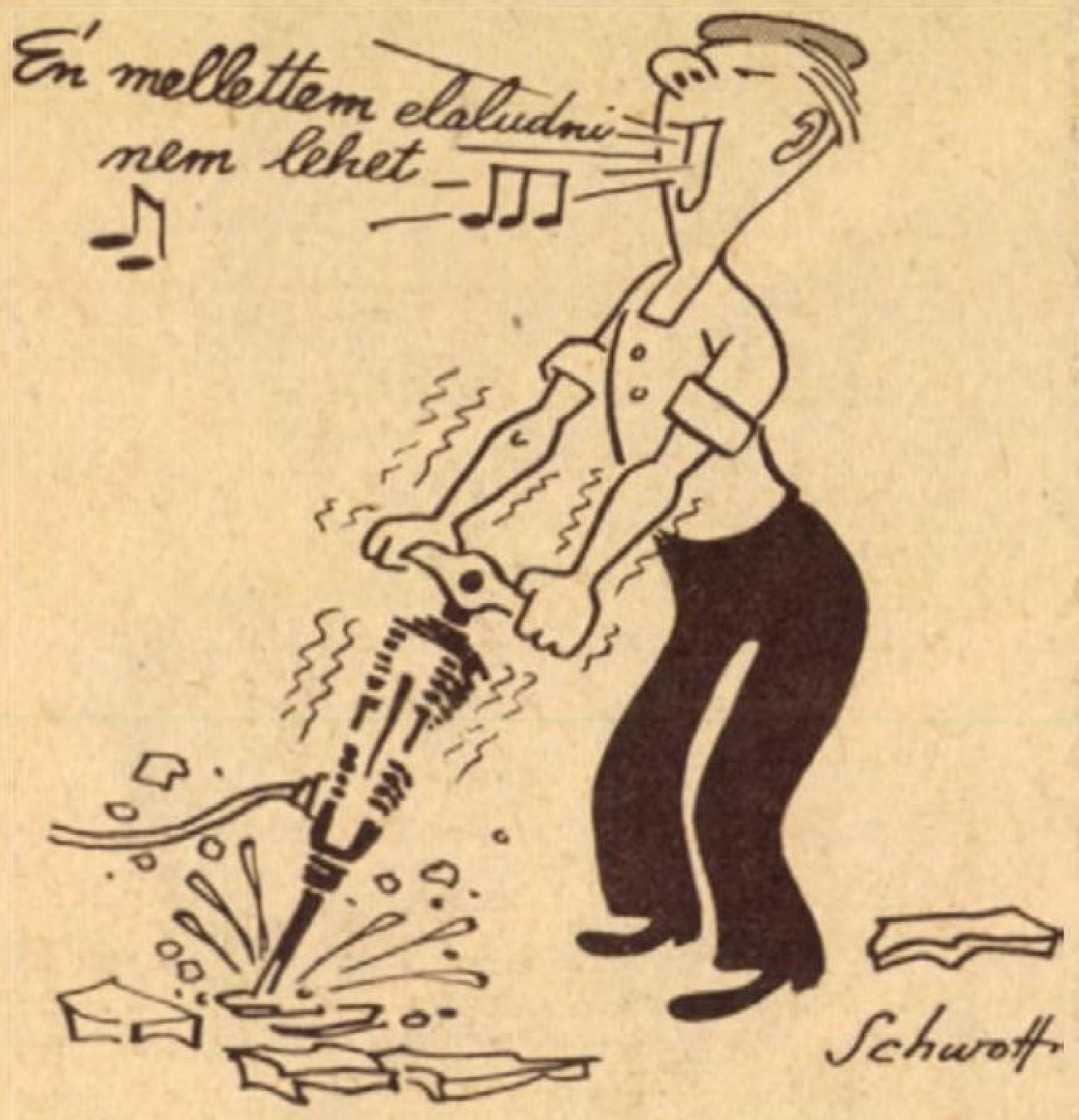
Én mellettem elaludni nem lehet
Schwott

Cérnahang

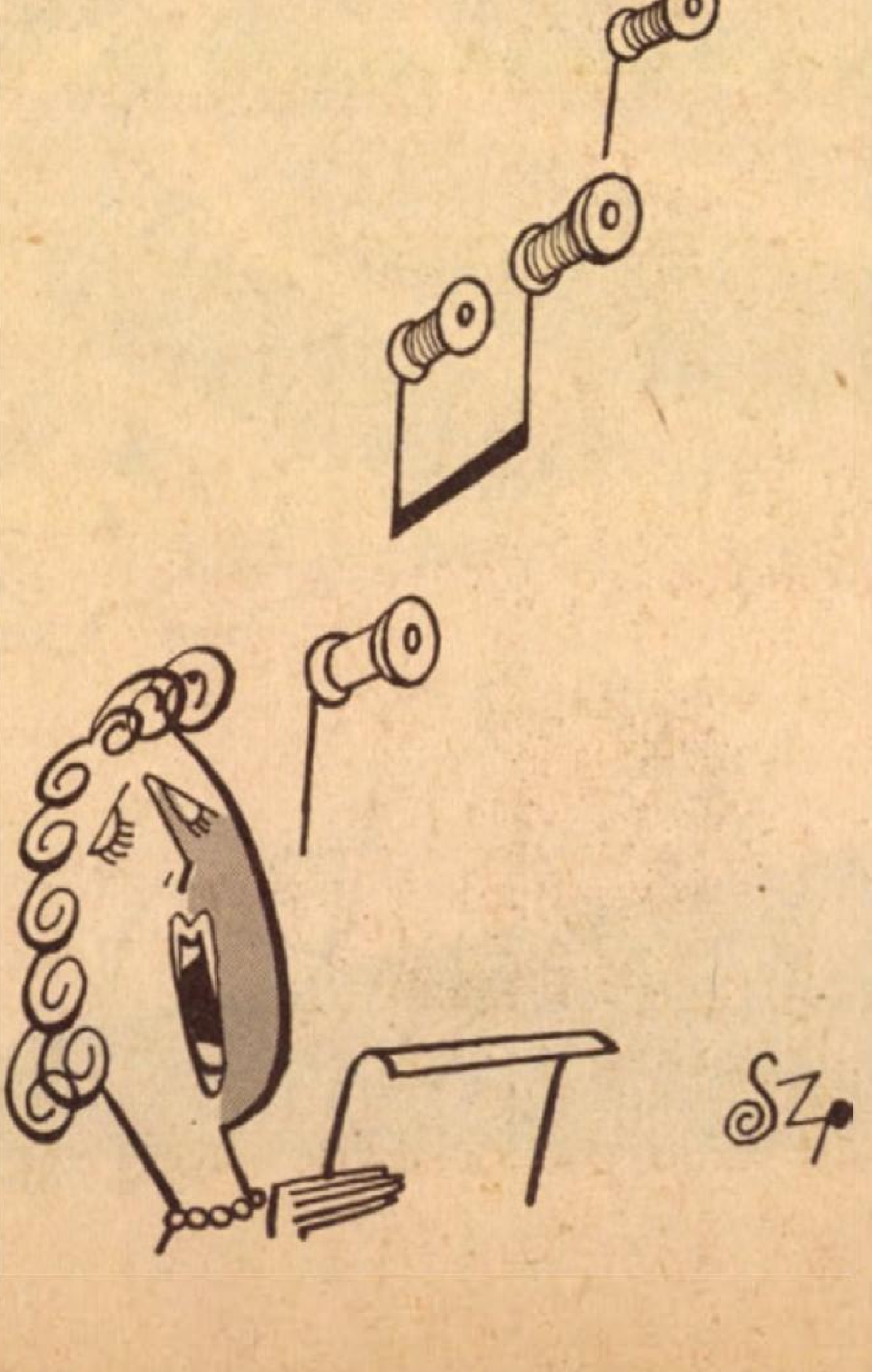

EMBERI KAPCSOLATOK

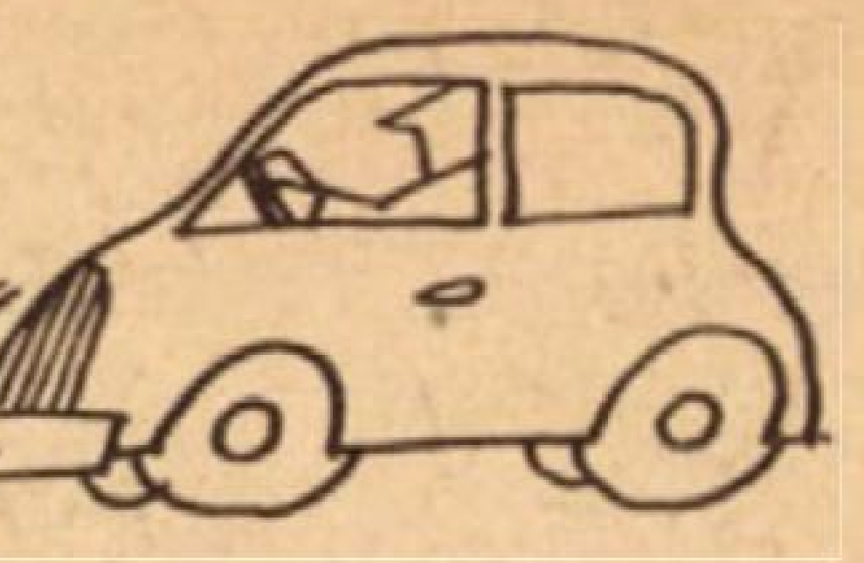

Amikor meghallottam, hogy a szerény és igénytelen kis Vukics vett magának egy ócska Topolinót, nem akartam hinni a fülemnek. Mi történhetett ezzel a szolid emberkével, hogy ilyen nagyzoló életbe kezdett?! Töprengésemre néhány nap múlva megkaptam a magyarázatot. A Lenin körúton baktattam éppen, amikor egy ütött-kopott kis zöld tragacs odakanyarodott mellém a járdaszélre és maga a kis Vukics integetett felém félszeg mosolyával. Beszálltam mellé és ott az autóban elmondta nekem azt, ami itt következik.

– Tudod, hogy érzékeny természetű ember vagyok, magányosan éldegélek és nem tudok meglenni meleg emberi kapcsolatok nélkül. Lehet, hogy ez kispolgári csökevény, de mégis így van. Ha például vendéglőben ebédelek, jobban esik nekem az étel, ha egy ismerős pincér nyájasan üdvözöl és bizalmasan a fülemre hajolva mondja: „Hozok önnek, Vukics úr, egy húslevest olyan grízgaluskával, amely száz nyelven beszél . . .” Ne gondold, hogy protekcióról van szó. Az a húsleves, amelyet kihoz, éppen olyan, mint bármely más vendéglői húsleves, mégis jobban esik nekem, mintha egy mogorva alak közönyösen elébem löttyintené a világ legfelségesebb húslevesét . . . Érted, miről van szó?

– Értem – mondtam, bár a húsleves és a kis Topolinó közötti összefüggés még nem volt elég világos előttem.

– Nos hát – folytatta – akkor már ismered az én emberi gyengémet. Minthogy nem tudok megélni gyengédség, szeretet és figyelmesség nélkül, lassú és kitartó munkával kiépítem azt magamnak az élet minden területén. Mert a pincér nemcsak a grízes galuskát dicséri, hanem azt is észreveszi a szemem állásáról, hogy jó-e az emésztésem. A borbély, akihez hosszú idő óta járok, gyöngéden fogja meg a fejem, mintha édesanyám lenne és meg sem kérdi, bedörzsölje-e a fejemet hajszesszel, mert tudja, hogy nem szeretem a hajszeszt, mert drága és büdös. Ha belépek az eszpresszóba, ahol a feketémet szoktam elfogyasztani, mire leültem, már ott párolog előttem a forró, illatos, rövid-dupla, amelyet Guszti bácsi tesz az asztalomra, aki egyúttal azt is megkérdi, nem szaggat-e a vállam, mert bizony az övé ugyancsak szaggat, amióta beállt ez a nedves idő . . . De ugyanígy megvannak az én kedves, személyes barátaim, a ruhatárosok, pénztárosnők, Közért-elárusítók, újságárusok és trafikosok között. És ne gondold, hogy ez pénzembe kerül. Kölcsönös, meleg emberi kapcsolatok ezek, amelyek két ember között jönnek létre, akik felismerték, hogy szükségük van egymás megbecsülésére. Csak egy kis türelem és némi lélektani érzék kell hozzá, semmi egyéb. Az ember így lassacskán kiépíti maga körül a gyengédség támaszpontjait, amelyek megvédik őt az emberi közöny és kíméletlenség ellen . . . Világos, amit eddig mondtam?

– Nagyonis. Csak azt nem értem, hogy miért kell ehhez a Topolinó.

– Mindjárt azt is megérted. Ugyanis, sajnos, a gyengédségnek ezeket a nagy gonddal szőtt szálait brutális kezek időnként széjjel szaggatják. Mennyit szenvedtem már ettől! Képzeld csak el: az ember bemegy a megszokott presszójába, és az aranyos Guszti bácsi helyett ott talál egy vadidegen, mogorva fiatalembert, aki negyedórai várakozás után olyan undok megvetéssel vágja eléd a langyos, híg löttyöt, hogy legszívesebben rávágnál, lelketlen, szőrös kezeire. Ha bátortalanul megkérded, mi lett Guszti bácsival, kiderül, hogy lecserélték. De nemcsak őt cserélik le. Hanem lecserélik a borbélyt, a Közért-segédet, a ruhatárost, a pénztárost és a trafikost is. Mindenkit lecserélnek, aki csak él és mozog. Egyszercsak körülnézek és úgy állok megint, mint az ujjam. Kezdhetem elölről az új barátok szerzését, új támaszpontok kiépítését . . . De ez még hagyján, nem sajnálnám a fáradságot, de mire készen leszek, megint mindenkit lecserélnek . . . Van fogalmad arról, mit jelent egy érzékeny lélek számára, mint amilyen én vagyok, ha egy reggel kimegy a kapun és a régi, megszokott, nyájas utcaseprő helyett egy kellemetlen arcú, idegen asszonyszemély söprögeti össze a lovak hagyatékát? Volt idő, amikor azt hittem, hogy belebolondulok ebbe! Akkor vettem meg a Topolinót . . .

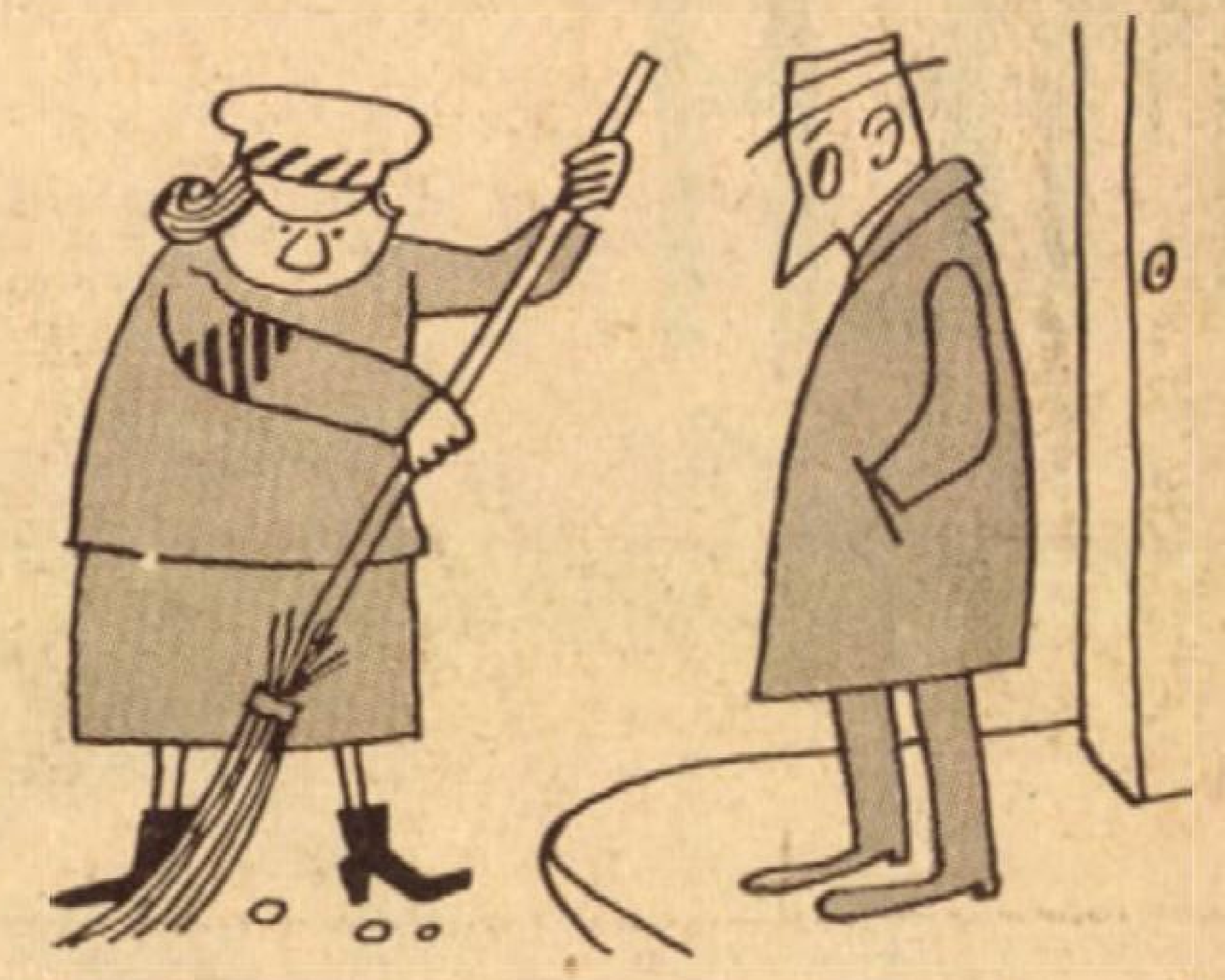

– Na, végre!

– Mindenemet pénzzé tettem, kölcsönöket vettem fel és megvettem ezt az aranyos kis jószágot. Azóta ismét boldog ember vagyok. Nem függök senkitől és semmitől. Ha valakit áthelyeznek, barátaim közül, egyszerűen utána megyek. Én Zuglóban borotválkozom, a Lágymányoson feketézem és Óbudán vágatom a tyúkszememet. Ha Újpesten megveszek egy csomag jó, száraz Kossuthot, egyúttal megtudom, férjhez ment-e Zsiga bácsi legfiatalabb lánya, s miközben a Pozsonyi úton veszek tíz deka sovány prágai sonkát, elmondhatom minden panaszomat a nők hűtlenségével kapcsolatban . . .

A kis Vukics aggodalmasan az órájára pillantott és így fejezte be:

– Most már mindent tudsz. Ne haragudj, de nekem mennem kell. Három alsónadrágot akarok vásárolni és Schwimmernét, akinél a fehérneműimet évek óta veszem, áthelyezték egy kecskeméti áruházba. Sietnem kell, hogy odaérjek üzletzárás előtt. Hidd el, megéri a fáradságot, mert ez a Schwimmerné aranyos asszony, és már jól ismeri az ízlésemet . . .

Kiszálltam és ő elrobogott. Miközben irigykedve néztem utána, azon tűnődtem, milyen egyszerű dolog is a boldogság. Csak egy jó ötlet, kitartás és némi készpénz kell hozzá.

Gádor Béla

Egy elégedetlen néző

Szür-Szabó József rajza

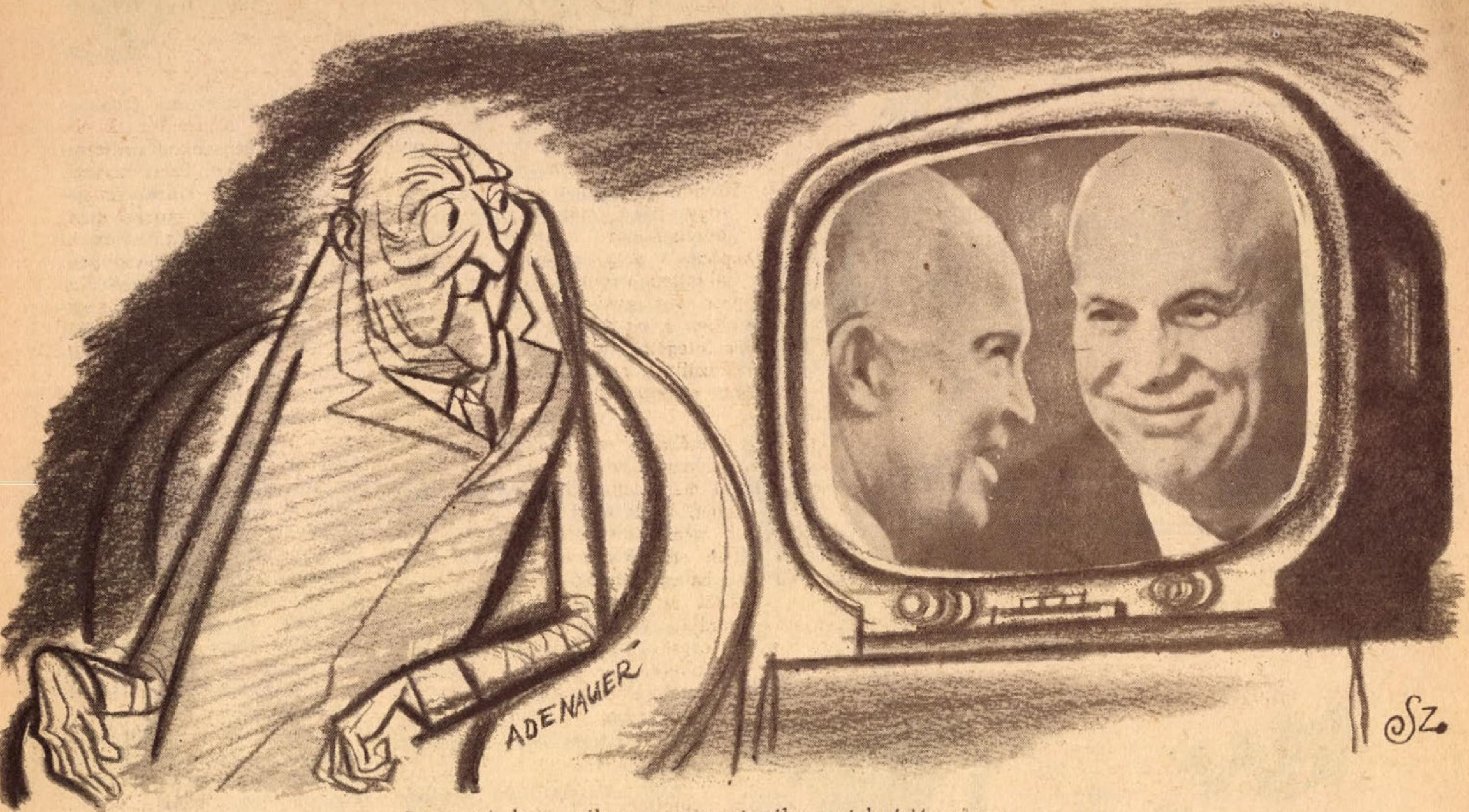

– Borzasztó, hogy milyen rossz mostanában a televízió műsora...

Cserelátogatás

(Egy globetrotter naplójából.)

ÁPR. 18: Ma röpgyűlés volt a hivatalban. Elmondták, hogy tárgyalásokat kezdtünk egy izlandi halász-szövetkezettel, kölcsönös üdülésről. Mi nyár vége felé mennénk hozzájuk, s ők pedig télen, amikor már befagyott a tenger, szóval uborkaszezon van, – jönnek Pestre.

Csak nem hagyom ki ezt az aranybányát?! – Dobokai is jelentkezett.

MÁJ. 5: Vettem méregdrágán, kéz alatt 7 drachmát, 2 rupiát és másfél török fontot. Jól jön majd Reykjavikban ez a kis dohány! – Valami megbízható maszeknél mindenesetre csináltatok egy kettősfedelű műfogsort a vámvizsgálat miatt.

Dobokai az Izlandi Hant olvassa Victor Hugótól.

JÚN. 22: Sikerült szereznem egy élsportoló révén 40 centet (United States) apróbb címletekben. A lúdtalpbetétemben fogom kicsempészni. – Naponta felpróbálom az összeget, hogy feltűnés nélkül tudjak járni rajta majd a határnál.

Dobokai, a Jó papkisasszonyt olvassa Kiljan Halldór Laxnesstől. Most büszke, mert a gépírónőnél jelesre vizsgázott Izland hegy- és vízrajzából. – Fantasztikus egy stréber!!!

AUG. 3: Nélkülözhető ingóságaimat bevágtam a zaciba, s a pénzért három komplett horgászfelszerelést vettem. Erre fognak csak harapni a jó cethalászok!! – Hogy is mondta Schopenhauer?: – „Kleine Fische, gute Fische.”

Dobokai a nagy Brehmből a bálnákat biflázza.

SZEPT. 26: Ma röpgyűlés volt a hivatalban. Lefújták az egészet. Nem sikerült nyélbe ütni. Esetleg jövő tavasszal ismét megpróbáljuk a dolgot.

Jót röhögtem Dobokain; hiába tette le az izlandi középfokú nyelvvizsgát. – Én viszont kivehetem végre a cipőmből a 40 centet!!!

Dalmáth Ferenc

Tele vagyunk mosógéppel

Toncz Tibor rajza

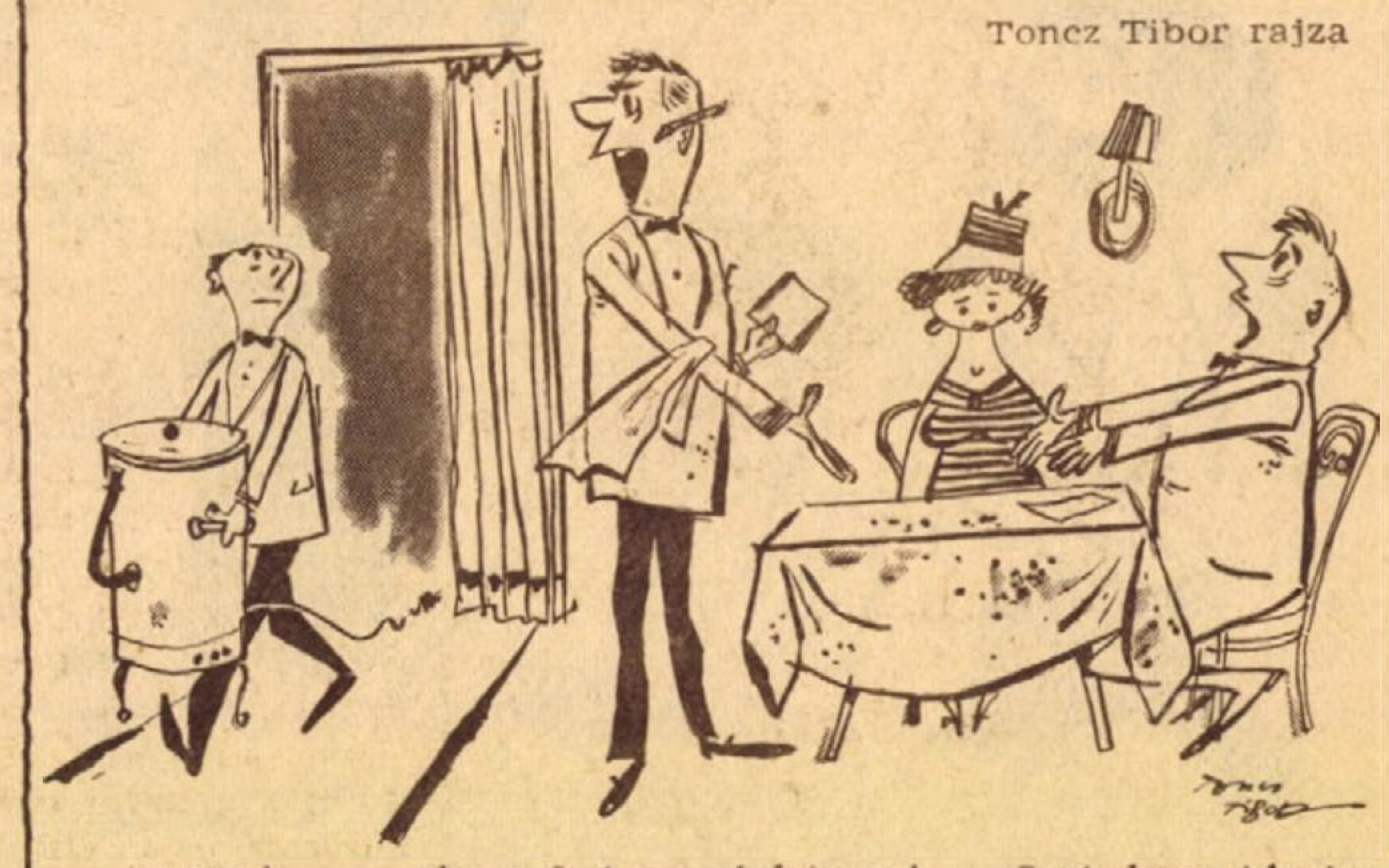

– Piszkos az abrosz? Azonnal kérem!... Jani, hozz ide is gyorsan egy mosógépet!

Jól viszonyul a dolgokhoz

Vasvári Anna rajza

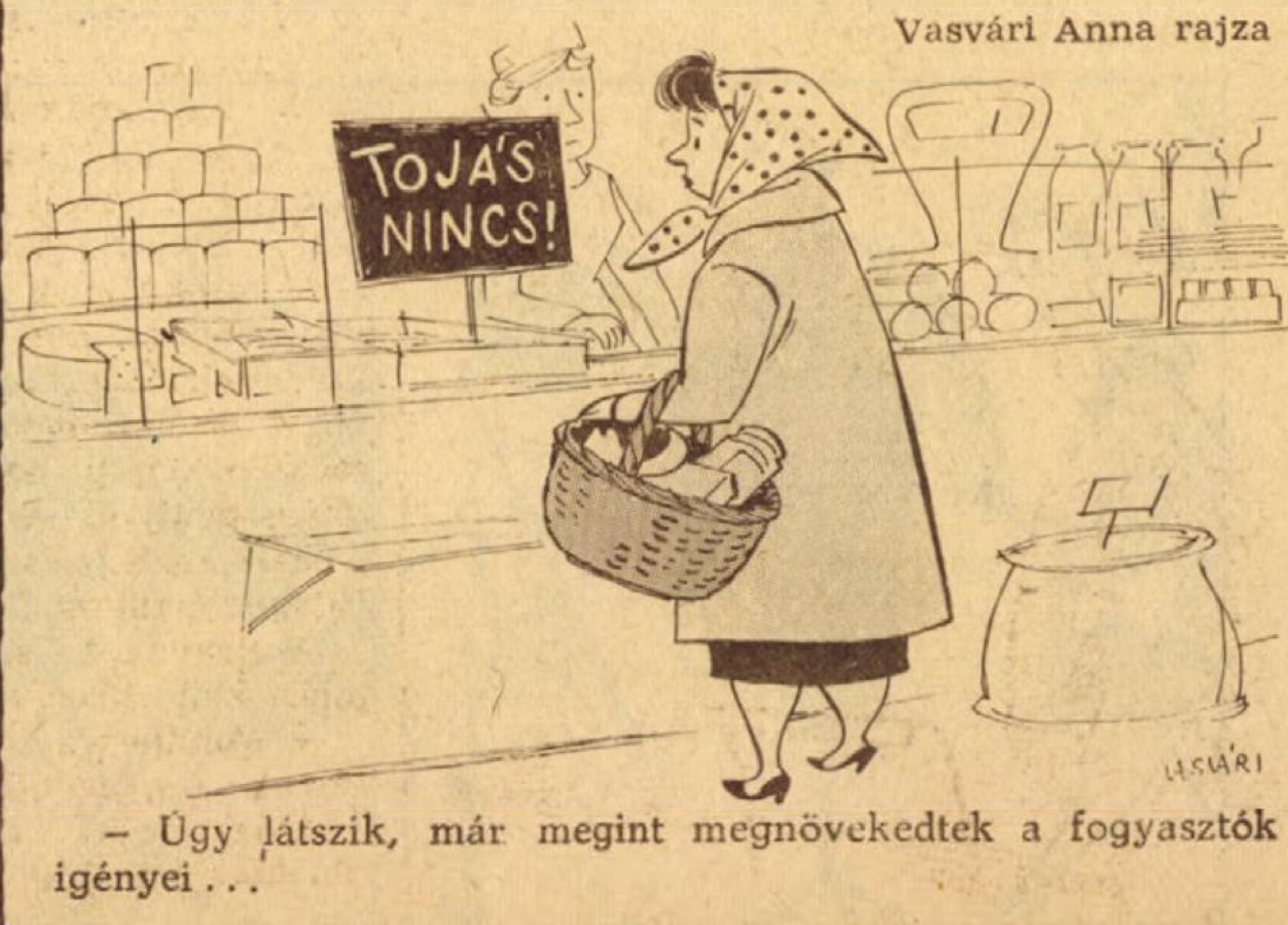

– Úgy látszik, már megint megnövekedtek a fogyasztók igényei...

Kritika

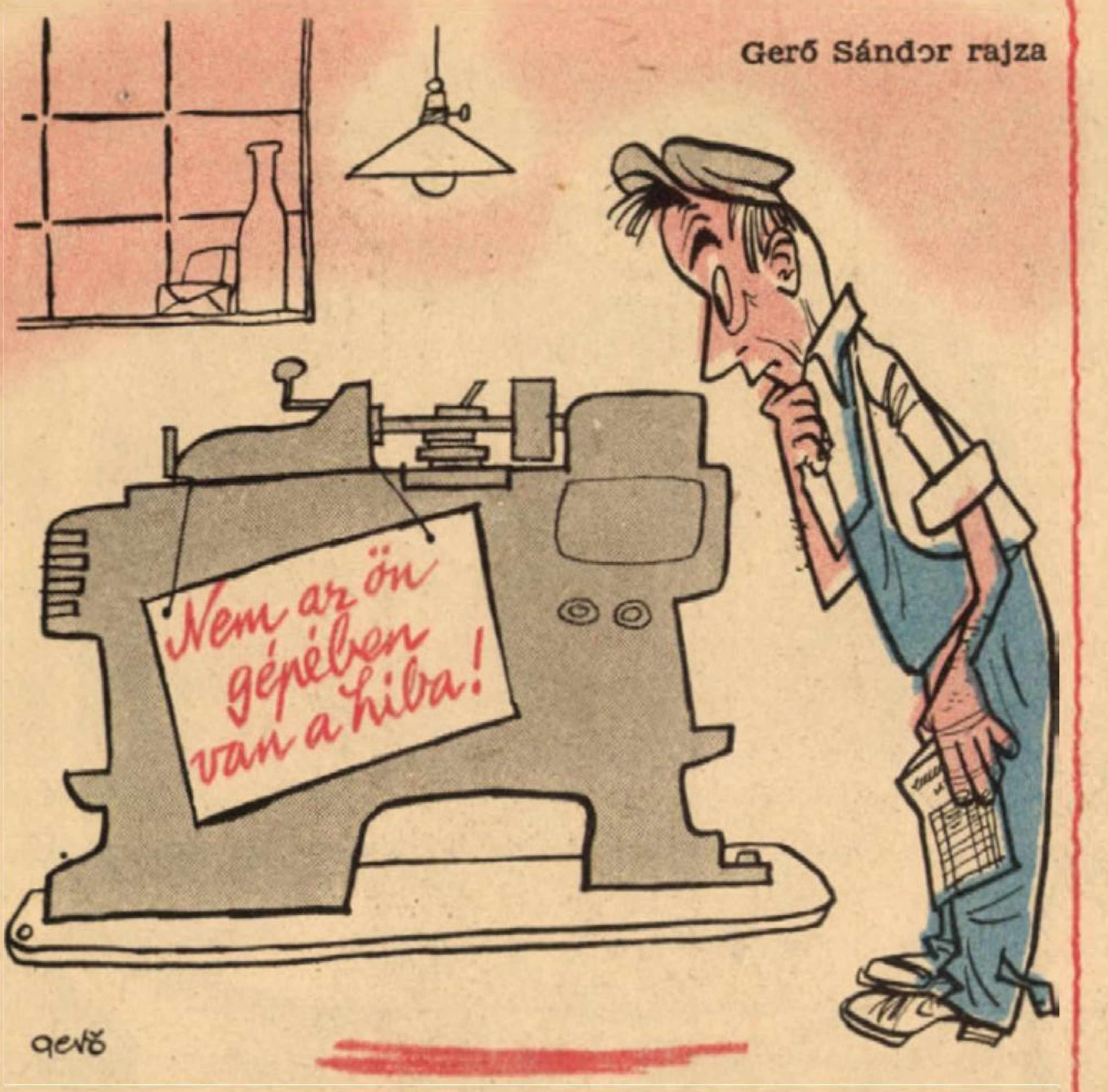
Gerő Sándor rajza
Nem az ön gépében van a hiba!
gerő

Az örök Éva

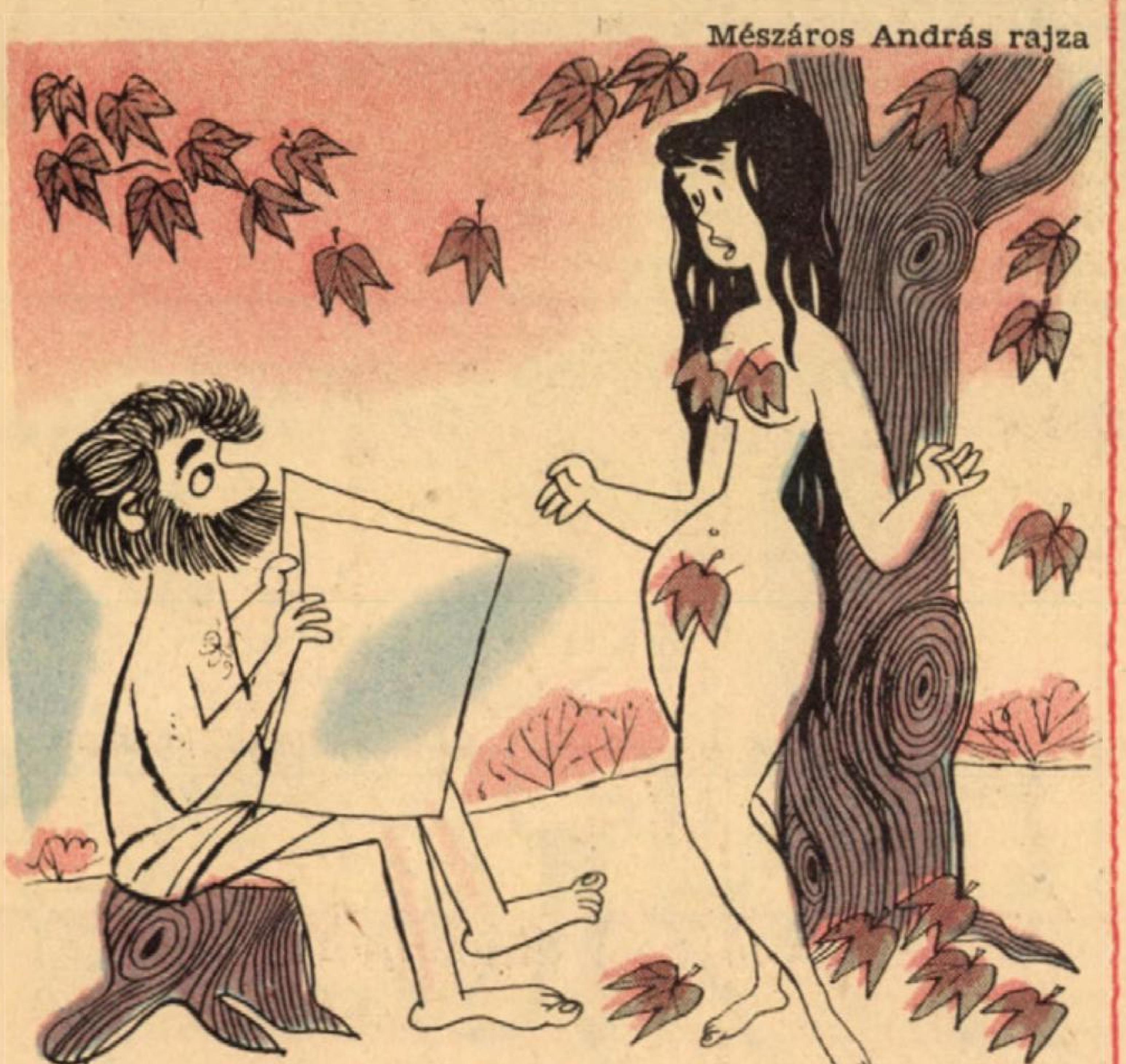
Mészáros András rajza

– Mit fogok felvenni, ha lehullnak a levelek?

Csoda a körúton

Elemér szájából ömlött a közlekedési panasz. Nem sok újat mondott és így menthető unalommal hallgattam.

– Borzalmas, mi van itt csúcsforgalomban. Nézd ezt az autóbuszt – micsoda tülekedés folyik körülötte. Fel akartam szállni, de lemondtam az élvezetről. Gyalog megyek. Nem kísérnél el?

Ballagtunk a népes körúton. Elemér rámutatott a száguldó autóbuszra.

– Látod? Úgy összezsúfolódtak az emberek, mint a heringek!

Ezt is megbocsátottam neki. Mit tegyünk, ha nem jutott eszébe eredetibb hasonlat!

Séta közben előadta korszakalkotó ötletét.

– Nekünk, utasoknak kell összefognunk a jobb közlekedés érdekében. Indítsunk propagandát. Magam részéről hajlandó vagyok dolgozni a mozgalom érdekében és már ki is találtam egy szenzációs jelmondatot.

Lélegzetvisszafojtva vártam. Már ki is mondta fontoskodva, tagoltan:

TÖBB AUTÓBUSZT
BUDAPEST UTCÁIRA!

Meglepett az ötlet eredetisége, de lepleztem izgalmamat.

Séta közben új megállóhoz értünk. És ekkor döbbent elénk a körúti csoda. Tülekedés helyett az emberek egymás után, szépen, rendben lépkedtek a kocsira. Nem tolakodtak, nem morcoskodtak, sőt mindenkinek az ajkán kellemetes mosoly játszadozott. Mi történt itt? Csalóka délibáb játszik felkorbácsolt érzékeinkkel?

Közelebb léptünk és csakhamar megoldottuk a rejtélyt. A járda széléről filmezték a szemben levő csemegés kirakatot mégpedig olyan szögből, hogy a megálló utasai is a képre kerültek. Ezért öltötte fel mindenki legbarátságosabb ábrázatát. Udvariaskodtak az utasok, negédeskedtek, előre engedték egymást, egyszóval megdöbbentően viselkedtek. A szélesen vigyorgó arcokon ez tükröződött: „Benn leszek a filmhíradóban!"

Ámulva néztük a káprázatos tüneményt. Elemért láthatóan meghatotta a ritka látvány. Megilletődötten szólt:

– A jelszót megváltoztatom. Az új jelmondat:

TÖBB FILMFELVÉTELT
BUDAPEST UTCÁIRA!

(st)

Igényes tolvaj

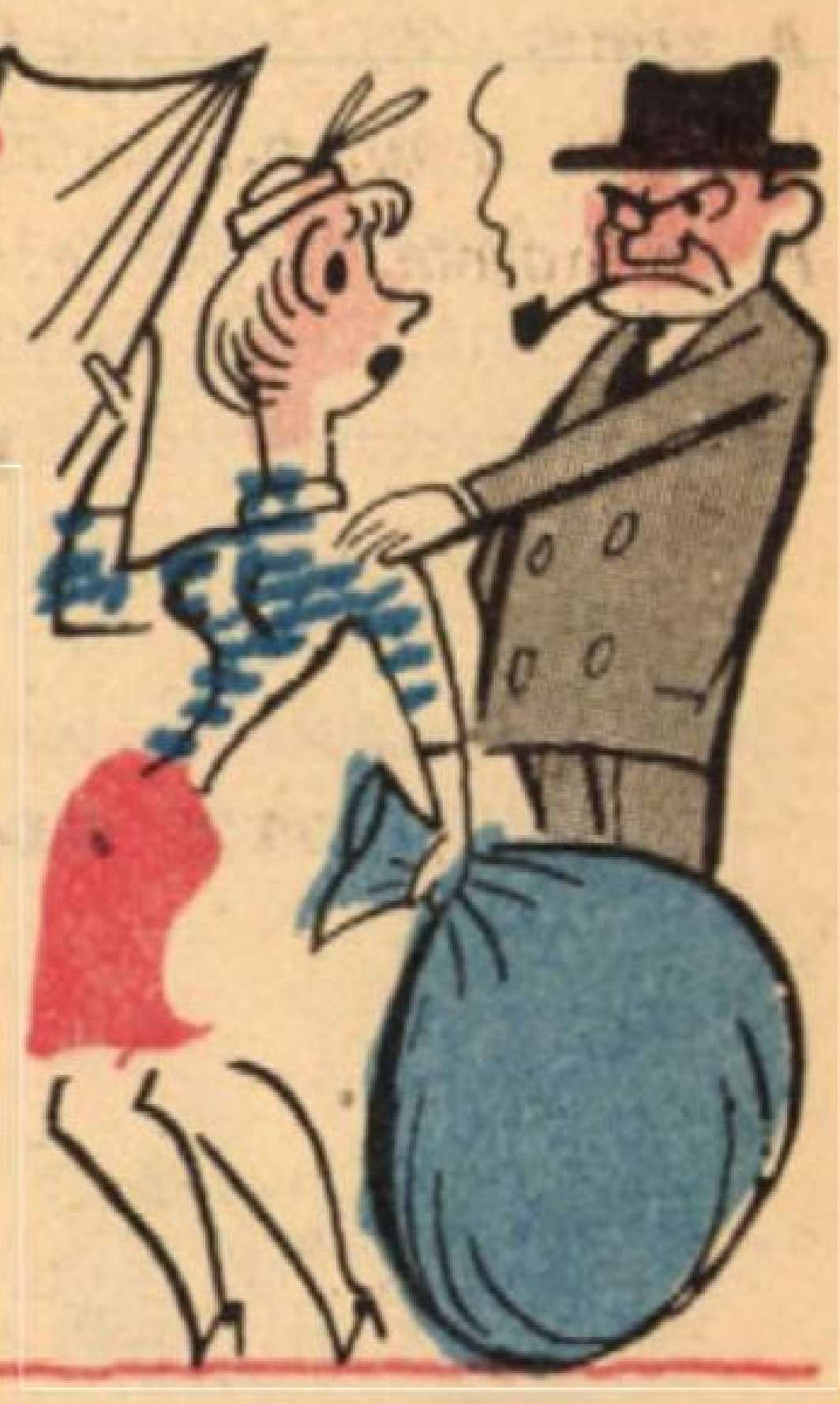

Az egyik daytowni (Ohio, USA) áruházban az áruházi detektívek egy fiatal leányt figyeltek, aki egy gyanúsan nagy csomaggal ment be egy próbafülkébe. Kiderült, hogy a csomagban lopott holmik, blúzok, szoknyák, ruhák voltak. Miért ment be velük a próbafülkébe?

– Fel akartam próbálni, hogy jók-e nekem.

Julcika az önkiválasztó boltban

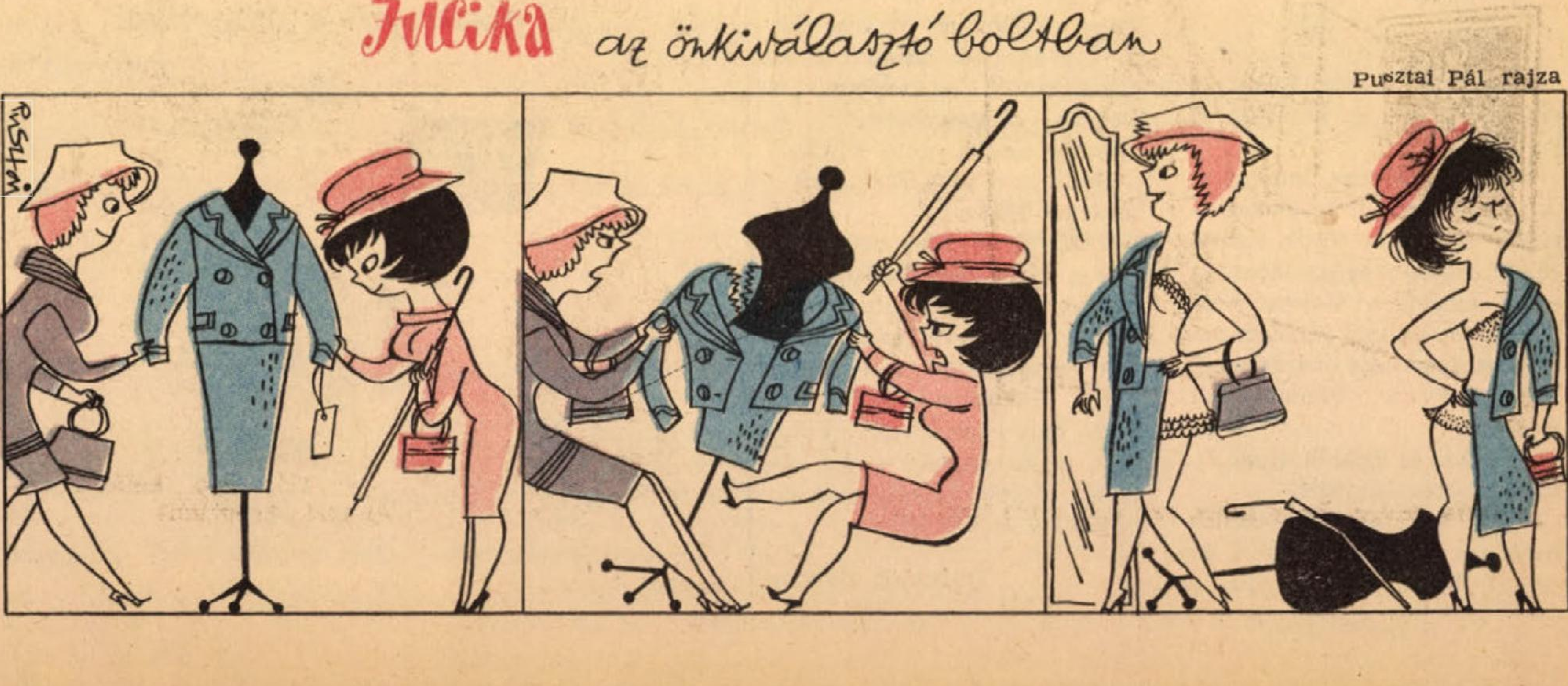
Pusztai Pál rajza

Esetem a leértékeléssel

Ez a szó „leértékelés”
Olyan csábos, mint más kevés.
Aki hallja, már is vágtat,
Mintha mén hall trombitákat.

Hadd mondjam el esetemet:
Mentem, mint az eszeveszett.
Rohamoztam minden boltot,
S minden vonzott, ami volt ott.

Leértékelt fürdődresszet
Hármat vettem, mert megtetszett;
— A bolondnak is megéri! —
Mondta a jó boltos néni.

Gumikacsa, szalmakalap,
Halásznadrág, mintadarab,
Napernyő, és klipsz a fülbe, —
Vásároltam felhevülve.

Ujjatlan blúz, siffonkarton —
Meg egy nájlon, meg egy ballon,
Meg egy szandál... veszem, csakis!
(megéri a bolondnak is!)

S jaj, a pénzem nemsokára
Úgy elillant mint a pára,
Sóhajtottam lázban égve:
— Kasszámban is szezon-vége!

Lenge szoknyám van most három,
A zimankót abban várom —
Ha jön a tél havas mezben,
Fogadhatom fürdődresszben...

K. Tóth Lenke

Búcsú

Vasvári Anna rajza

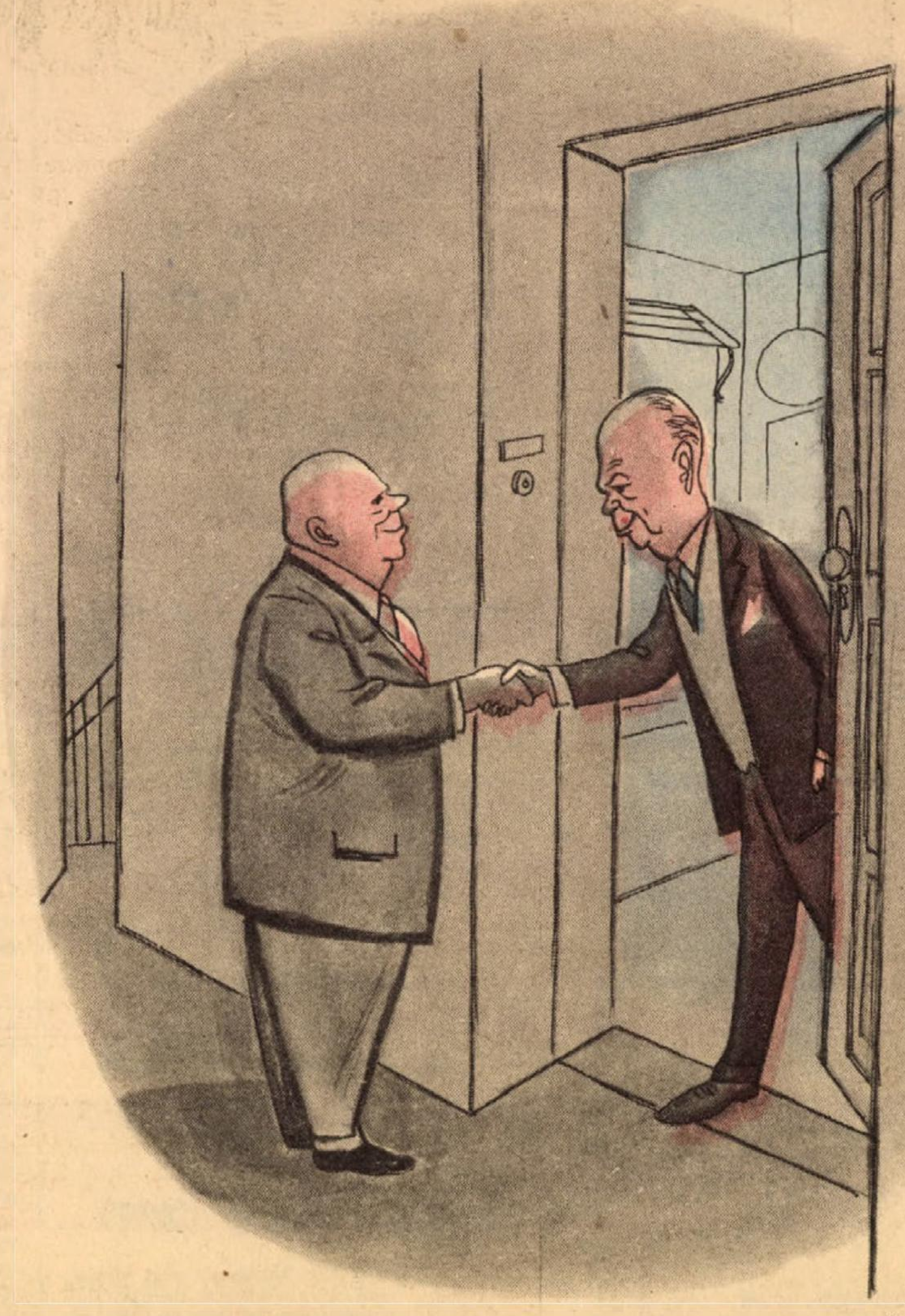

– Hát akkor a viszontlátásra, elnök úr, Moszkvában. Örülök, hogy kezdünk összejárni...

Az atomkorszakban

Toncz Tibor rajza

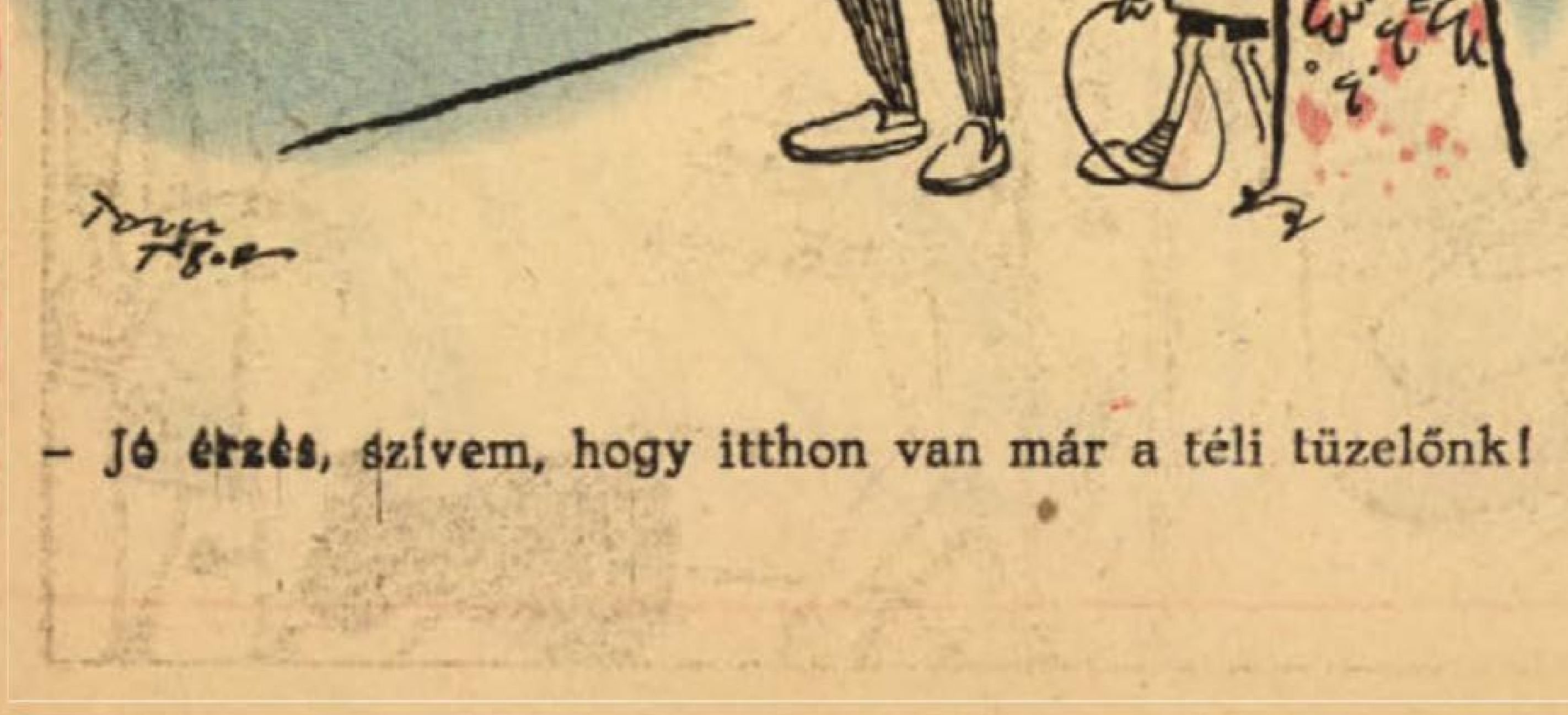

– Jó érzés, szívem, hogy itthon van már a téli tüzelőnk!

Szenvedélyes címkegyűjtő

Endrődi István rajza

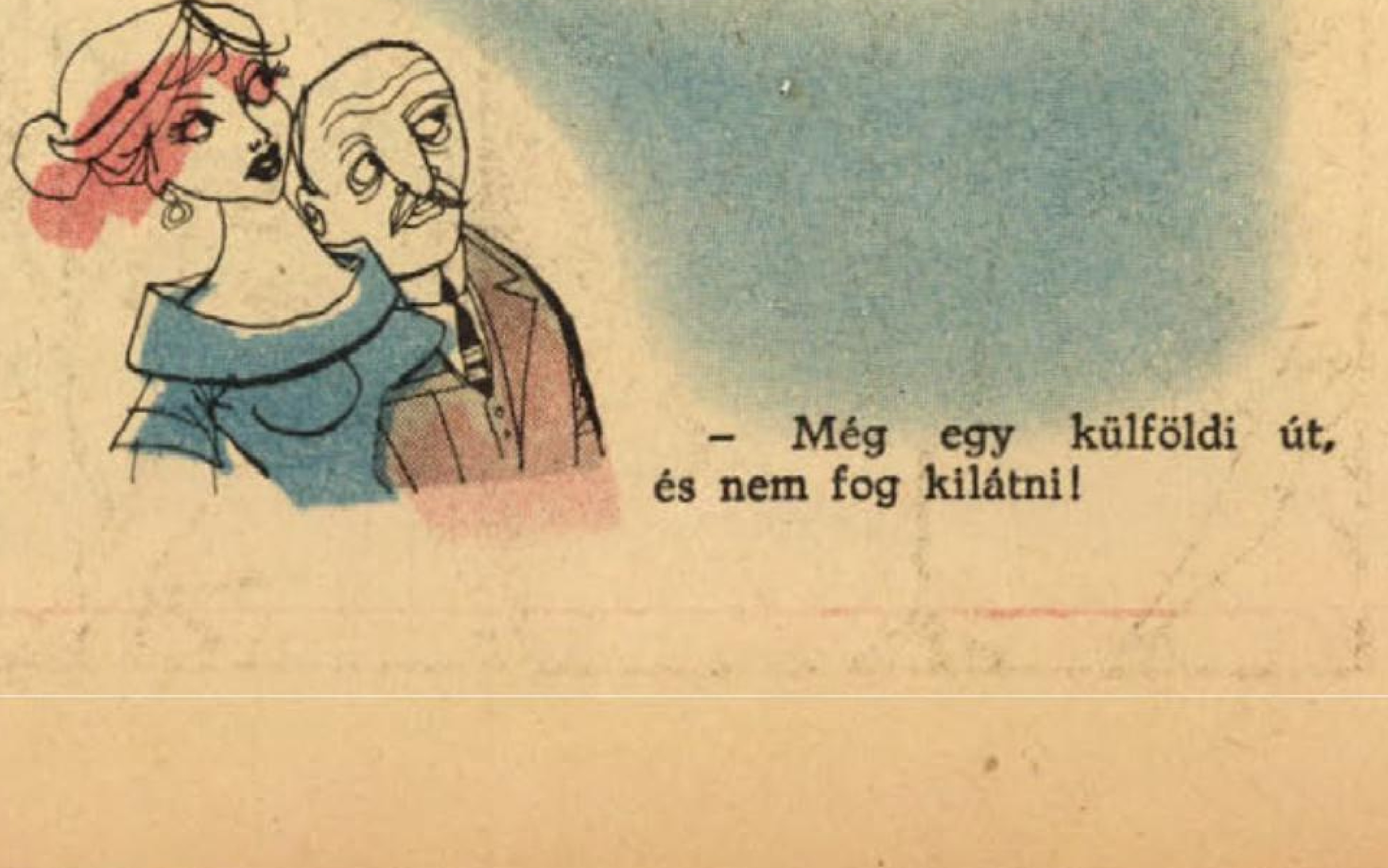

– Még egy külföldi út, és nem fog kilátni!

Tűzvész ideges feszültség ellen

Bizonyára mindenki érzett már ideges feszültséget, s azt is tapasztalta, hogy mi okoz enyhülést. Egy fiatal amerikai házaspár, Jerome L. Palmquist és neje, Dolores rendkívül idegesek voltak és valamiképpen rájöttek arra, hogy a gyújtogatás megnyugtató hatással van rájuk. A 21 éves férj és 20 éves asszonykája az egyik tüzet a másik után okozta, s csak a tizenegyedik tűzvész után, amikor pedig már majdnem teljesen megnyugodtak, tartóztatták le őket. Összesen 226 000 dollár kárt okoztak, ami eléggé költséges idegcsillapító.

Hegyilevegő-konzerv

Az ausztráliai Toowoomba városban (Brisbane közelében) egy élelmes vállalkozó hegyilevegő-konzervet hozott forgalomba. A konzerv oldalán levő használati utasítás szerint húszperces reggeli előtti erős séta után kell kinyitni a konzervet és tartalmát mélyen belélegezni. Ez a hegyi levegő rendkívül értékes, másfél shilling egy doboz.

Tarzan Afrikában

Eddig 32 Tarzan-filmet készítettek, s ez a kalandos csacsiság nem kevesebb, mint félmilliárd bevételt hozott gyártóinak. A 32 film az afrikai őserdők csodálatos világát elevenítette meg. Ennek dacára most forgatnak először Tarzan filmet Afrikában „Tarzan legnagyobb kalandja" címmel. Az eddigi Tarzan-filmek felvételeit Amerikában eszközölték. Hollywood afrikai őserdők dolgában nem szorul behozatalra.

Esküvőn

Orgona zúg, mosolyognak
Az újdonsült házasok.
Szemükben a boldogság ég,
Lesz örömük mára sok.

Rosszmájú úr felém fordul,
Cinikusan hátbaver —
Látja uram, így kezdődött
Nálunk is a válóper!

Galambos Szilveszter

helyreigazítás

Ismét nyakunkon a Levelező Hét! — Azonban plakátja sajnálatos elírást tartalmaz. Az ott szereplő borítékon ugyanis ez áll:

Szilágyi Erzsébet
Berlin

A grafikusművész — fájdalom — csak részben emlékszik vissza középiskolai tanulmányaira. Szilágyi Erzsébet tudniillik a feladó volt.

A helyes cím:

Hunyadi Mátyás
Prága

Hátha valaki nem ismeri...

Mottó: Nincsenek régi viccek, csak öreg emberek vannak. Egy újszülöttnek minden vicc új.

A kis Pistike nagyon szomorúan gubbaszt a mamája ölében. Nem lehet egy szót sem kivenni belőle.

– Ó, csak madár lehetnék – szól végre.

– Miért, Pistike? – kérdi a mamája.

– Mert akkor nem fájna a fogam – mondja Pistike.

LUDAS MATYI EMLÉKKÖNYVÉBE

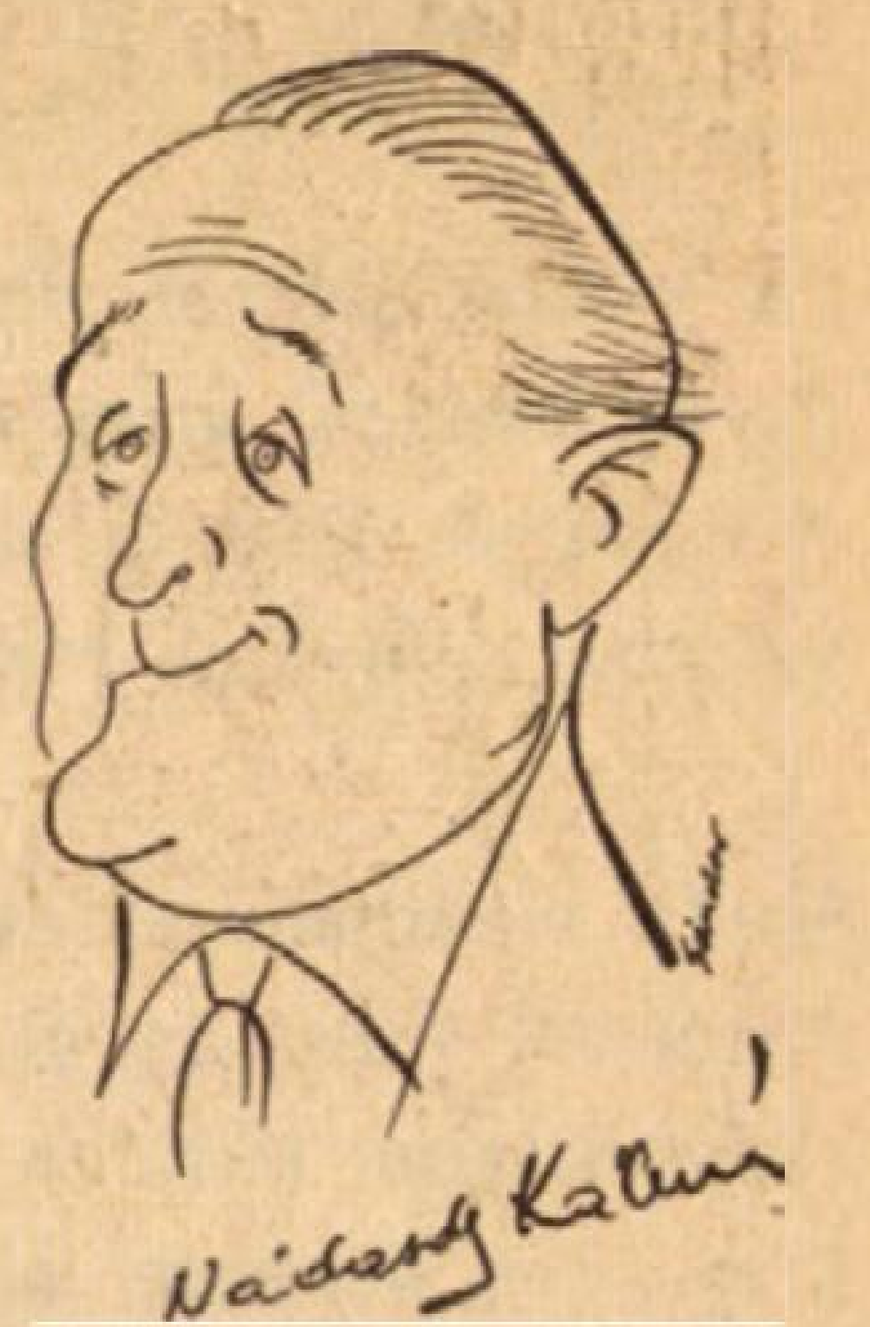

Most, az Operaház hetvenöt éves jubileuma alkalmából sok régi derűs operai történet hangzik el a társalgóban. Én is szívesen emlékszem vissza segédrendezői működésem egyes epizódjaira. Ezek közül elmondok most egyet. A huszas évek közepén történt, amikor Márkus László irányítása mellett dolgoztam. Én voltam a Pillangókisasszony ügyeletes rendezője. Mint ismeretes, Suzukinak a kis dohányzóasztalkát ki kell vinni a színpadról. Márkus László lelkemre kötötte, hogy vigyázzak, nehogy az énekesnő, aki hosszú szünet után játszotta újra Suzuki szerepét, az asztalt a színen hagyja. Én túlbuzgóságomban többször is figyelmeztettem az énekesnőt és mindig más és más variációban közöltem vele, hogy ne felejtse az asztalt a színpadon. Először egyenesen azt mondtam neki, hogy vigye ki a dohányzóasztalkát, másodszor úgy variáltam a figyelmeztetést, hogy az alacsony bútort ne hagyja a színpadon, harmadszor pedig – miközben az énekesnő a szünetben szerepét tanulta – odasúgtam neki, hogy azt, amin a tea áll, okvetlenül vigye magával, amikor kimegy a színpadról. Ezután, mint aki jól végezte dolgát, feketézni mentem. Nyugodtan szürcsöltem a büfében a kávét, amikor Márkus László berontott és dühösen rámkiáltott: „Mit csinált, maga őrült?! Menjen és nézze meg, mi történik a színpadon!"

Izgatottan siettem a kulisszák mögé és azt láttam, hogy az énekesnő kirámolja az egész színpadot. Két paravánt vitt ki a hóna alatt, azután visszatért és párnákat hurcolt ki. Az asztalkát és a virágokat már érkezésem előtt kivitte. Egyszóval Suzuki teljesen kiürítette a színpadot. A felvonás végén megkérdeztem az énekesnőt, hogy miért vedlett át szállítómunkássá. Így válaszolt: „Nézze, maga tanulás közben folyton duruzsolt a fülembe és én csak annyit értettem meg, hogy valamit nem szabad a színpadon hagynom. Gondoltam, ha mindent kiviszek, akkor az is közöttük lesz, aminek nem szabad ottmaradnia."

Nádasdy Kálmán

Tejüzemi tolvaj

Szegő Gizi rajza

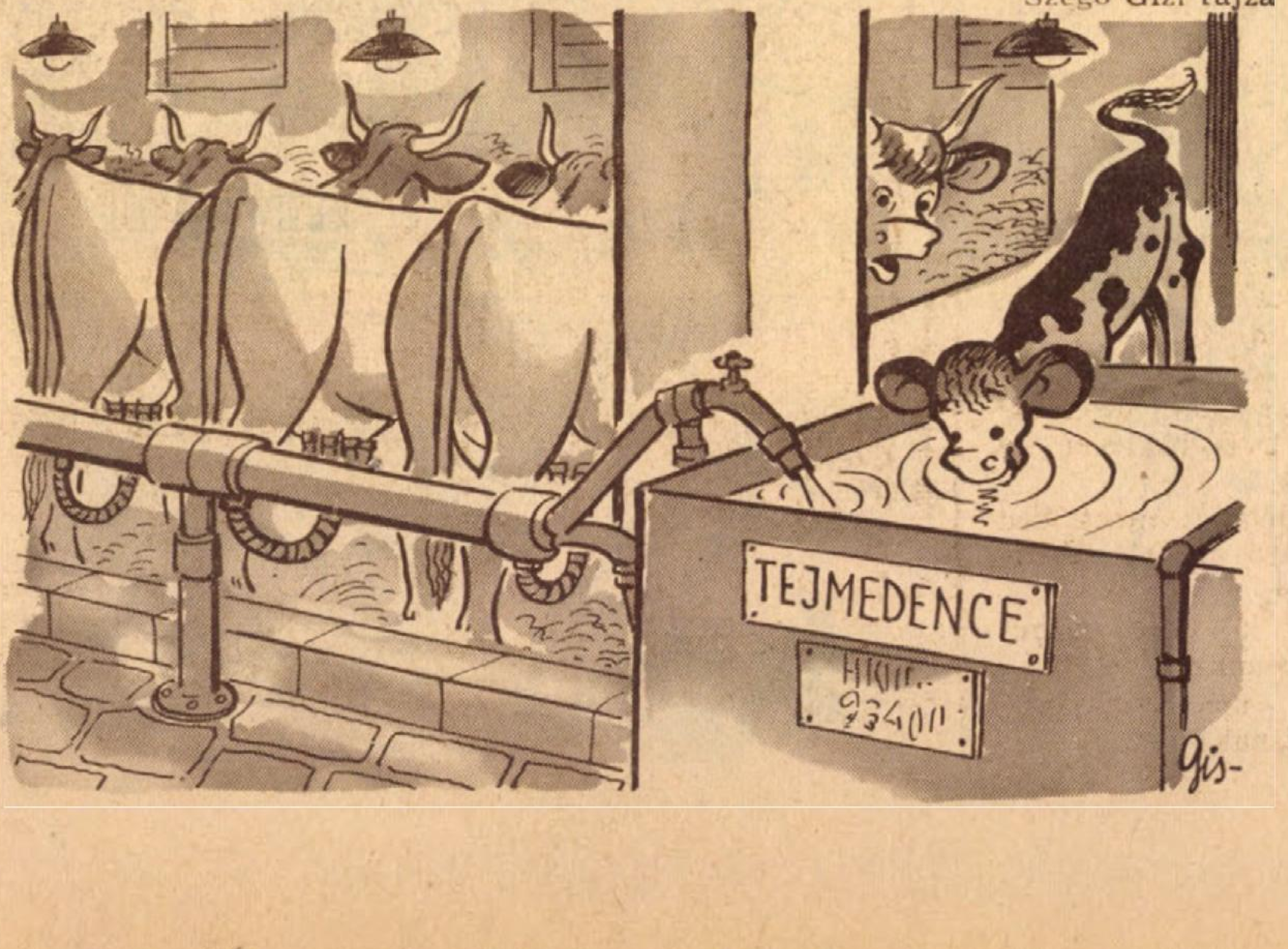

Pontos célzás

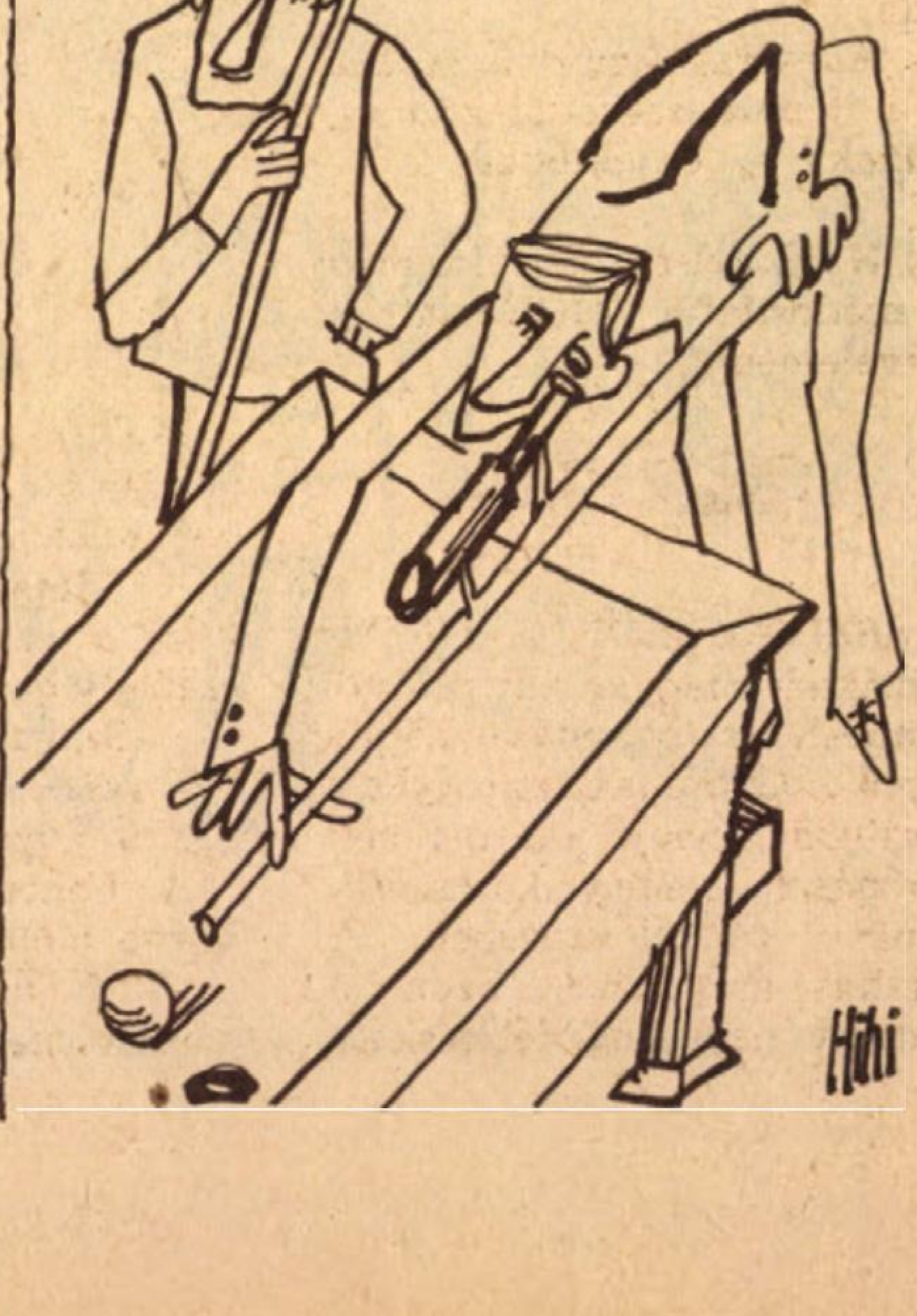

Egy „jól szervezett" vállalat

Pusztai Pál rajza

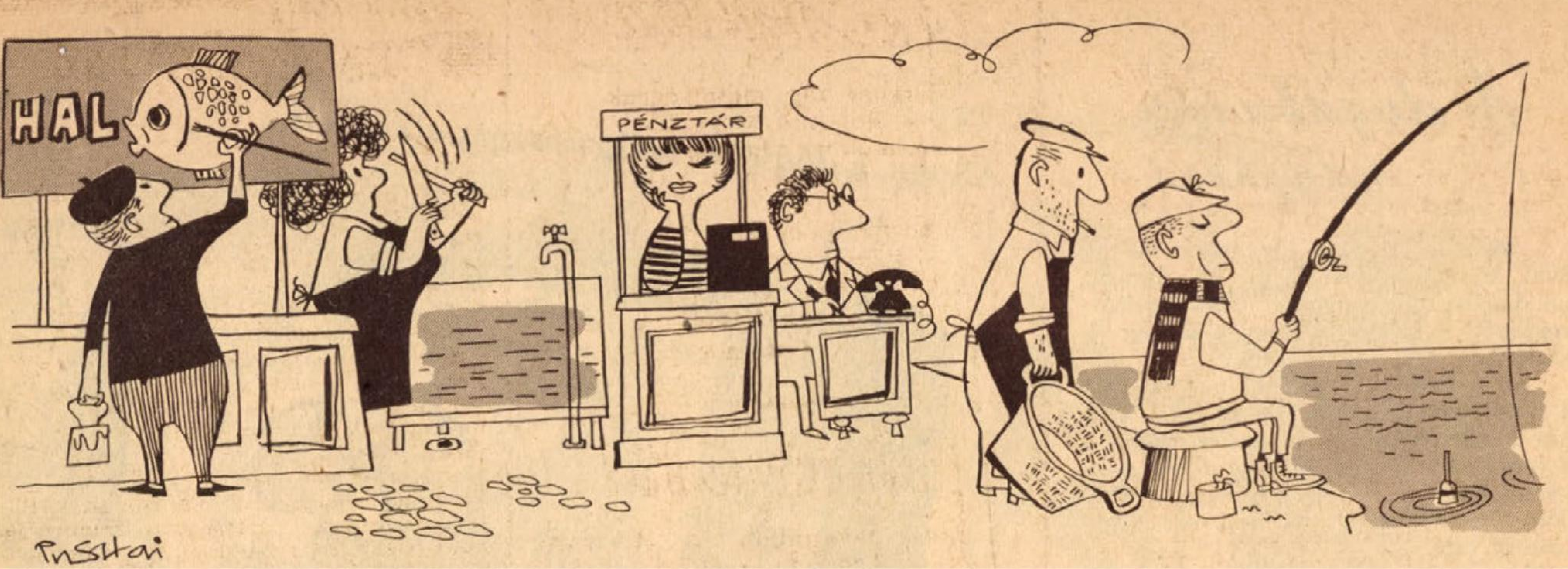

A humor könyvéből

MÁRKUS EMÍLIA a Nemzeti Színház társulati gyűlésén magára vállalta a felelősséget egy akkoriban bemutatott történelmi dráma súlyos kudarcáért.

– Senkit nem okolok, csak önmagamat – kiáltott fel a művésznő tragikus pátosszal.

A csendben Jászai Mari orgonabúgásszerű hangja vált hallhatóvá:

– Persze, hogy magát vádolja, amikor senki másnak nem hajlandó megbocsátani!

HUMBOLDT SÁNDORT, a nagy természettudóst, a porosz királyi udvarban teljesitett szolgálata idején kényes feladattal bízták meg. Azt kellett megállapitania, hogy igazak-e a württenbergi uralkodó elmebajáról elterjedt hírek?

– Sajnos a nagyherceget igen rossz állapotban találtam, – jelentette Humboldt útjáról visszatérve a királynak. – Véleményem szerint beszámíthatatlan.

– Annyira, hogy nem tud eleget tenni uralkodói kötelességének? – érdeklődött a király.

– Nem, felség, annyira nem – módositotta Humboldt a szakvéleményt.

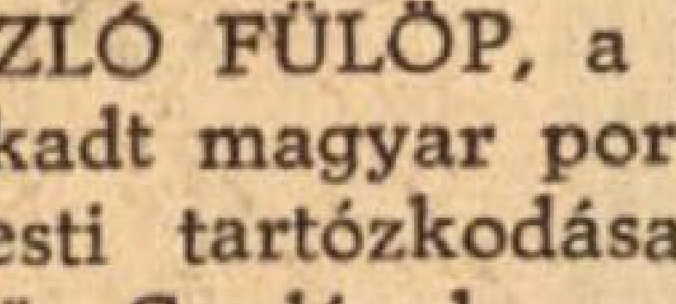

LÁSZLÓ FÜLÖP, a külföldre szakadt magyar portréfestő, budapesti tartózkodása idején Hegedüs Gyulának, az egykori Vígszínház nagy művészének arcvonásait is meg akarta örökíteni a vázlatkönyvében. A markáns arcvonások azonban valahogy nem engedelmeskedtek a művész világszerte megcsodált rutinjának, úgyhogy László Fülöp, a balul sikerült vázlatlapokat eltépve, bosszúsan felkiáltott:

– Mindenkire hasonlít, csak saját magára nem!

VERLAINE egy heves szóváltás során lehülyézte a kiadóját. Az dühösen vágott vissza:

– Magától ezt föl sem veszem, maga részeges fráter!

A költő replikázott:

– Inkább legyek én részeges, mint hülye. A részegség másnapra elmúlik.

SZÉP ERNŐ egy kicsit megkésve érkezett egy családi estélyre. A házigazda mindjárt karonragadta s vonszolta a szalon felé.

– Jöjjön, bemutatom a leányomnak.

A költő rezignáltan húzódozott:

– Ne fáradjon. Mi már szakítottunk.

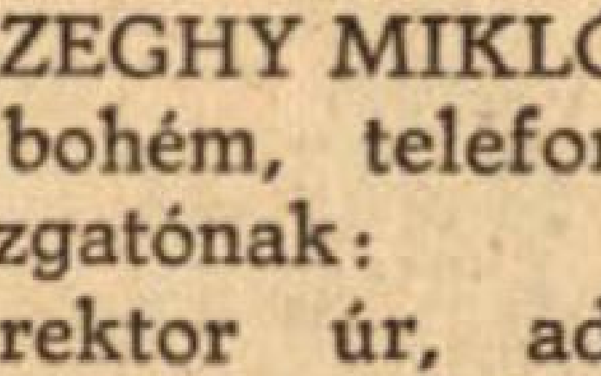

DIÓSZEGHY MIKLÓS, a legendás bohém, telefonált Roboz igazgatónak:

– Direktor úr, adjon nekem a ma esti előadásra egy szabadjegyet.

– Szabadjegyem nincs, kedves szerkesztő úr, de adhatok félárú jegyet.

A bohém újságíró megütközve méltatlankodott:

– Mi az, még én ajándékozzak magának?

Előre lehet venni autóbuszjegyeket

Gerő Sándor rajza

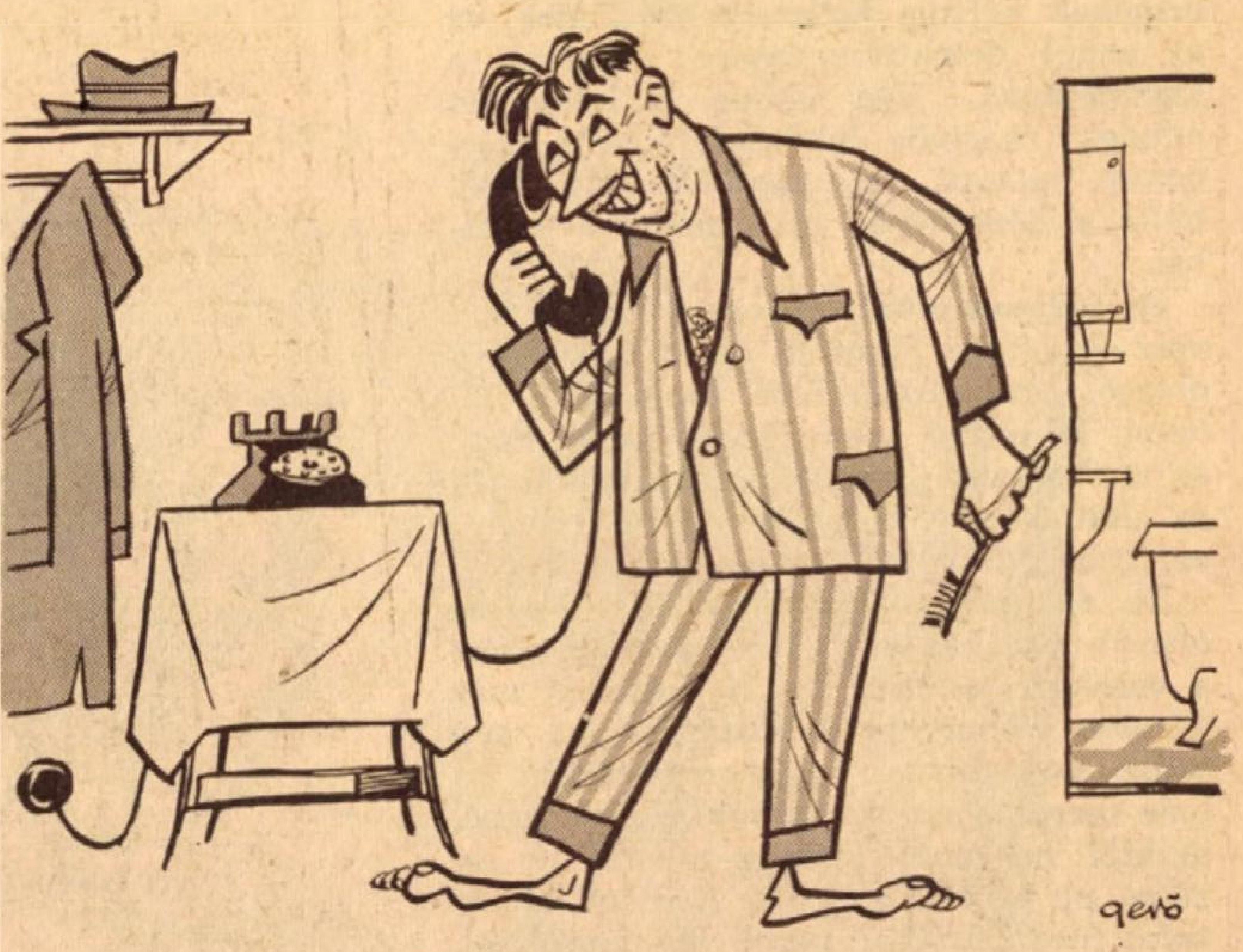

– Kérek reggel félkilenere egy átszállót az 5-ös buszra!

Floki alkalmazkodik

Vasvári Anna rajza

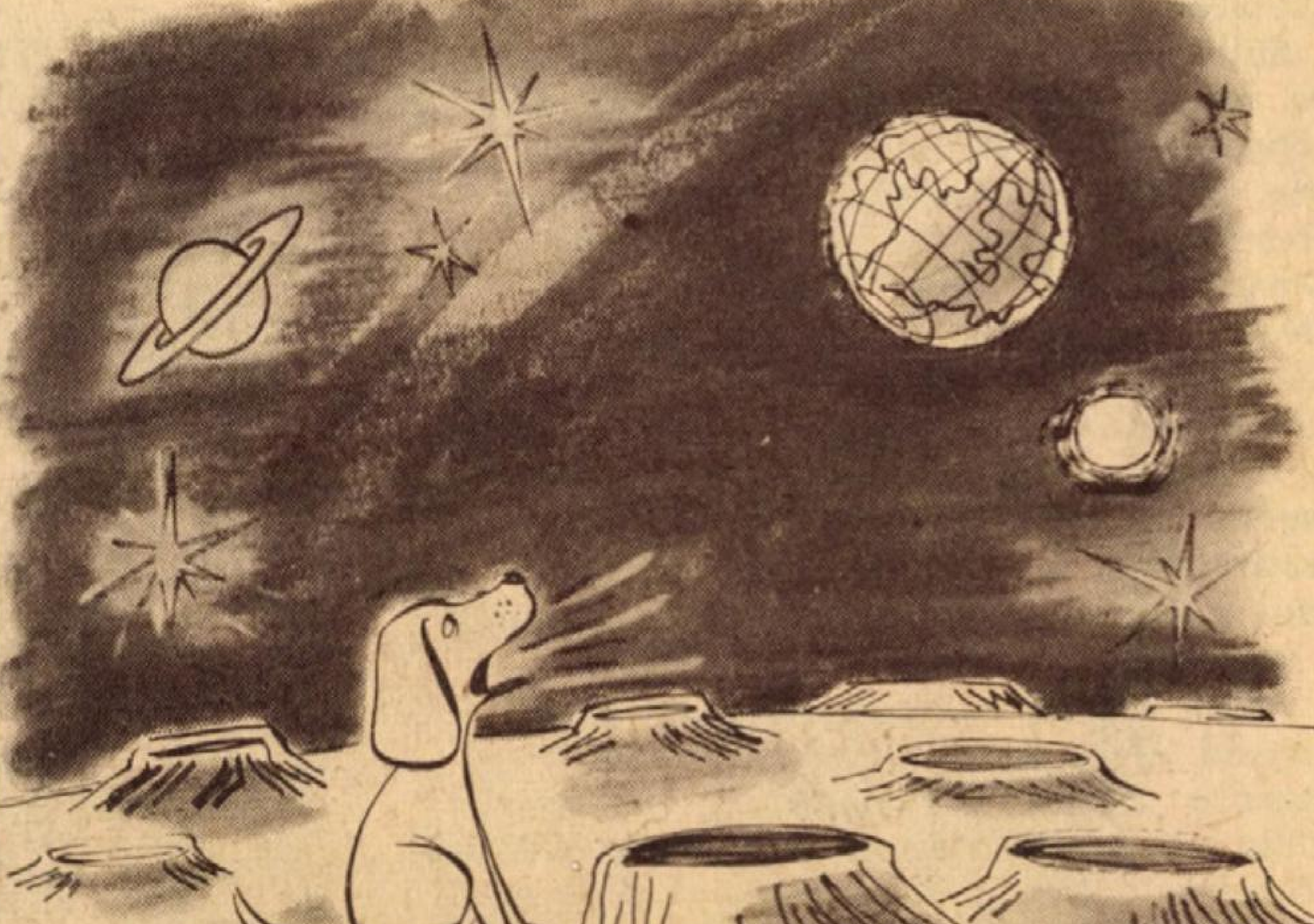

Láttuk, hallottuk, olvastuk, bíráljuk

A dugábadőlt nagynéni

Huszonöt forintért megvettem az állami könyvesboltban S. E. W. Apricot: „A dugába dőlt nagynéni" című detektívregényét. A könyv fülén ez a szöveg olvasható:

„Az a kedves olvasó, akinek ez kell, a kultúrforradalom e szakaszában, amikor Shakespeare-t és Balzac-ot adunk a dolgozók kezébe, ám olvassa el ezt a ragyogó könyvet, amely egy agg, töpörödött levendulaszagú, méregkeverő nagynéniről szól.

Ha a kedves olvasónak van képe ahhoz, hogy bemenjen egy állami könyvesboltba és ott mindenki szeme láttára és füle hallatára Apricot könyvét kérje, amikor ott a világirodalom kis és nagy klasszikusai között dúskálhatna, mondom, ha van képe hozzá, akkor szerez magának néhány kellemes órát, mert ez az angol detektívregényíró mestere a szakmájának. Van ebben a könyvben minden: zseniális detektívfelügyelő, mérgezett ingaóra, ősi angol kastély, köd, hulla a kéményben és kémény a hullában.

Az igényes olvasó persze a kezébe sem vesz egy ilyen könyvet, de az igénytelen olvasó, garantáljuk, nem fogja tudni letenni. A szerző gondoskodik arról, hogy az utolsó percig se lehessen kitalálni: ki az áldozat és ki a gyilkos. Akit izgatnak az ilyen problémák, az sokat izgulhat.

Te alacsony kultúrfokon álló, kedves olvasó, aki huszonöt forintot adsz ezért a vacakért, amikor három forintért már Thomas Mann-t is kaphatsz, és ha meg tudsz egyezni a lelkiismereteddel, ha bele mersz nézni a gyermekeid szemébe, akiktől huszonöt forintot vontál el ily célra, ne sajnáld a pénzt. Apricot káprázatos fordulatokkal, pergő dialógusokkal, a legképtelenebb helyzetekkel fog elbűvölni. Már akit el lehet bűvölni ilyenekkel.

Pfuj, pfuj és harmadszor is pfuj. De pfuj és pfuj között óriási különbség van, és Apricot a ma élő legtehetségesebb pfuj. Regényei többmillió példányban jelennek meg és nem egy könyvéből filmet, színdarabot írtak. Már akit ez egyáltalában érdekel.

Süljön le a bőr a képedről, ha kezedbe veszed ezt a mulatságos, izgalmas könyvet, Ferke A. Béla kitűnő fordításában, amikor még annyi jó könyvet nem olvastál. Ismered Herodotosz novelláit, Lenau verseit? Nem? Akkor feltétlenül olvasd el őket, előbb azonban olvasd el „A dugába dőlt nagynéni"-t, amely az utóbbi évek legjobb detektívregénye. Nem is detektívregény ez, hanem a detektívregény szatírája, illetve a detektívregény szatírájának a szatírája, még pontosabban: a detektívregény-szatíra szatírájának a szatírája.

Aztán mossál kezet és kezdj új életet! Fogadd meg, hogy többé nem veszel a kezedbe egy ilyen mocsarat, egészen addig, amíg meg nem jelenik sorozatunk következő kötete, a „Kincs a padmalyon", azok részére, akiknek ez kell.

S most, kedves olvasó, takarodj a szemünk elől! Mars olvasni!"

Mikes György

Ahogy a rádió a hallgatóságát elképzeli...

Szür-Szabó József rajza

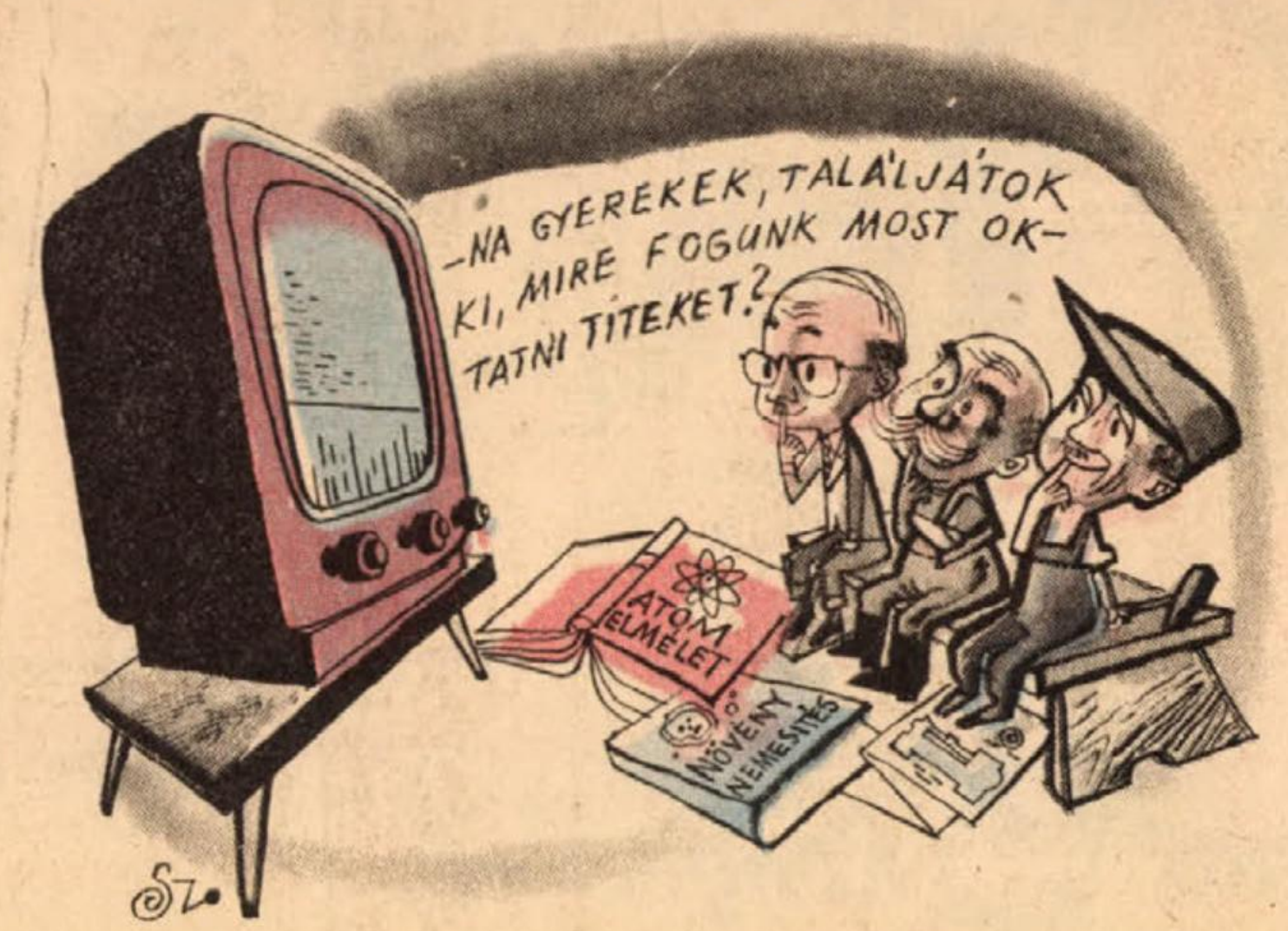
–NA GYEREKEK, TALÁLJÁTOK KI, MIRE FOGUNK MOST OKTATNI TITEKET?
ATOM ELMÉLET
NÖVÉNY NEMESÍTÉS
Sz.

Előfordul

Vasvári Anna rajza

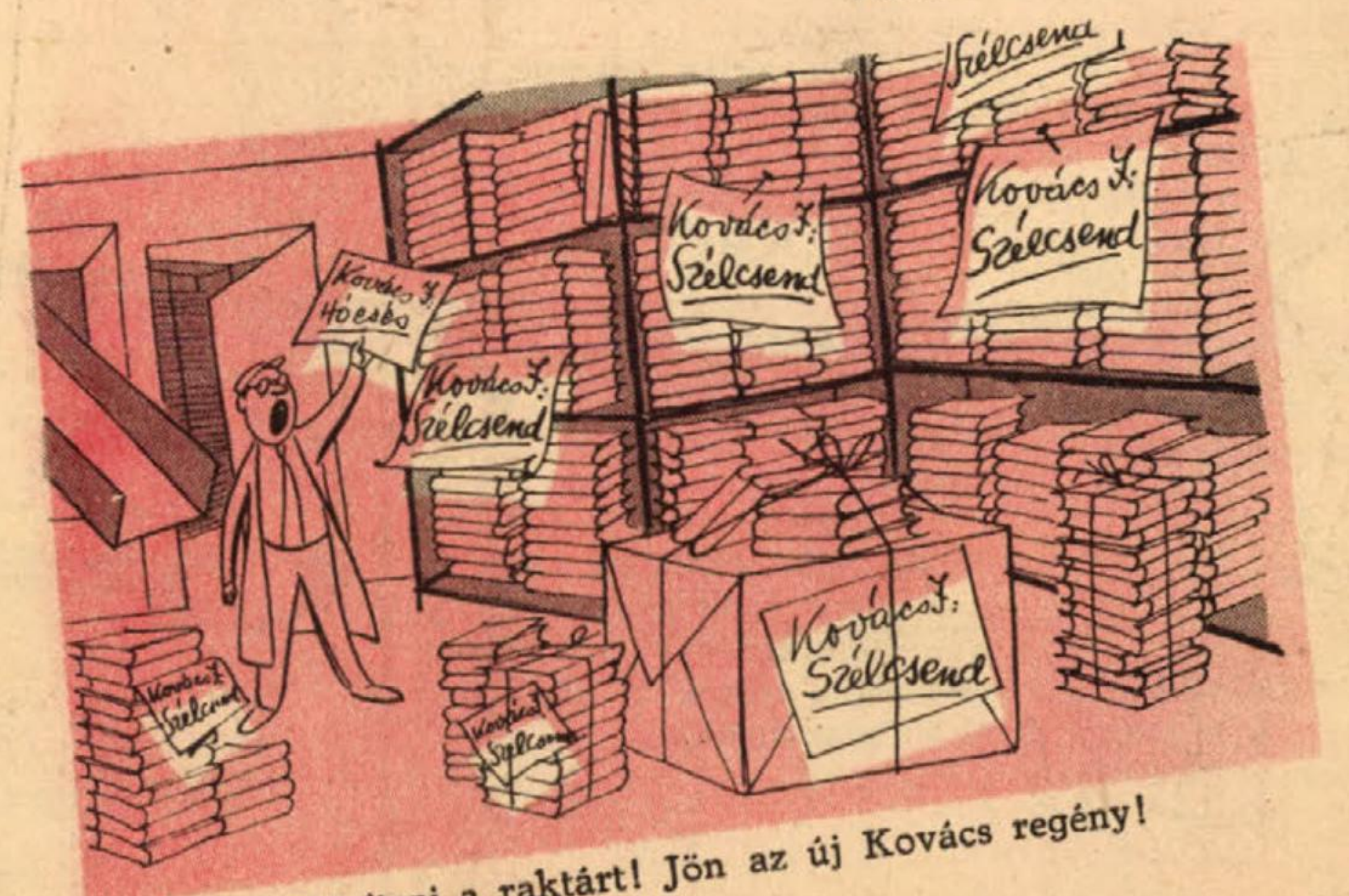

– Kiüríteni a raktárt! Jön az új Kovács regény!

Egy múzeumi lopás után...

Sándor Károly rajza

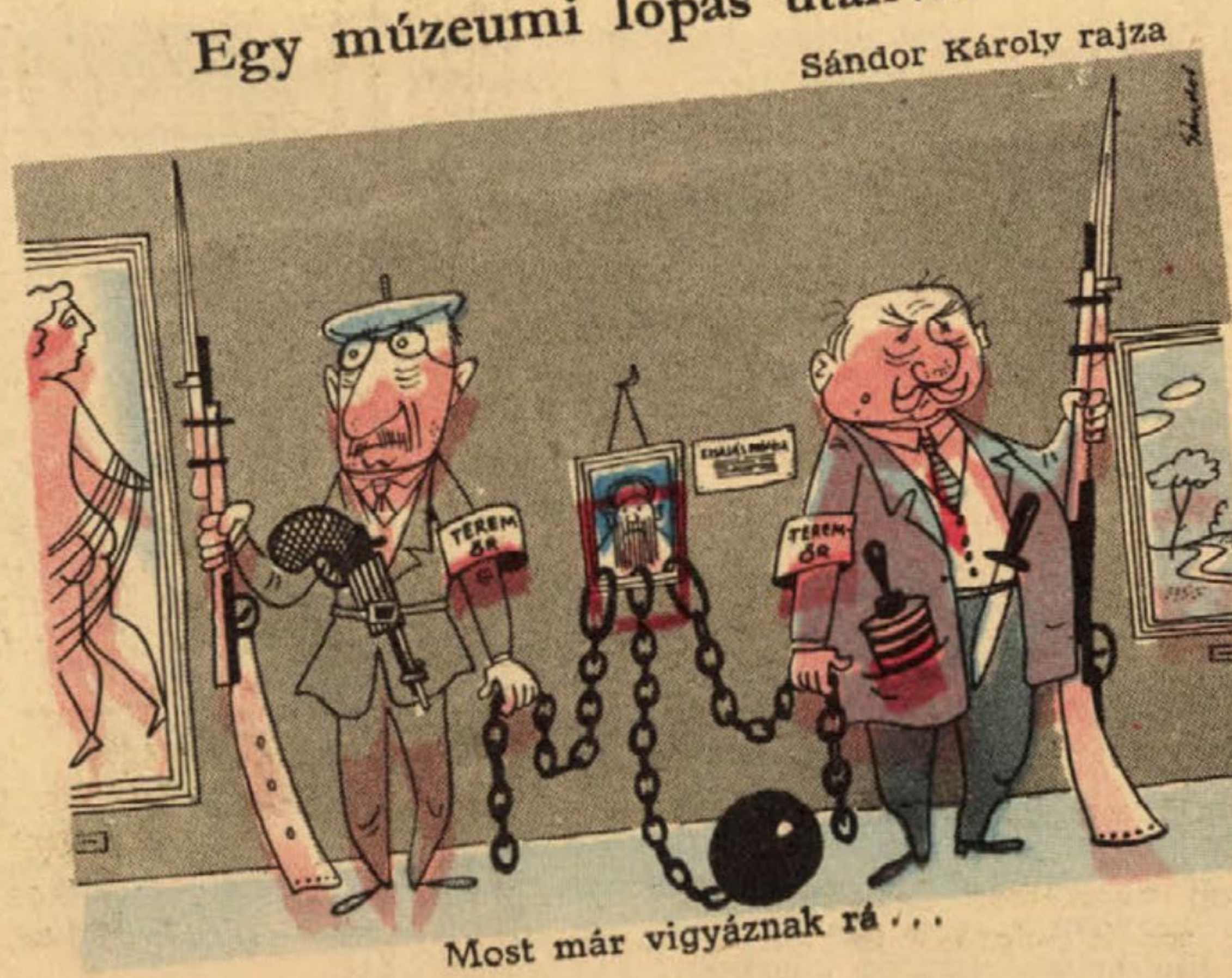

Most már vigyáznak rá...

Szemfüles zeneszerző

Pusztai Pál rajza

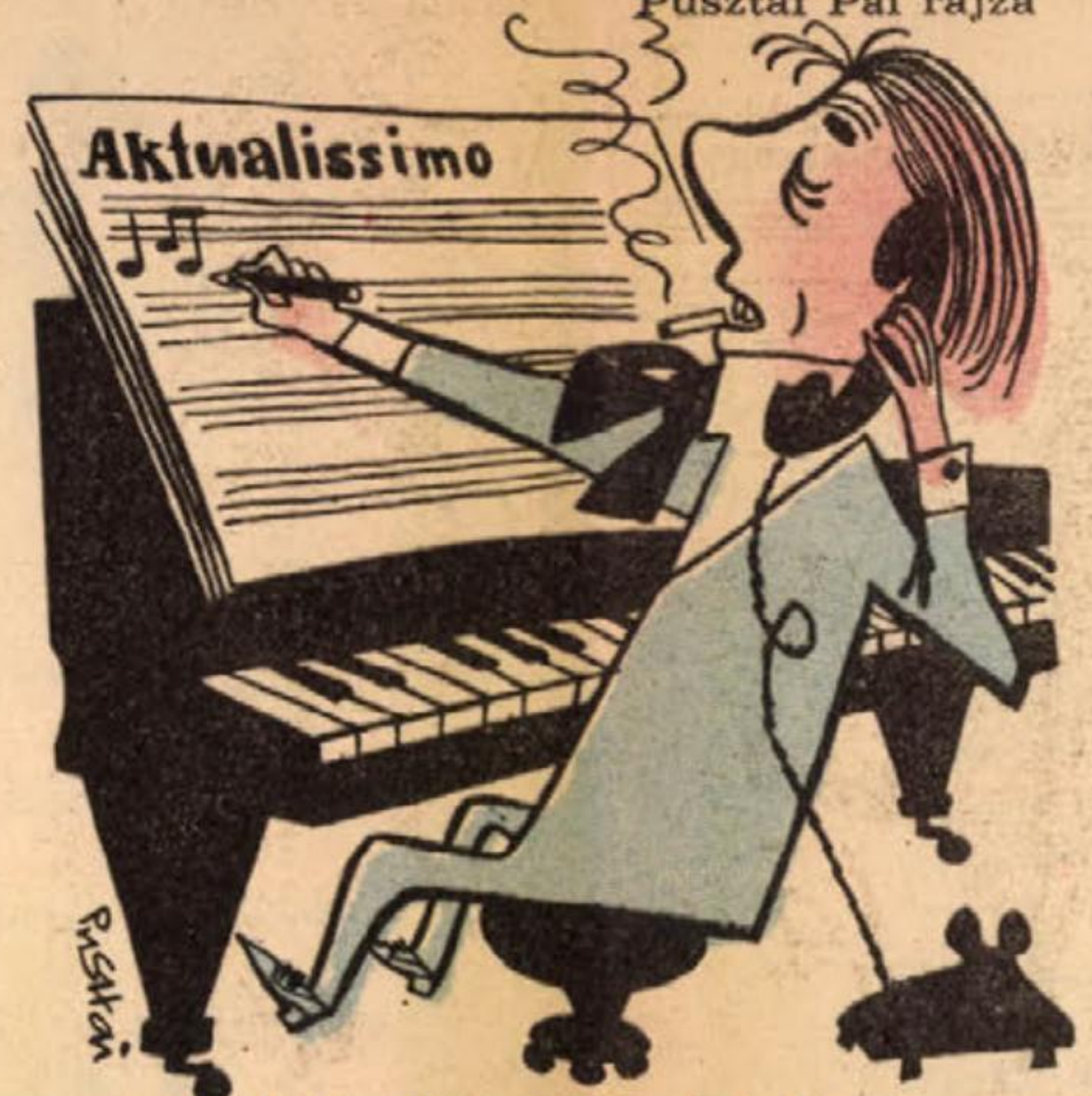

– Halló? Távirati Iroda? Nincs valami megzenésíthető külpolitikai újdonság?

Érthető

Sándor Károly rajza

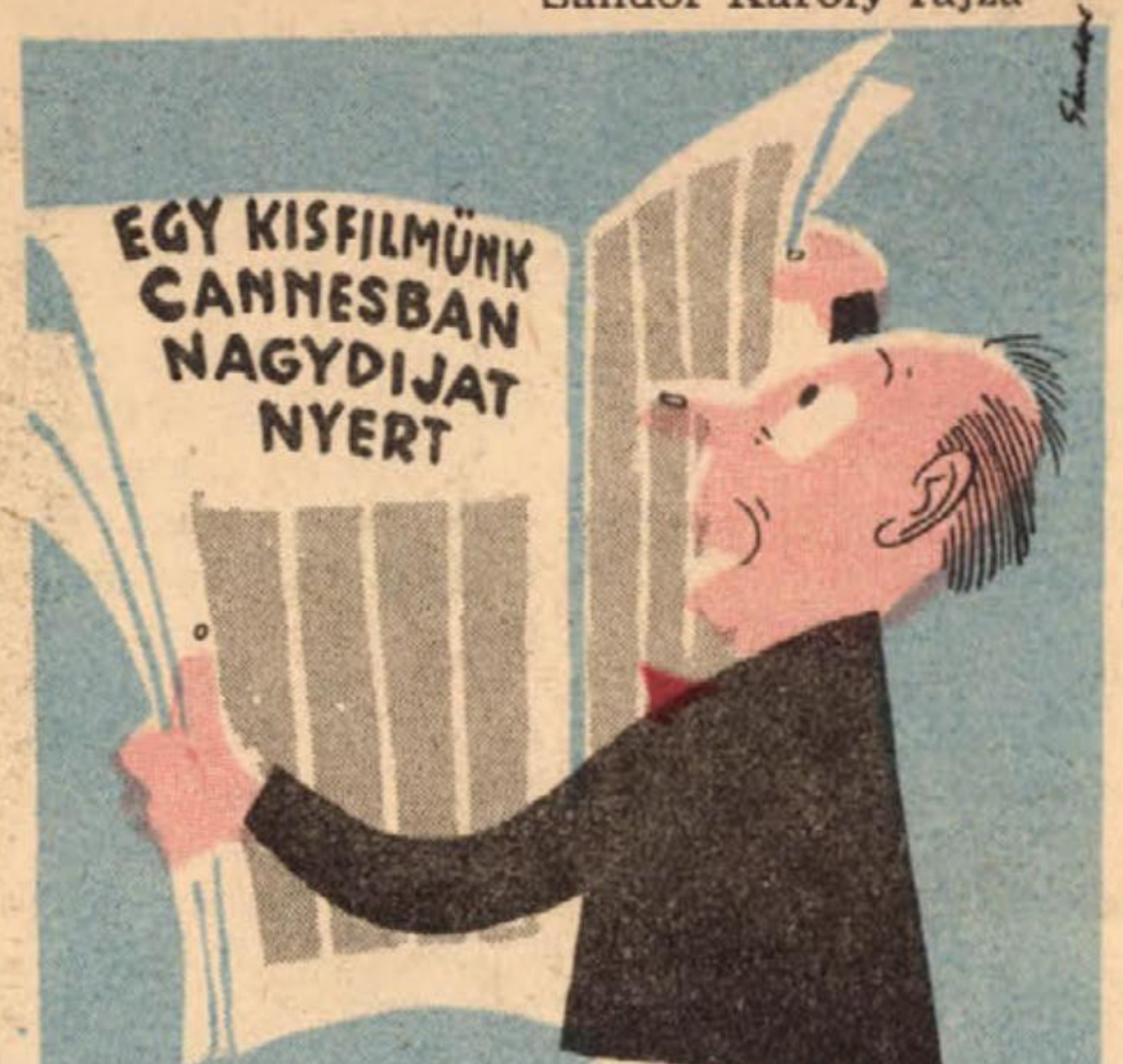
EGY KISFILMÜNK CANNESBAN NAGYDIJAT NYERT
Sándor

– Ahá! Azért nyernek a nagy filmjeink mindig kis díjakat!

Kampányok a képzőművészetben

Hegedűs István rajza

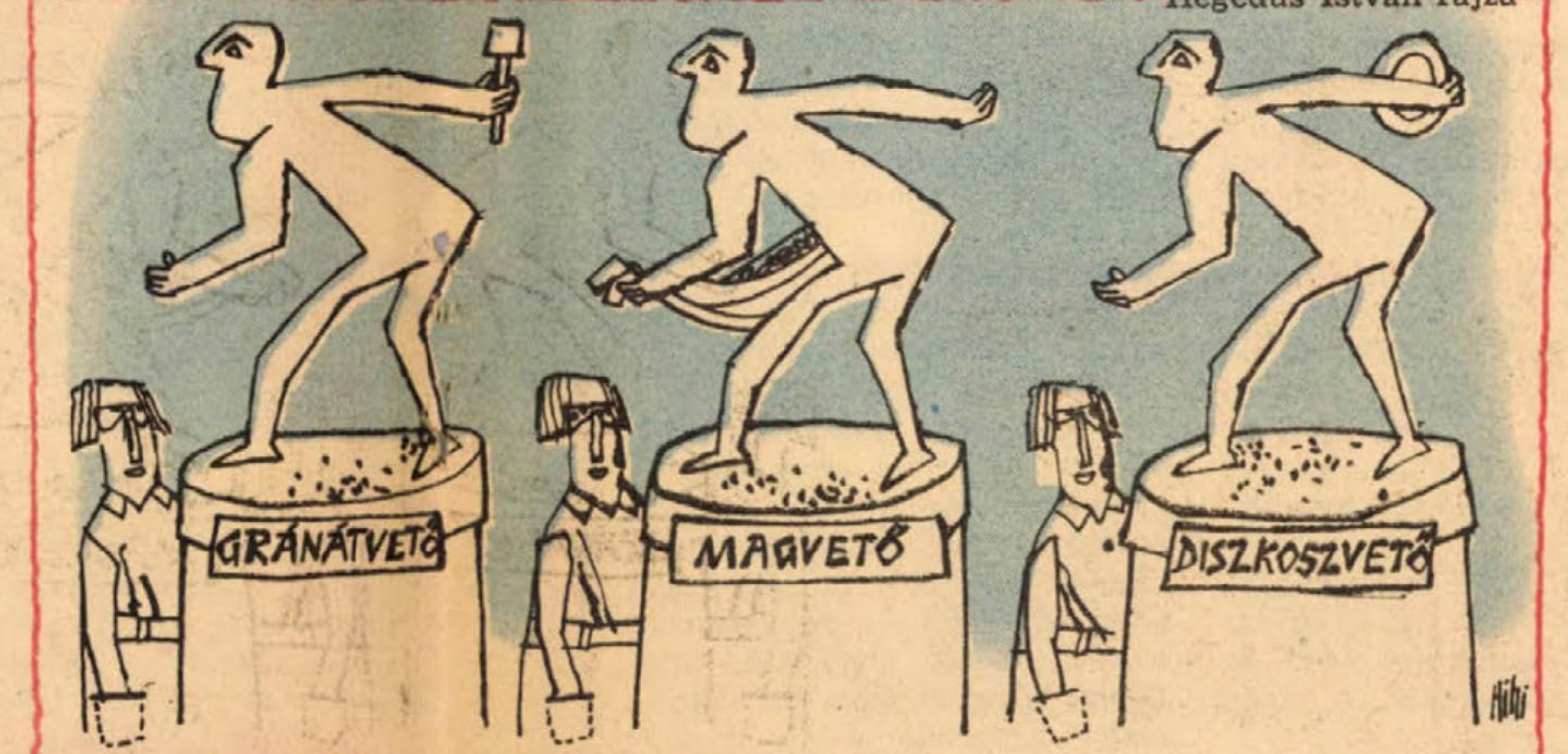

Forradalmi jubileum · Mezőgazdasági kiállítás · Olimpiai játékok

Még sok iskolát tataroznak

Schwott Lajos rajza

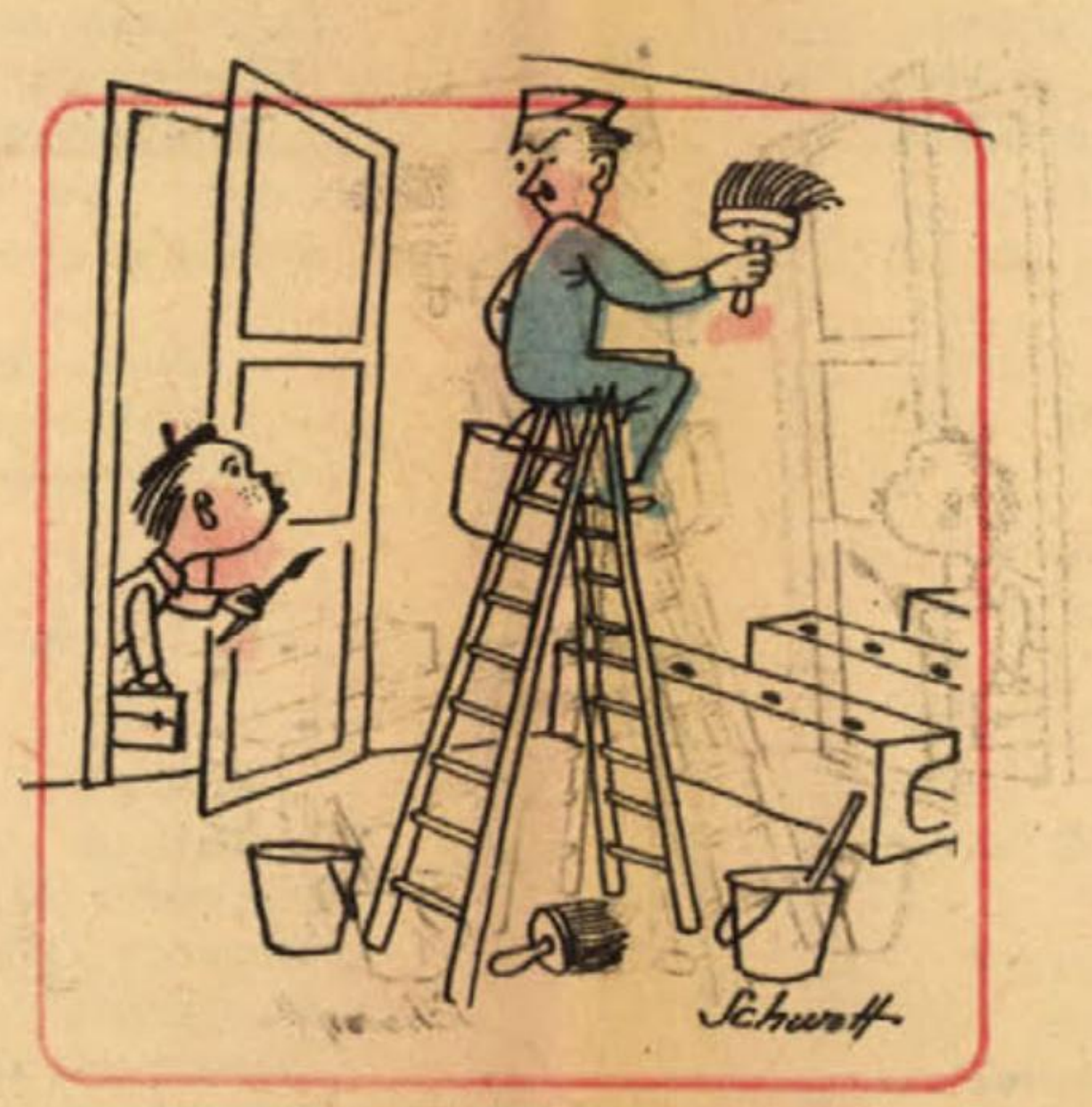

– Festő bácsi, tessék az én ecsetemmel festeni... Úgy tovább tart...

Egy könyvüzletben

Gerő Sándor rajza

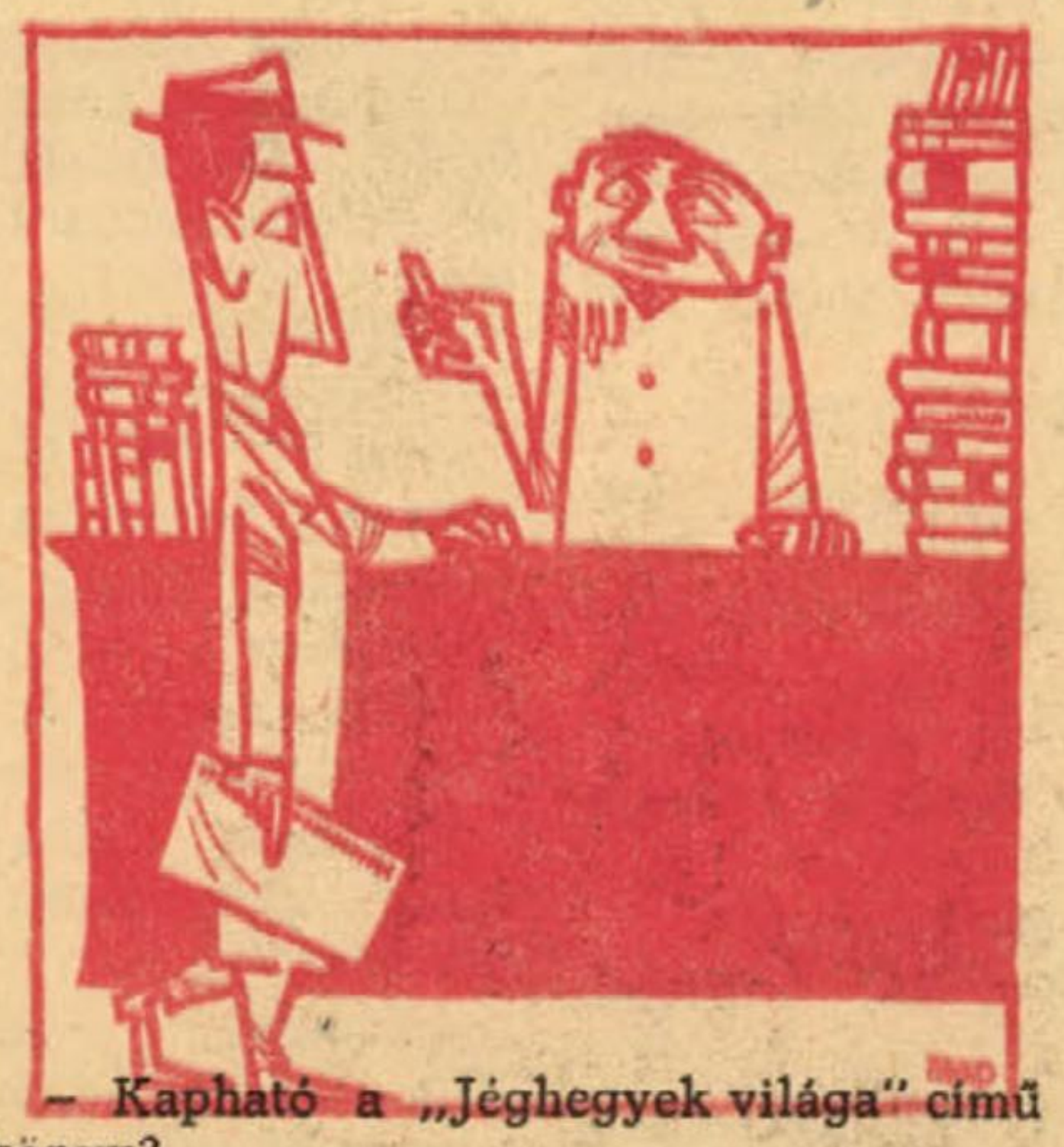

– Kapható a „Jéghegyek világa" című könyv?

– Tessék visszajönni Grönland felfedezésének 500-ik évfordulóján!...

Egy szerkesztőségben

Gerő Sándor rajza

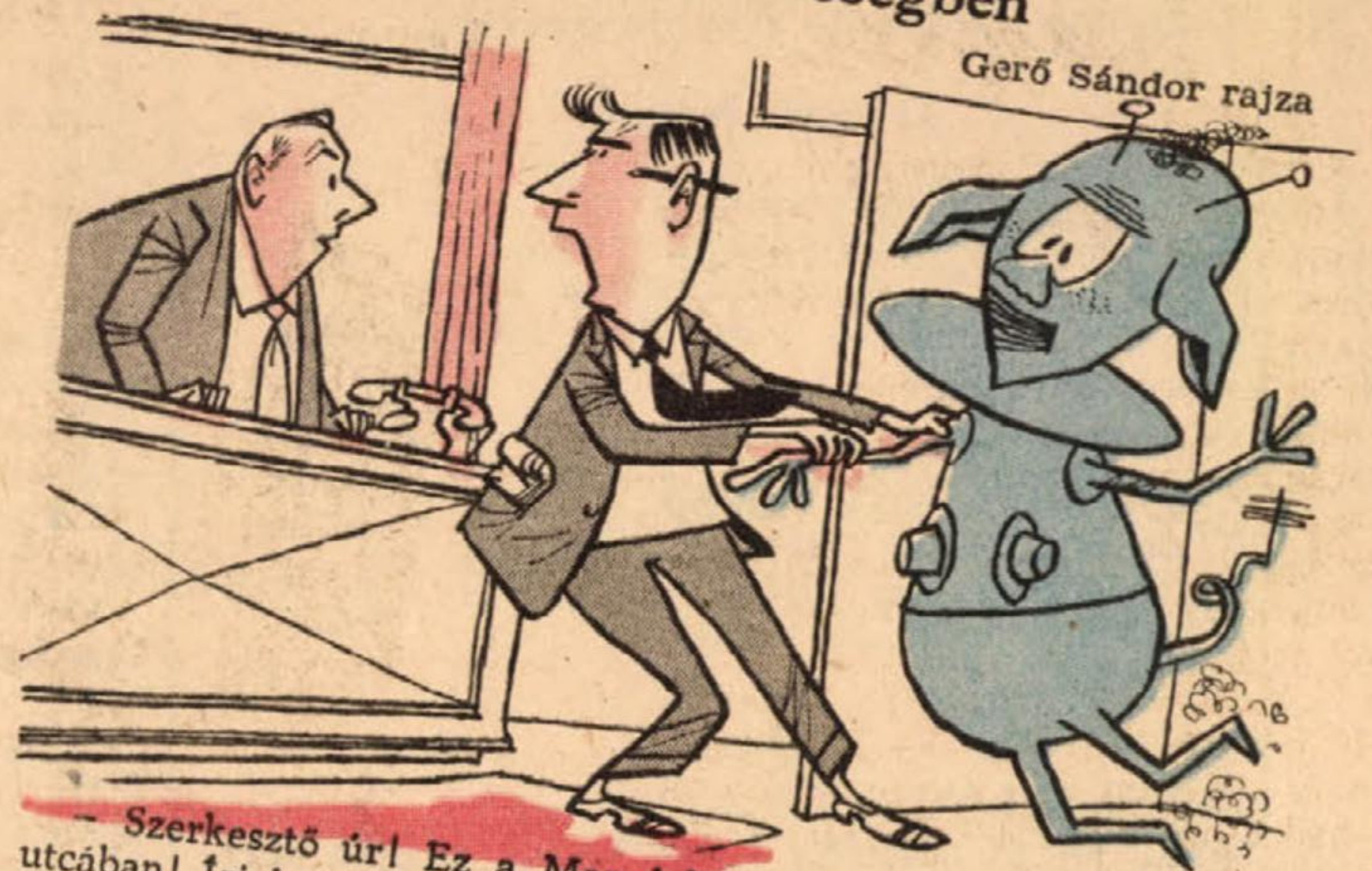

– Szerkesztő úr! Ez a Mars-lakó most szállt le a Mester utcában! Írjak róla egy riportot?

– Várjunk. Írjon előbb róla a Népszabadság!

Hogy meg legyenek elégedve...

Sándor Károly rajza

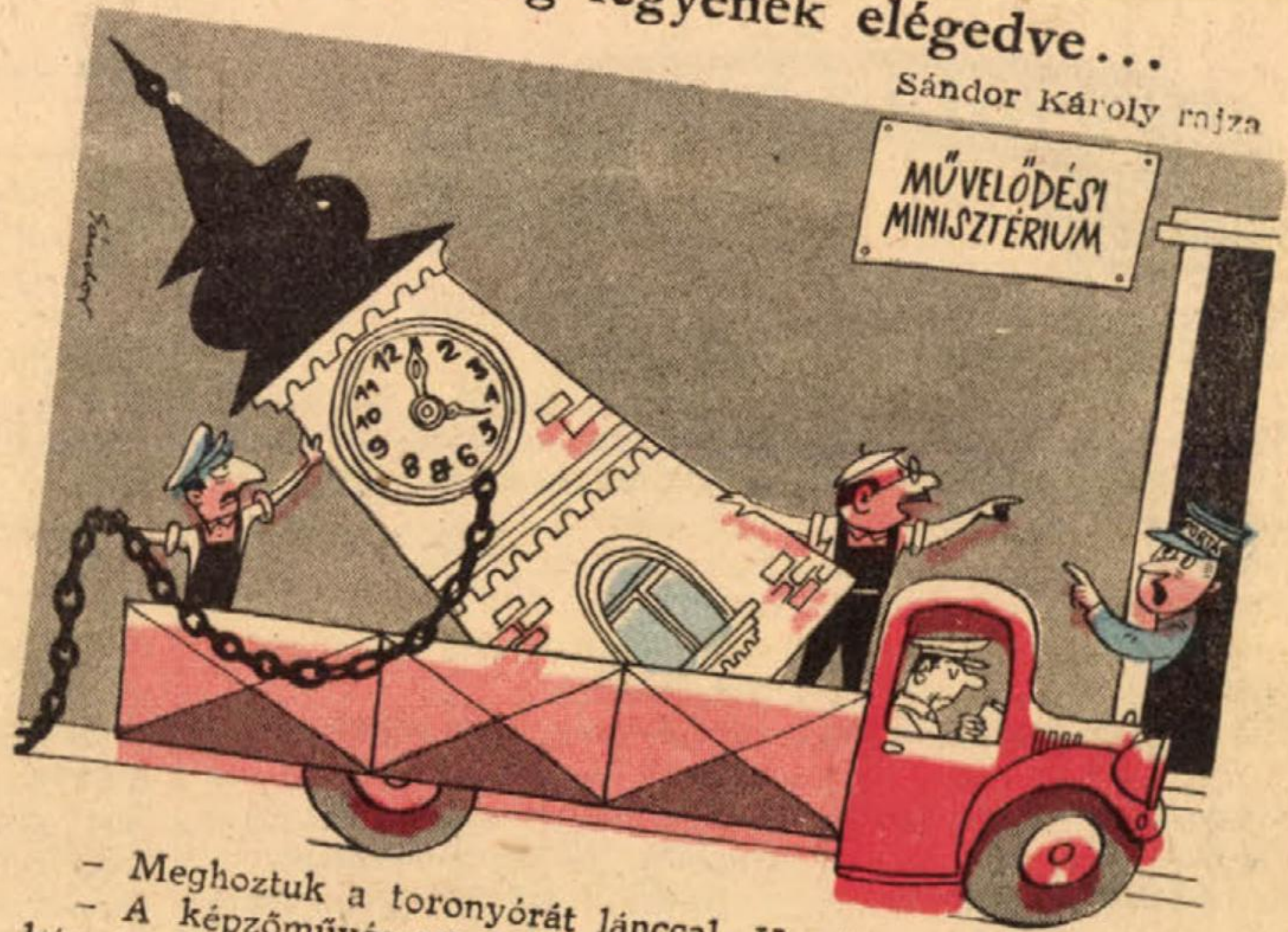

– Meghoztuk a toronyórát lánccal. Hová vigyük?

– A képzőművészeti főosztályra. Ma jelentik be az ifjú képzőművészek az igényeiket...

Félórát késett a moziból

Pusztai Pál rajza

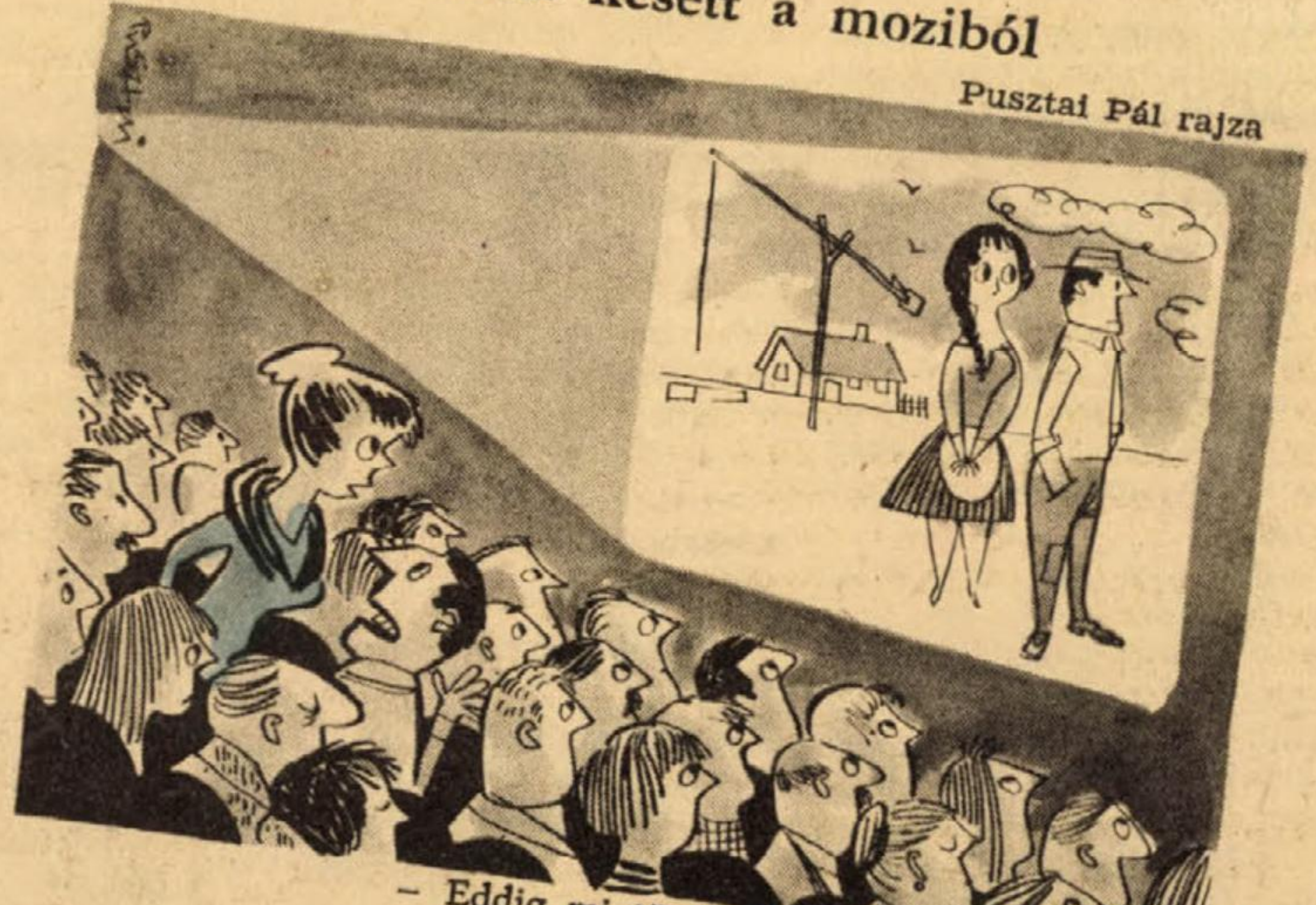

– Eddig mi történt?

– Semmi.

TÖRPE VERSEK

Számtani művelet

Csöpp örömeid nézd egy nagyítón át,
mindjárt megnőnek. Add csak össze te
örömeidből minden perced, órád,
s egy kis boldogság lesz az összege.

Az igazi hazug

Lélegzi ő a hazugságokat,
fél-igazat is szín-hazugra mázol.
Ha ő azt mondja neked: süt a nap,
esernyőd nyisd ki, mert még bőrig ázol.

Őszülés

Negyvenben, hajh, katona voltam.
Nyár volt, sokat jártam a porban.
Poros lett hajam fürtje, tőle,
kimosni nem lehet belőle.

Borbély

Borotválatlan, torzonborz hegyek,
majd jön a borbély, kését fenve meg,
majd jön a tél, be fogja szappanozni
s csupaszra borotválja képetek.

Bródy László

ISMERKEDÉS

A társadalmi kapcsolat úgy kezdődik, hogy az ember órákon keresztül tárcsázza a Hoppimpex központját, de mindig mással beszél. Végre jelentkezik egy mélyszínezésű férfihang.

– Hoppimpex? – kérdezzük.

– Igen.

– Kérem Csuporka kartársat.

– Nem tudom adni kérem.

– Ki beszél?!

Erre udvariasan bemutatkozik:

– Mellékállomás vagyok.

Szinte látni a drót másik végén, amint kissé meg is hajtja magát, mint ahogy bemutatkozásnál illik. És büszkén közli, hogy ő Mellékállomás, mintha réges-régen valaki azt mondta volna, hogy „Pejacsevics".

Most hogy már ismerjük egymást, kezdődik a könyörgés.

– Nagyon szépen kérem, égetően fontos ügyben kell Csuporka kartárssal beszélnem, utcai fülkében vagyok, már nincs több tantuszom, arról van szó...

Ugyanis, ha azt mondjuk, hogy Csuporka ígérte egy szerelőnek a címét, akkor Mellékállomás egyszerűen leteszi a kagylót. Tehát nemcsak fontosat kell kitalálni, hanem félelmeteset is.

– Itt a Legfelsőbb Fülügyi Hivatal beszél, ha volna szíves a központjához visszakapcsolni...

– Mellékállomás vagyok – hajtogatja.

– De kérem, Monsieur Mercidieu, a delegátus itt áll mellettem, országos érdek, tegye meg uram, ön jó hazafinak látszik, illetve hallatszik...

Sóhajtás, aztán némi gyöngédséggel:

– Kérem, megpróbálom, átmegyek a másik szobába és kapcsoltatom. Tessék tartani a vonalat. Jó napot kívánok.

Miért búcsúzik? Nemsokára megtudom. Illedelmesen elköszönt, mert soha az életben nem hallok többé róla. Izgalmas másfélóra múlva, amikor már felhagyunk minden reménységgel, zörren a kagyló és kedves női hang kérdezi:

– Hoppimpex?

Mit kell ilyenkor mondani az elavult szabályok szerint? „Én is azt keresem, tessék letenni a kagylót." Mire a másik fél: „Tegye le maga!" Így aztán eldiskurálhatnánk újabb negyedórát. A sablonos válasz helyett tehát ez a válasz:

– Igen.

– Kérem a titkárságot, – csicseregte a nő.

– Soha!!

Megrökönyödés, majd riadt kérdés;

– Ott ki beszél?

Mire fölényesen vágom ki:

– Azt hiszem még nem volt szerencsém. Mellékállomás vagyok.

(stella)

LUDAS MATYI SZINPADA

NYÁJAS OLVASÓ

(Nyári éjszaka. Csávási a Dunai Néphiradó szerkesztője, kertes lakásában vezércikkén dolgozik, amikor a nyitott ablakon bemászik egy barátságosan mosolygó, kedves, középkorú férfi.)

Látogató: Jóestét, szerkesztő elvtárs!

Csávási (fenyegetően): Ki maga és mit akar?!

Látogató: Én vagyok a nyájas olvasó.

Csávási: Nagyon nyájas!... Éjszaka bemászik az ablakomon.

Látogató: Mit tegyek, ha másképp nem lehet önnel beszélni? A szerkesztőségben hiába próbálkoztam. Egyszer éppen cikket diktált, kétszer értekezett, háromszor kefelevonatot javított, ötször házonkívül volt. Pedig szeretném, ha meghallgatna.

Csávási: Kérem, foglaljon helyet.

Látogató: Borsos Ferenc vagyok... Szerszámlakatos és nyájas előfizető.

Csávási: Örvendek. Miről van szó?

Látogató: Szerkesztő elvtárs, én nem értem, hogy mit írnak a lapjában. Itt a Dunai Néphíradó. Vastagbetűs cím: „Egymillió tonnára emelkedik a magyar olajtermelés" ... Tessék mondani ... Mennyi az?

Csávási: Hogyhogy mennyi? Egymillió tonna, az egymillió tonna!

Látogató: De mennyi az?... Az olvasók zöme egyszerű ember, mint jómagam. Fel se tudjuk fogni ezeket a nagy számokat.

Csávási: Nézze meg Borsos szaki... Egymillió tonna... izé... pontosan egymilliószor ezer kiló.

Látogató: És az mennyi?...

Csávási: Hát izé... Sok.

Látogató: Na látja szerkesztő elvtárs, még elképzelni se tudjuk, hogy mennyi. Mit gondol? Elférne a Városligeti tóban?... De van itt más hír is... „Húszmillió méter sínt gyártunk."

Csávási: Hát nem szép?

Látogató: Gyönyörű! Csak nem tudom felfogni, hogy mennyi?... Elég Felsőgödig?

Csávási: Haha, Felsőgödig!... Ne gyerekeskedjen, Borsos szaki... Tudja meddig elég?...

Látogató: Meddig?

Csávási: Hát izé... Sokkal tovább...

Látogató: No lám! Kinyomatják a nagy számokat, amelyek az olvasónak nem mondanak semmit. Mondja, kinek írják maguk a lapot?... Kizárólag egyetemi tanároknak?

Csávási: Ugyan kérem...

Látogató: Mert itt az áll: „Évi nyolcszázmillió kilowattóra áramot termel a Nagymarosi Vizierőmű."

Csávási: Nézze csak, ez igen nagyjelentőségű dolog...

Látogató: Persze, hogy az, csak nem tudom mit jelent? Fogadjunk, hogy maga se tudja.

Csávási: De kérem! Nyolcszázmillió kilowattóra az annyi... vagyis...

Látogató: Jobb lesz tőle a világítás a szobámban?

Csávási: Itt nem magáról van szó.

Látogató: De éppenhogy rólam!... Rólam, meg a szomszédomról meg a többiekről... Mert ezt a sok mindent nekünk csinálják, csak maguk nem nekünk írják.

Csávási: Nézze Borsos szaki, ezek mind pontos statisztikai adatok.

Látogató: Ez az kérem! Hogyan örüljünk a szép eredményeknek, ha maguk lelketlen számokat közölnek? Tessék a statisztikát lefordítani az egyszerű ember nyelvére.

Csávási: Hm... Mond valamit, Borsos szaki...

Látogató: Most jön a java!... „A tanácsi vállalatok évenként másfélmilliárd értékű közszükségleti cikket termelnek és 117 millió értékű szolgáltatást nyújtanak." Szerkesztő elvtárs, esküszöm, sejtelmem sincs róla, melyek a tanácsi vállalatok és mit termelnek?... Lehet, hogy ezért ártalmas elemnek tart, de akkor maga szerkesztő elvtárs is az, mert maga se tudja. De kinyomatja, hogy másfélmilliárd. Mit jelent ez zománcozott lábasban és varrótűben az anyjukomnak?

Csávási: Hallja kedves Borsos szaki, egyre jobban érzem, hogy magának igaza van.

Látogató: Ennek szívből örülök. De tessék mondani, mit jelent magyarul, hogy „a tanácsi vállalatok 117 millió szolgáltatást nyújtanak", mert én ebből egy kukkot se értek.

Csávási: Hát kérem, ezek hivatalos jelentések...

Látogató: Éppen ez a baj!... Írják meg a száraz jelentéseket élvezetesen és világosan, hogy mindenki értsen belőle.

Csávási: Kedves Borsos szaki, meggyőzött! Százezer köszönet!

Látogató: Százezer?... Mennyi lehet az szépen egymás mellé rakva és felslichtolva?

Király Dezső

Előremutató tábla

Toncz Tibor rajza

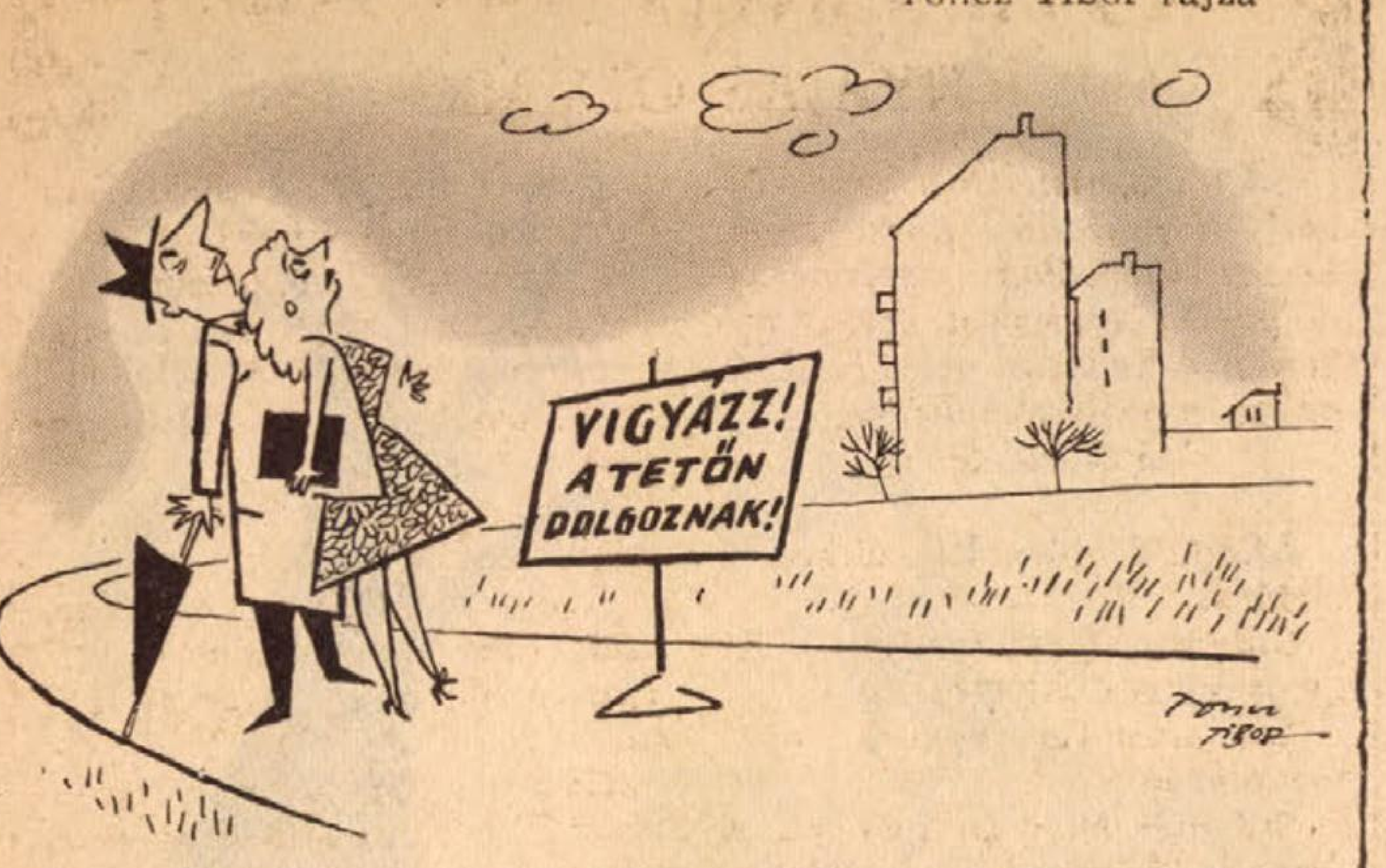
VIGYÁZZ! A TETŐN DOLGOZNAK!

A TÜKER átveszi a szénporkészleteket

Török János rajza

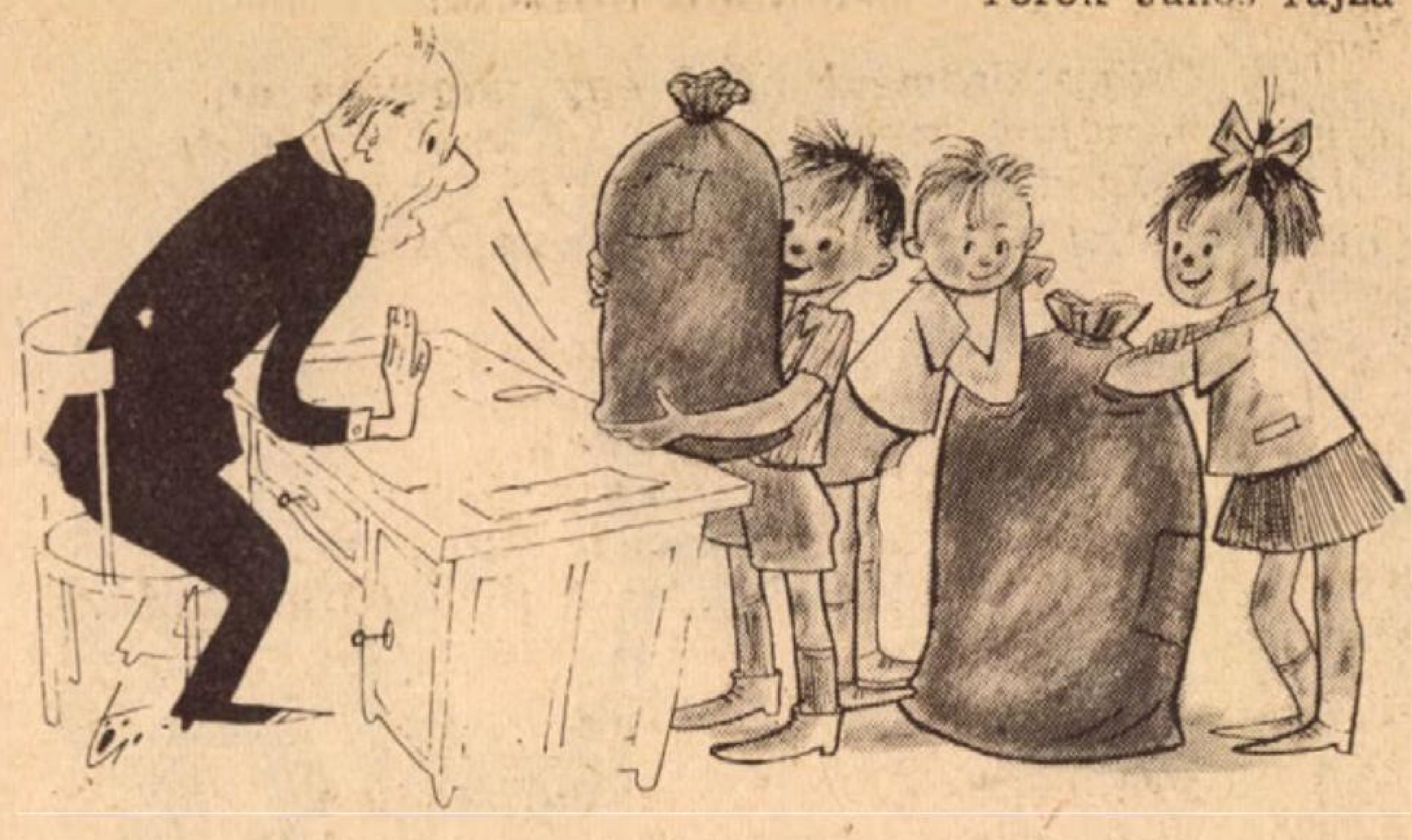

– Mennyit tetszik adni egy kilóért?

A montecarlói atombombakísérlet

Roger Reynaud de Mendes-Mochville francia atomügyi miniszter bosszankodva futotta át az afrikai államoknak azt az éleshangú jegyzékét, amelyben erélyesen tiltakoznak a szaharai atombombakísérlet ellen, azzal az indokolással, hogy a kísérlet veszélyezteti a szomszédos államok lakosságának egészségét. A miniszter dohogott. Hogy merik beleütni az orrukat Franciaország belügyeibe? Mérgesen feküdt le aludni, majd a kiállott bosszúságtól hamarosan zavaros álmok gyötörték. Egy félelmetes rikkancs a kezébe nyomta a *„Monte Carlo Gazette"* című időszaki lap legújabb számát. A lap első oldalán ez a cikk állt:

„El a kezekkel Monacótól!

Monaco egész népét egyetlen tiltakozás szorítja ökölbe: el a kezekkel Monacótól. Egyszerű kérges tenyerű krupiék keményen markolják meg a zsetont és úgy kiáltják Franciaország felé: elég volt! Monte Carlóban tüntető felvonulások voltak és kaszinószerte követelték, hogy Franciaország szűnjék meg beleavatkozni Monaco belügyeibe. A feszültség aggasztó méreteket öltött. A francia–monacói határon megkettőzték a téteket, ugyanakkor Franciaország ENSZ-képviselője a Biztonsági Tanács összehívását kérte, és azt igyekezett bizonygatni, hogy Monaco francia érdekeket veszélyeztet.

Miről van szó? Monaco belbiztonsági szervei az utóbbi időben bizalmas adatokat szereztek arról, hogy a nizzai és a cannesi kaszinók agresszív cselekedeteket készítenek elő Monte Carlo ellen, bankrobbantással és hasonló diverziókkal igyekeznek veszélyeztetni Monaco belügyeit. A kormány ekkor elhatározta, hogy véderejét, amely egy nyolctagú gépesített hadtestből áll, korszerű atomfegyverekkel szereli fel. Elhatározta azt is, hogy az első atombombakísérletet Monaco területén hajtják végre. A francia kormány tiltakozott e lépés ellen, s megkísérelte szánalmas dadogással szajkózni azt a tarthatatlan állítást, hogy a monacói atombombarobbantási kísérlet veszélyezteti Franciaországot. Visszataszító fecsegése természetesen teljesen alaptalan, hiszen az atombombakísérletet nem Franciaország, hanem a szuverén és független Monaco területén tartják meg, többszáz méterre a francia határtól. Szinte fölös óvatosságból a kísérletet egy hatalmas, 500 négyszögöles üres, teljesen lakatlan telken végezzük el. Mindez vitathatatlanul Monaco belügye. Minden állam azt és akkor robbant a saját területén, amit és amikor akar.

Ami azt a fondorlatos vádat illeti, hogy a monacói atombombakísérlet megfertőzi Franciaország levegőjét is, a monacói tudósok döntő csapást mértek erre a hirhedt Monaco-ellenes rágalomra. Először is minden ország szabadon rendelkezik a légkörével, atmoszférikus felségterületével, másodszor pedig ha Franciaországban rossz levegő van, ennek egyedül az az oka, hogy a franciák nem szeretnek szellőztetni. A Monacói Tudományos Akadémia szerint az atomrobbanás csak háromméteres körzetben okoz emésztési zavarokat és átmeneti bicegést, a kisugárzás ellen barnaszínű csomagolópapír teljes védelmet nyújt, az esetleges kóbor gammasugarak pedig légycsapóval könnyen ártalmatlanná tehetők. Nyilvánvaló, hogy a franciák kifogásai tarthatatlan porhintésnél nem egyebek. Lehetséges, hogy az atombombakísérlet némi veszélyt jelent néhány elővigyázatlan honfitársunk számára, ők azonban büszkén és boldogan vállalják az áldozatokat Monaco biztonsága és határainak épsége érdekében. A monacói közvélemény méltatlan dolognak tartaná, ha az atombombakísérletek helyéül más országot választanának. Monaco nem robbant sem a Bikini-szigeteken, sem Ausztráliában, sem a Szaharában, sem Franciaországban, pedig az utóbbi itt van a szomszédban. Saját házunktáján robbantunk. Ha Franciaországnak ez nem tetszik, ne figyeljen oda!"

Később a miniszter még azt álmodta, hogy a szomszéd lakásban hajtottak végre atombombakísérletet és amikor erélyesen tiltakozott ellene, azt mondták neki, hogy mindenki azt csinál a saját lakásában, amit akar.

Feleki László

Ismeri a KRESZ-t

Kallus László rajza

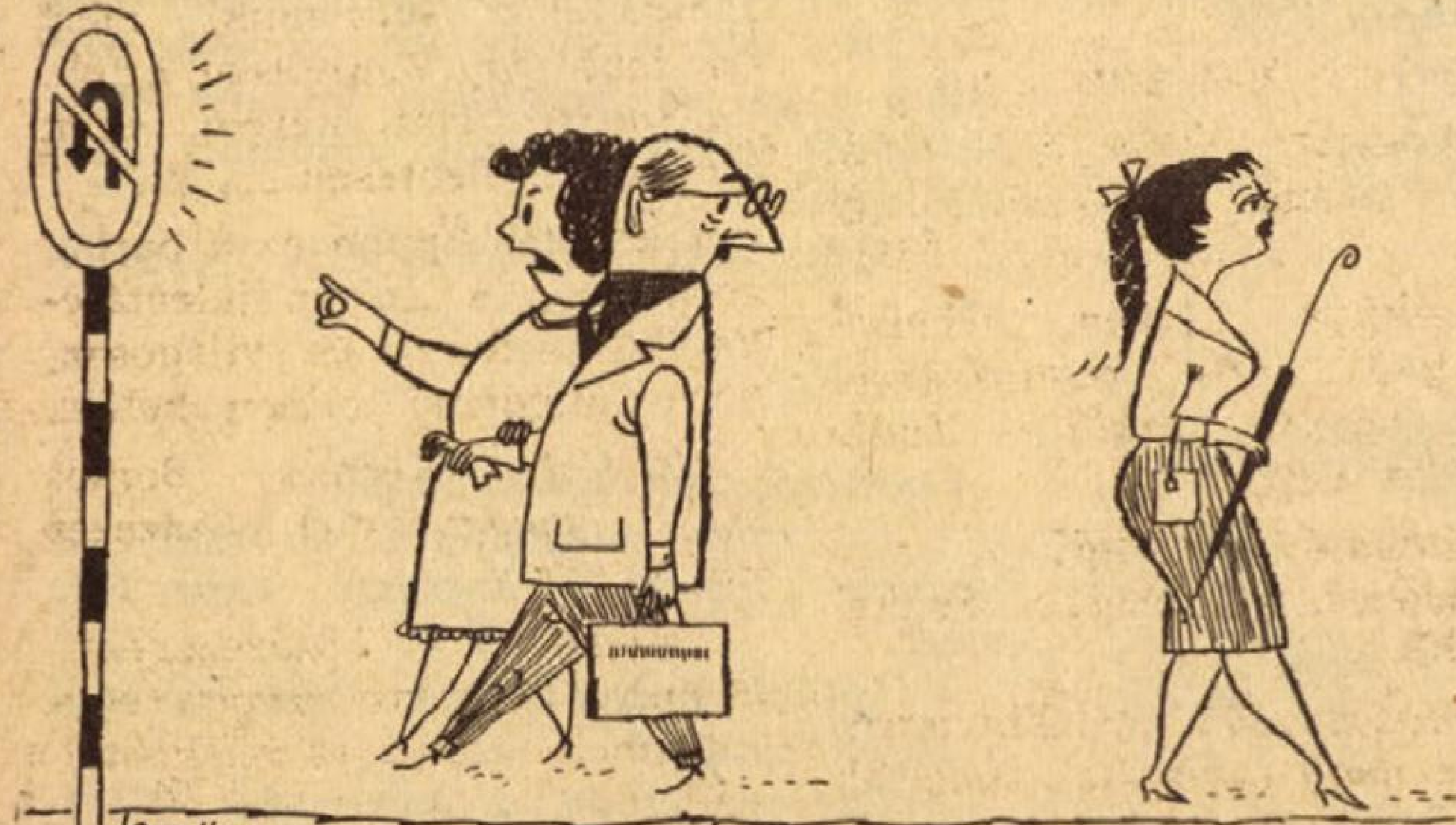

– Nem látod, hogy megfordulni tilos?

Alacsony vízállás

Tonez Tibor rajza

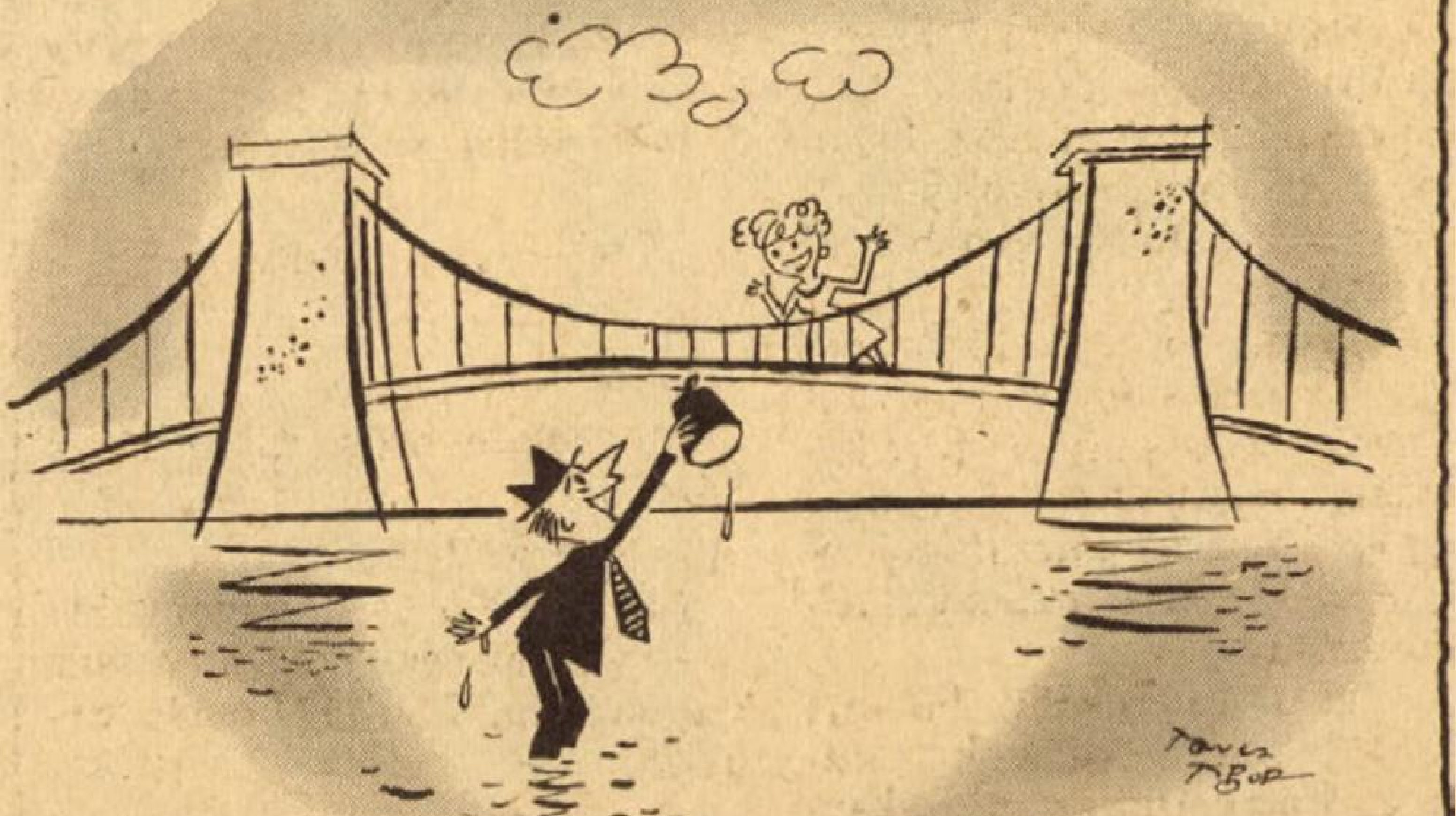

– Megvan a kalapja, Mancika!

Aki keres, az talál!

Mészáros András rajza

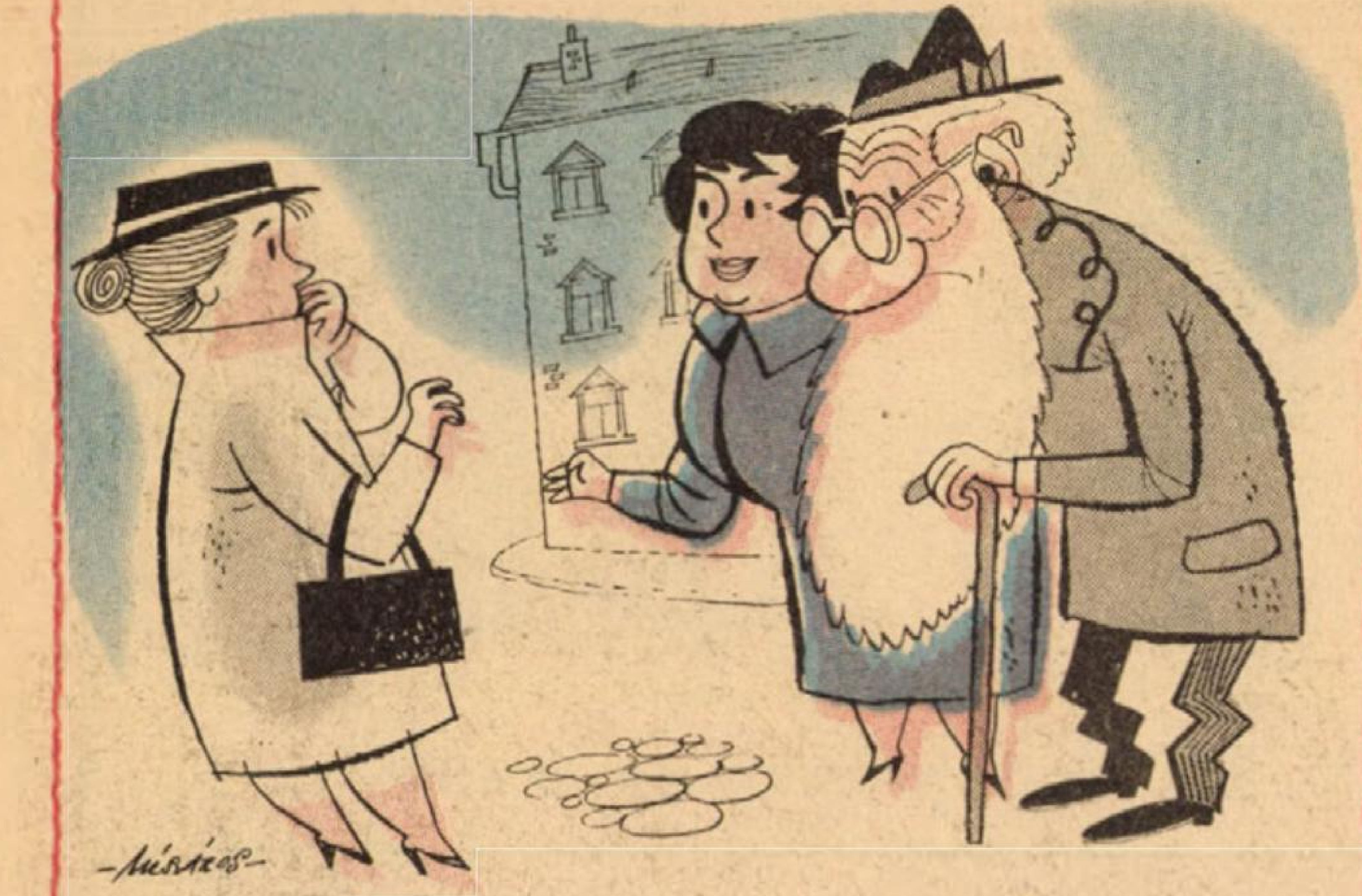

– Képzeld, találtam egy hűséges férfit.

Ősz

Sándor Károly rajza

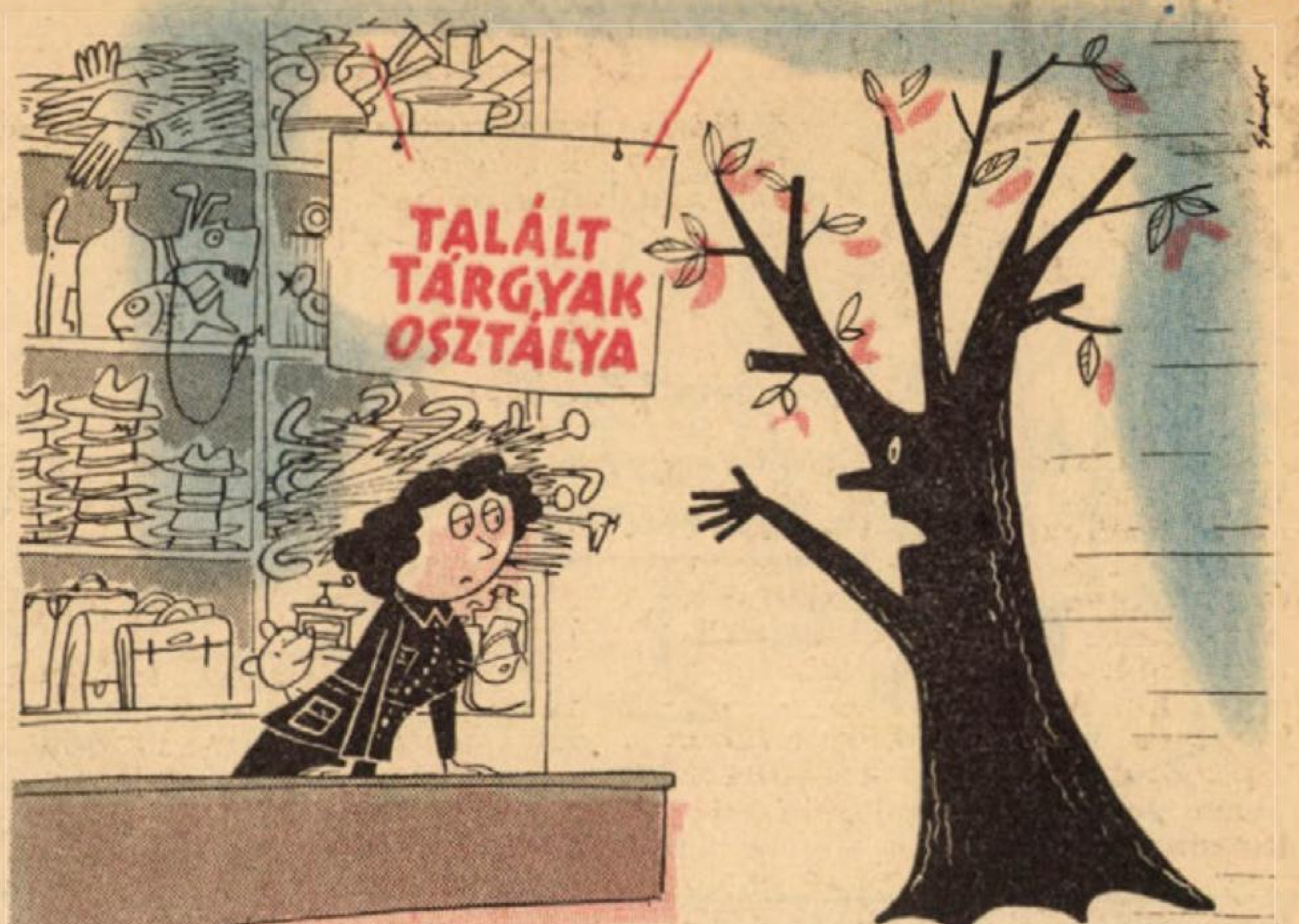

– Elveszlettem egy csomó fontos levelet...

Pesti Hamlet csikkel

Az utcán ment előttem. Arra lettem figyelmes, hogy habozva megállt. A leégett cigarettacsonkot kivette szájából és most töprengve tartja ujjai között. Első beidegzett mozdulatával a földre akarta dobni. Hogy aztán rátiporva végleg kioltsa életét.

De karja félúton megállt. Meglátta a rendőrt. Mint a tetten ért bűnöző, aki legalább a feszítővasat és álkulcsokat akarja gyorsan eltüntetni, ő is félrevezető könnyedséggel kezdte el játékosan görgetni a csikket tenyerén.

De valamit mégis kell csinálni azzal az átkozott cigarettavéggel! Néhány lépést tett a szemétláda felé, de minden bizonnyal eszébejutott, hogy felgyújtja a bulladékot, mert rémülten hátrált. Ekkor értem mellé, és pillantottam meg arcát. Vonásai feszült agymunkát fejeztek ki: mit tegyen? Julius Caesar tekintete lehetett ilyen, midőn azon töprengett: átkeljen-e a Rubikonon? Hamleté, amikor a lét és nem-lét nagy kérdésein merengett.

Ma sem tudom, hogyan oldotta meg a problémát. Néha elmerengek rajta. Lehetséges, hogy zsebrevágta a csikket, vállalva, hogy ruházata és ő maga is lángok martaléka legyen? Vagy esetleg tűzevői képesítés nélkül lenyelte? Más megoldást el sem tudok képzelni.

Ha csak nem várta meg, míg a rendőr eltűnik, és akkor dobta el.

K. M.

Gazdag programot ígér az őszi kiállítási idény

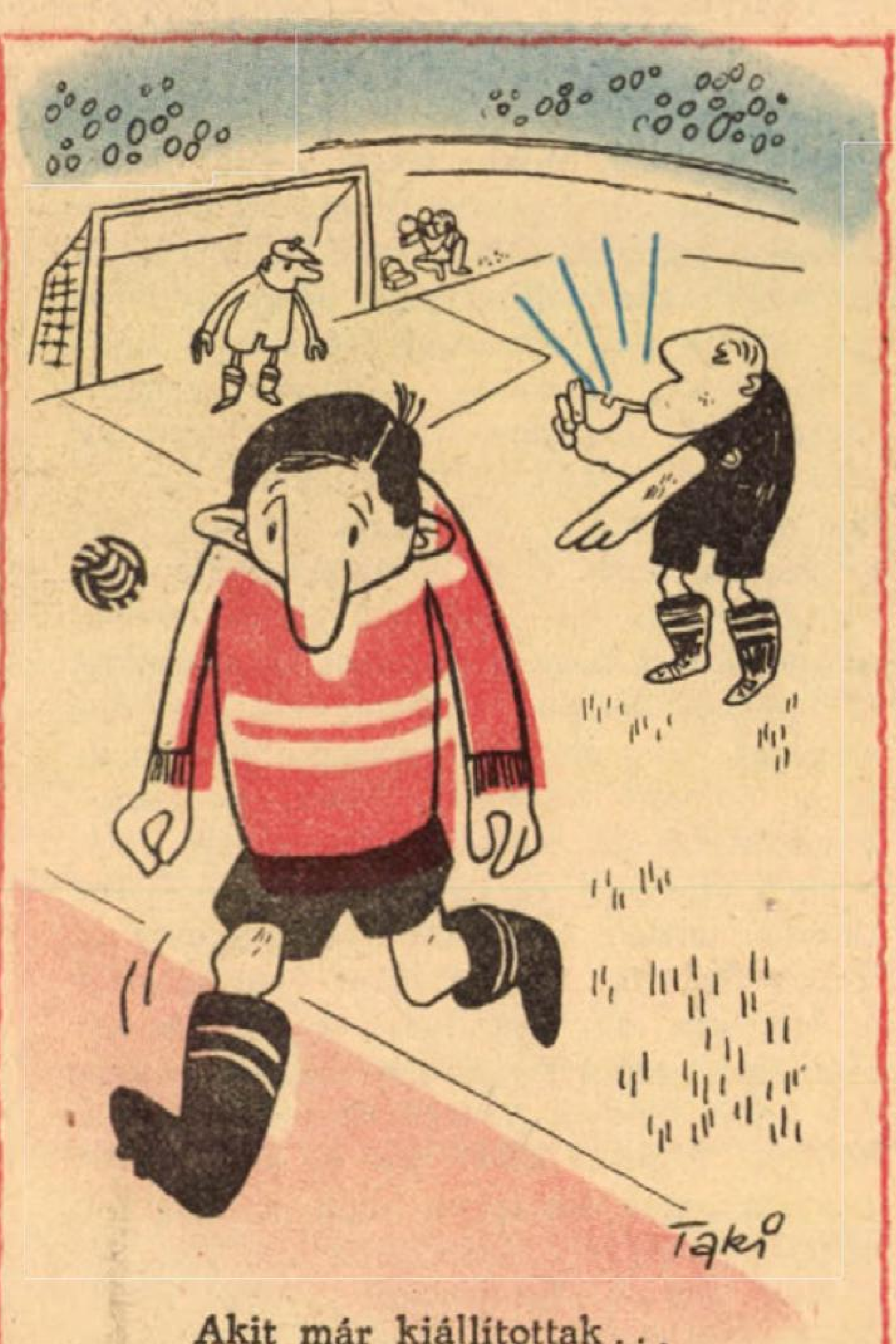

Akit már kiállítottak...

Pesti tudósítónktól

– A mesének vége, aludjatok jól, álmodjatok szépeket!...

Köszönöm szépen! Miután a hajam szála égnek meredt a szörnyű mesétől, most aludjam jól és álmodjam szépeket. Nagyon rosszul aludtam és álmaimban megjelent a kővé vált leány. Gondoljuk csak el, milyen kínos dolog lehet kővéválni. Még ha nem is adott a leány kenyeret a koldusnak, helytelen dolog volt ilyen súlyosan megátkozni. Ha nem dobnak meg kenyérrel, még nem muszáj kővédermesztéssel visszavágni.

A népi szadizmus bizonyára értékes kultúrkincs, csak éppen altatónak nem alkalmas.

*

A kis Miki éppen Kinizsi Pált játszik az udvaron, csákóban, fakarddal az oldalán rohamozva kiált:

– Hajrá, vitézek, előre, vesszen az ellenség, csatára magyarok, rohamra, hajrá... csókolom!

Itt vett észre ugyanis.

*

Egy idősebb barátom mondta:

– Tudod, mikor kezdtem érezni, hogy öregszem? Amikor kiderült, hogy közérzetem van.

*

Lelki szemeim előtt megjelent egy nagy, hatalmas pusztaság. A pusztaság közepén egy bizottság áll. A bizottság tagjai a 93. sz. Építőipari Vállalat vezetőségéből valók. Egyikük körülnéz, majd így szól:

– Árkádokat mindenesetre építünk ide.

*

Sportemberek beszélgetnek.

– Szörnyen megfáztam vasárnap. A tetejébe még ki is kaptunk. Nem érte meg.

– Látod? Érdemes volt ezért kimenni a Népstadionba?

– Otthon láttam a mérkőzést televízión. Nagyon hideg a lakásunk.

F. L.

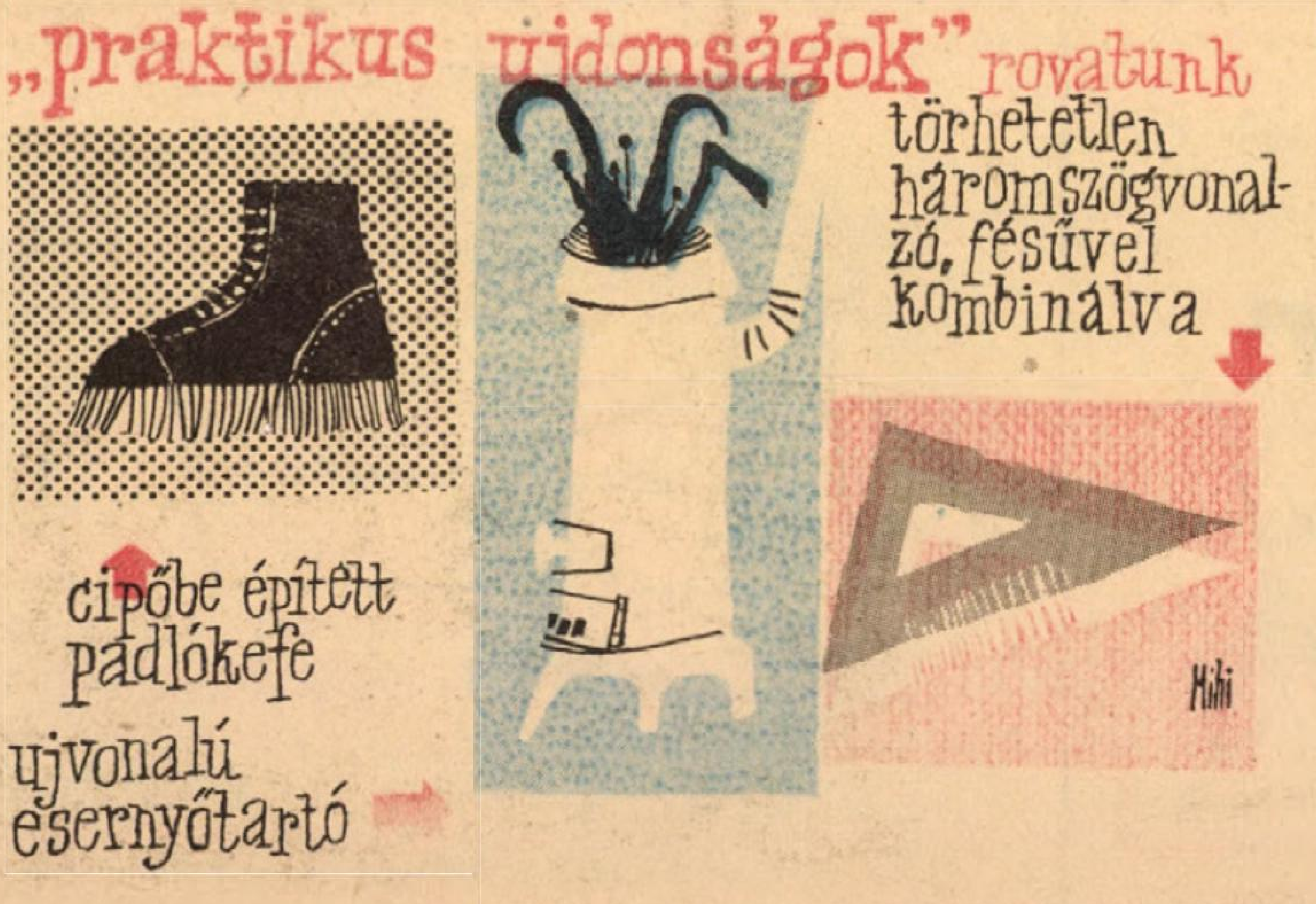
„praktikus újdonságok" rovatunk
törhetetlen háromszögvonalzó, fésűvel kombinálva
cipőbe épített padlókefe
ujvonalú esernyőtartó
Hihi

EULENSPIEGEL oldala

A Német Demokratikus Köztársaság tíz éves. Ebből az alkalomból meghívtuk lapunk hasábjaira Eulenspiegelt, Ludas Matyi elvtársát, Berlinből.

Lélekjelenlét

Robert Trösch, a kedvelt berlini színész és ugyancsak népszerű kollégája, W. Lierck egy finom vacsora után jó hangulatban igyekeztek áthaladni az Alexander téren. A jó ételekkel még jobb bort szolgáltak fel és így a két művész az enyhe szalonspicc kellemes kábulatában lépkedett. Élénken vitatkoztak, észre sem vették a közlekedési lámpa vörös fényét.

– Halt – intett a rend őre és már hegyezte is a plajbászát.

A két szabálysértő nyomban kijózanodott.

– Maga nem tudja, hogy vörös fénynél tilos áthaladni?

Tröschnek szegezte a kérdést, mert ő volt az, aki egy méterrel kollégája előtt haladt a tilosban és ezzel valósággal felbujtotta gyalogostársát.

Az amúgy is óriástermetű színész még jobban kihúzta magát és dörgő hangon válaszolt:

– Vonatkozik ez a tilalom Nemzeti-díjas, kiváló művészre is?

A derék rendőr mondhatta volna, hogy bizony vonatkozik, de annyira medöbbentette Trösch magabiztos fellépése és stentori hangja, hogy mint művészettisztelő ember, rövid figyelmeztetés után útjára engedte a két „bűnöst”.

Amikor illő távolságra jutottak a tett színhelyétől, Lierck fojtott hangon megszólalt:

– Ember! De hiszen te nem vagy se Nemzeti-díjas, sem kiváló művész?

Mire Trösch szelíden válaszolta:

– Na és? Kérdezni csak szabad!?

*

A játszma vége

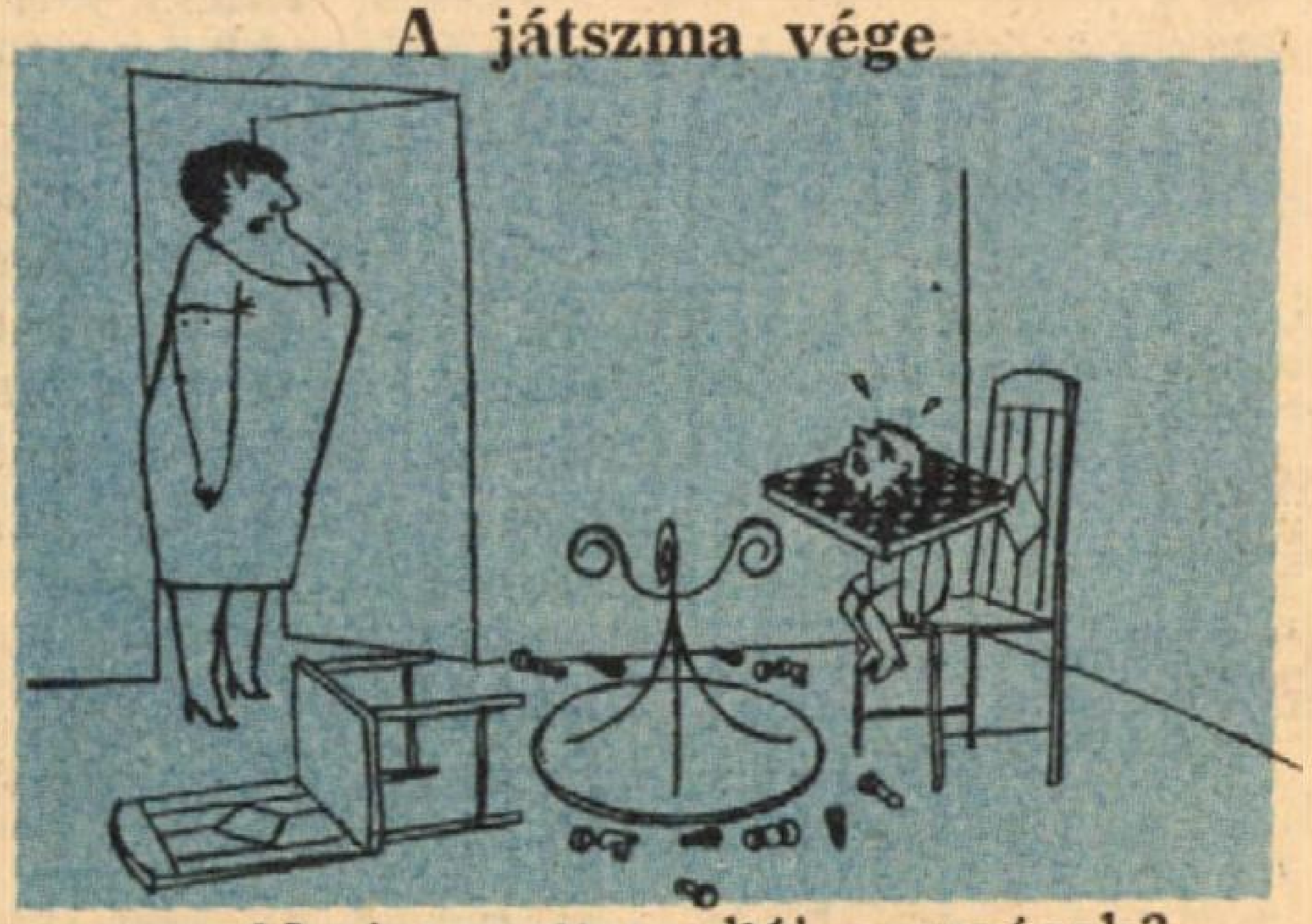

– Megint mattot adtál a papának?

*

Rosemarie a demokratikus Németországban

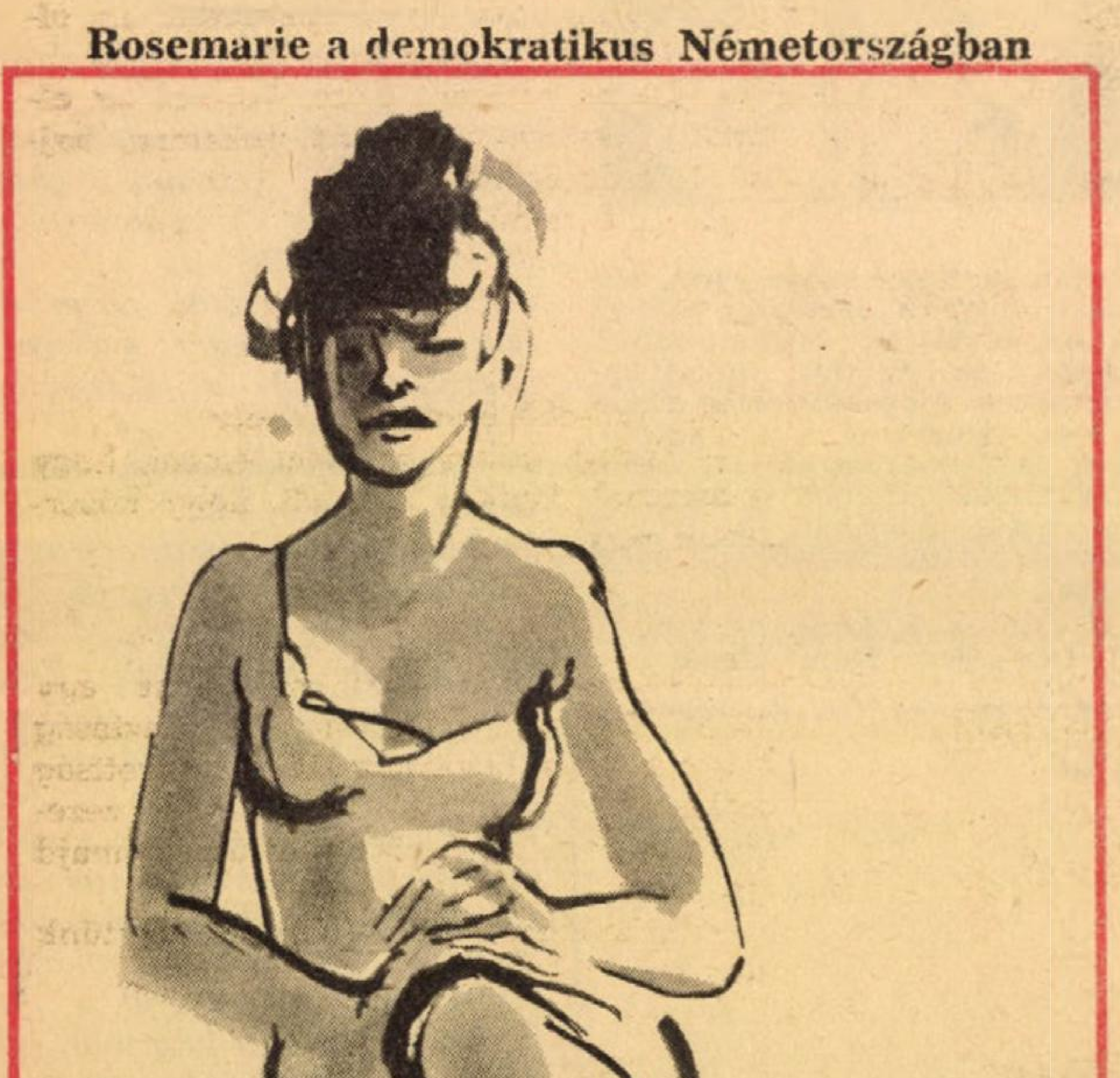

– Magnetofonom van, az alakommal sincs baj, de ami a kapitalistákat illeti, nálunk szerencsére némi hiány mutatkozik belőlük...

Statárium készül Nyugat-Németországban

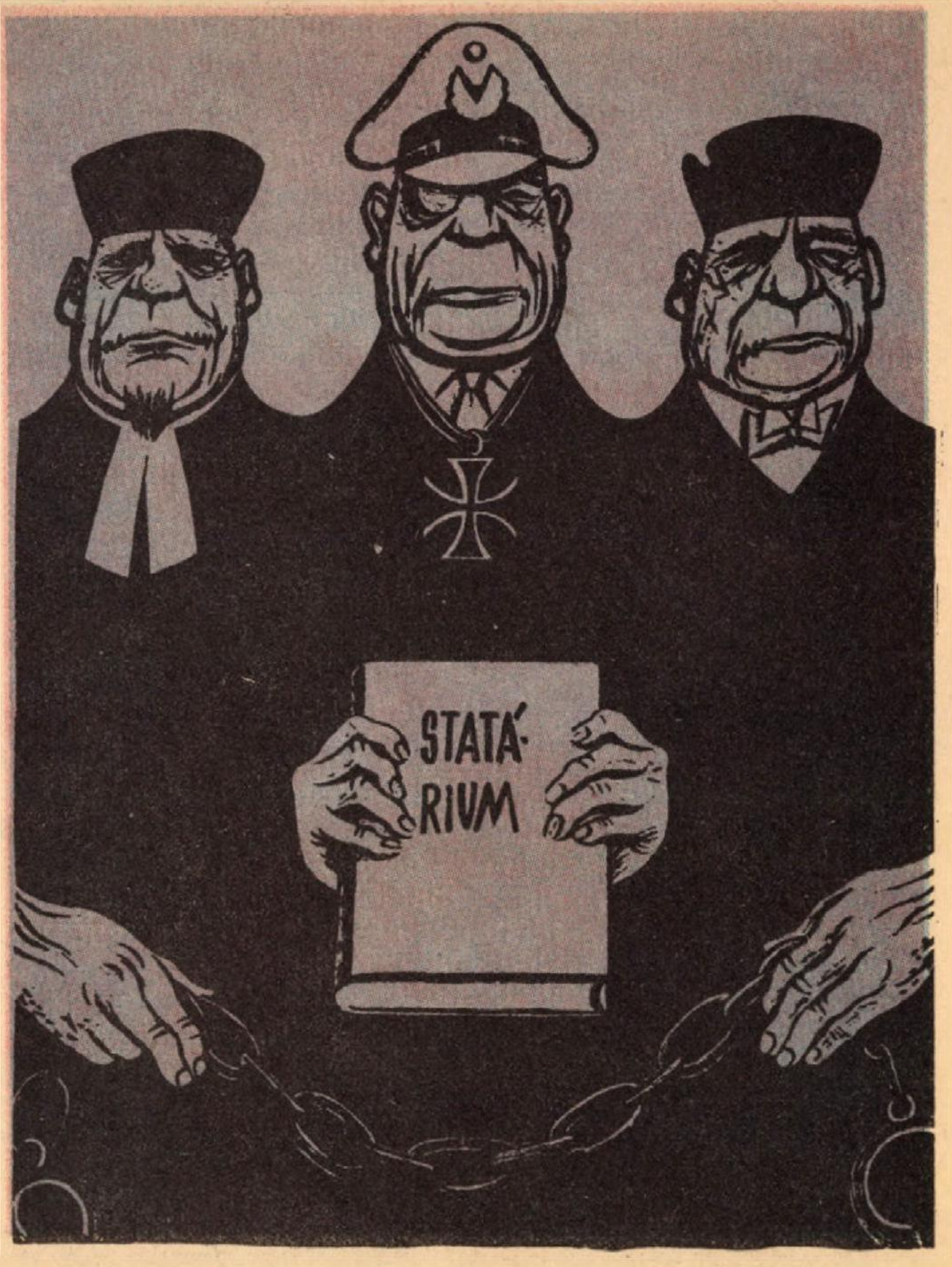

– Akad még valaki, aki merészeli ellenezni az atomfegyverkezésünket?

*

Meglepetés

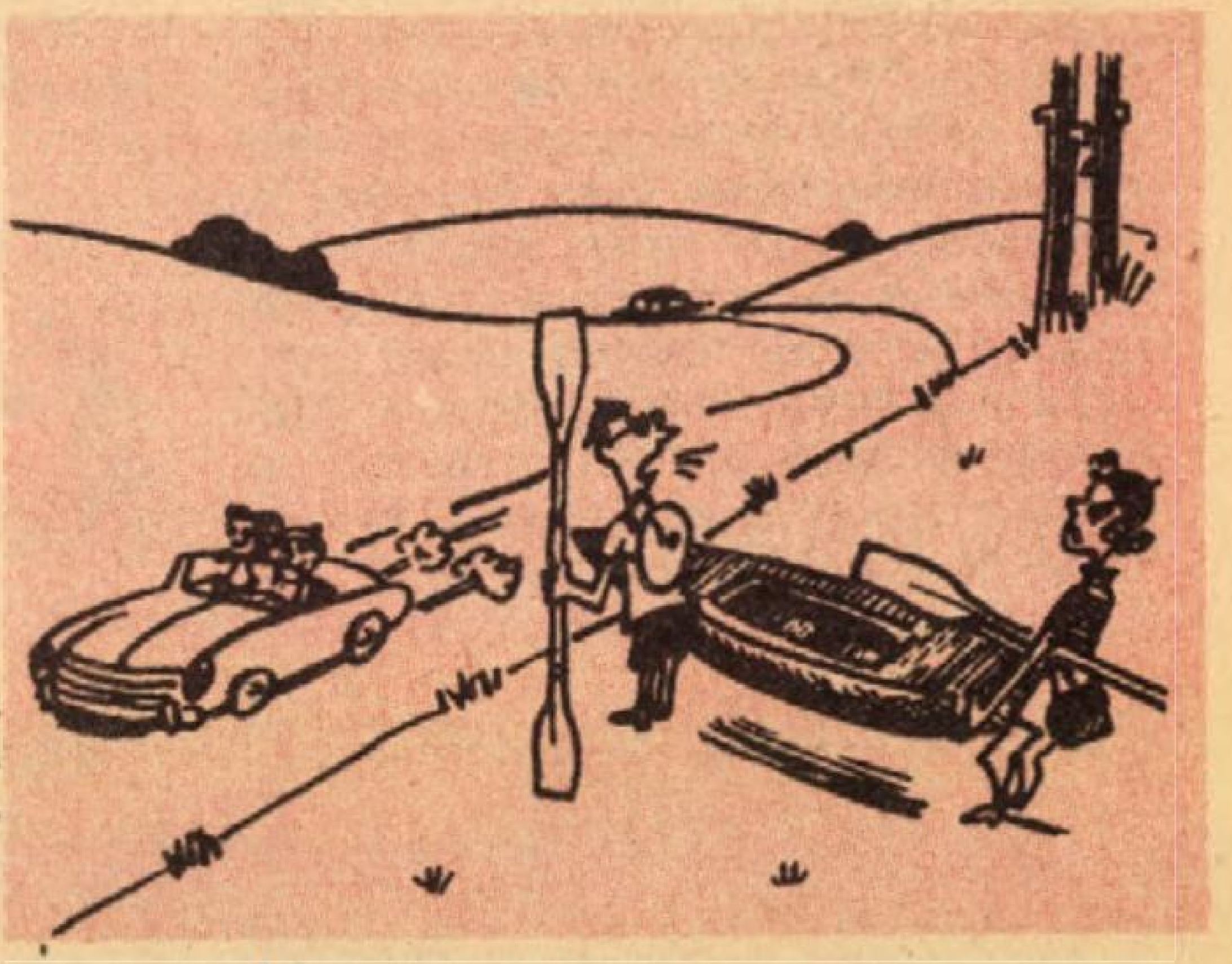

– Nem értem, a fényképen úgy nézett ki, mint egy tó...

*

Ellenőrzés

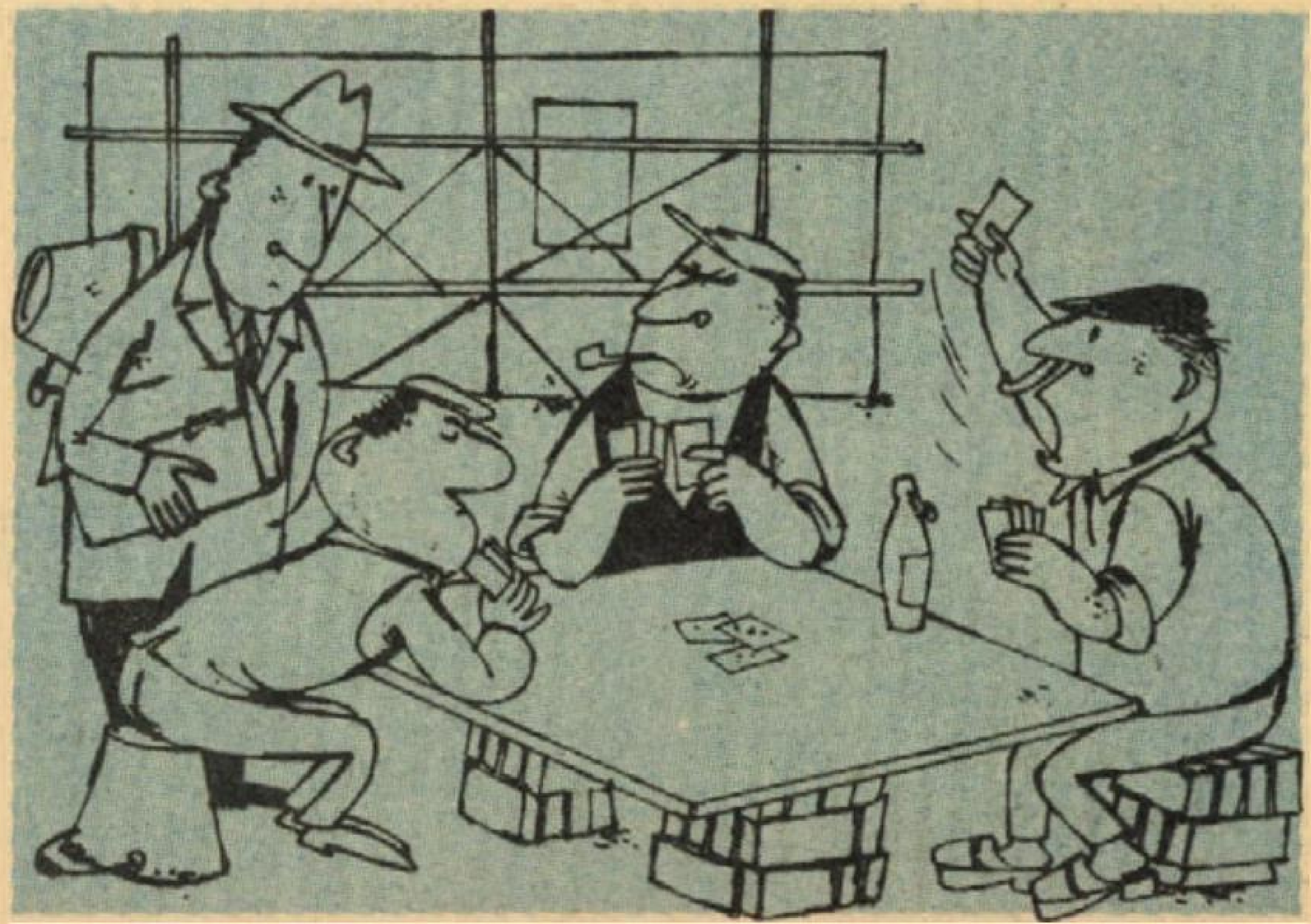

– Mit csinálnak itt munkaidő alatt?
– Kipróbáljuk az új műanyaglemezt.

OZI

„Manapság könnyebb egy űrrakétát a Holdba lőni," – írja S. F. bakonybánki olvasónk – „mint egy neonreklámot felrakatni úgy, hogy néhány napos tündöklés után foghíjassá ne váljék". Ezt a merész állítást a következőkkel igyekszik alátámasztani: Januárban a Fővárosi Neonszerelő Vállalat mesterei egy „Mozi" feliratot helyeztek el a helyi filmszínház homlokzatára. Nagy volt az öröm, mert ez a neonfény nem csak azt villogta bele az éjszakába, hogy itt a mozi, hanem még a bejárati lépcsőt is megvilágította és ezzel megszüntette a sötétben való bukdácsolást. A bakonybánkiak öröme azonban nem volt hosszúéletű, mert a gyönyörűséges neon „M" betűje már az első napon kihúnyt. Így aztán csak az épségben maradt „ ozi" hirdette fennen, hogy falunkba is betört a foghíjas neon. Ekkor még január tizenkettedikét írtunk. A hirtelen bekövetkezett foghíjasodásról rögtön értesítették a Komárom megyei Moziüzemi Vállalatot, egy hónap múlva megjelent a neonszerelő vállalat embere. Leszerelte és elvitte magával a világtalan „M"-et és megígérte, hogy a makacs betű egy hét múlva a régi fényében fog ragyogni. Múltak a napok és múltak a hetek. Egyszer csak megjelentek a budapesti szerelők, felszerelték a javított „M"-et az „ozi" elé, hogy hirdesse...

Ekkor már április 15-e volt. Tündökölt is szegény hosszú két napon át, aztán megint sötétbe burkolózott. Újra jöttek a budapesti szerelők, levették a makacs „M"-et, mondván, hogy rossz, aztán levették a „z"-ét is, nem mondván semmit. Majd elvitték mind a kettőt azzal, hogy rövidesen ragyogni fognak. Múltak a hetek és múltak a hónapok. Egyszer csak hatalmas láda érkezett a bakonybánki mozi részére. A ládában, ahogy azt a feliratról meg lehetett állapítani, az „M" és a „z" voltak elhelyezve. Akkor július 6-a volt, és ez a láda még napjainkban is ott áll a mozi előcsarnokában. De így sem világítanak.

B. E.

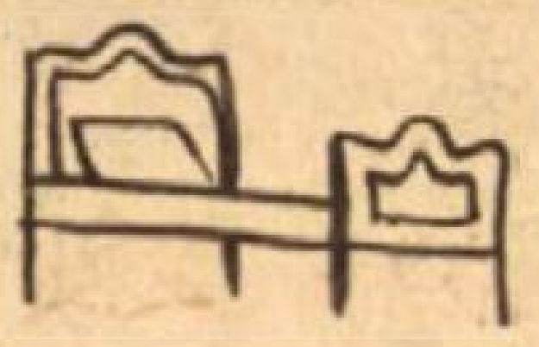

Kis ágy — nagy probléma

Újszülött fiamnak kiságyat óhajtottam vásárolni, de ezért a nagyravágyásért csakhamar megbűnhődtem. Sorra jártam a fővárosi szakbútorüzleteket és mindenütt lesújtó választ kaptam.

– Ágy akad hébe-hóba, matrac egyáltalan nincs.

Mihez fogjon szegény kis csecsemő? Ha majd „hébe-hóba" lesz ágy az üzletben és az élelmes szülő megkaparintja, akkor a gyerek matrac nélkül aludjon? Nagyon helyes a spártai edzés, de talán ne kezdjük a csecsemőkorban és főképpen ne kezdjük 1959-ben, az általános árubőség idején.

Dr. S. T.
VI., Bajcsy Zsilinszky u. 19/b

Le a bürokráciával!

Két ceglédi panasz

Melegvízforrásra bukkantak Cegléden és a Városi Tanács fürdőt létesített a forrás helyén. A környékbeliek olyan sűrűn látogatják a fürdőt, hogy a ceglédi bennszülöttek szinte teljesen kiszorulnak belőle. Nagyobbítani kellene a fürdőépületet, új medencékre lenne szükség, hogy jobban kihasználhassák a csobogó melegvizet. Pénz azonban nincs, a megye se ad. A ceglédiek most a forrás mellé szeretnének felfedezni egy pénzforrást is.

•

A ceglédi vasútállomás messze van a várostól, ezért nem nagyon örülnek azok az utasok, akik lemaradnak a zsúfolt autóbuszról, hiszen a közel két kilométernyi utat gyalog kell megtenniök. Már többször ígértek pótkocsit az autóbuszhoz, de az ígéretből nem lett valóság. A ceglédiek ezért tréfás beadvánnyal fordultak a Tanácshoz. Azt kérték, hogy vagy adjanak végre pótkocsit az autóbuszhoz, vagy pedig – ha az könnyebb – a várost helyezzék közelebb a vasútállomáshoz.

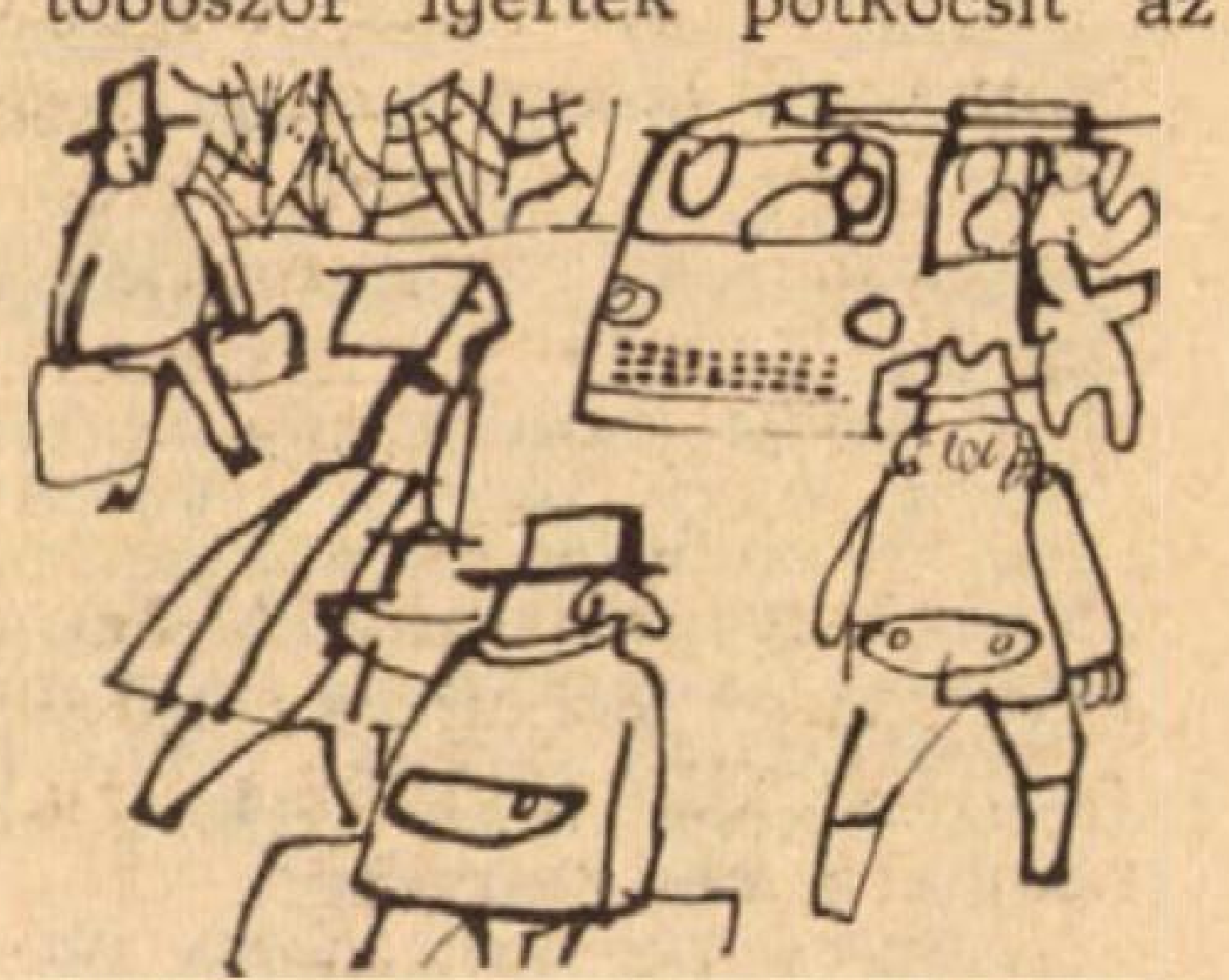

Jaj de magas ez a...

Kedves Ludas Matyi! Miért bünteti az V. kerületi Vendéglátóipar a kistermetű vendégeket? Ezt a kérdést azért intézem a Ludas Matyin keresztül az illetékesekhez, mert a magamfajta alacsony nők nem érik el a Marx téri Imbisz büfé ízletes hirtelensültjeit hiába ágaskodnak. Ugyanis az asztalokat olyan magasra méretezték, hogy azt a 160 centiméteren aluli vendégek (pedig ilyenek is akadnak szép számmal!) számára elérhetetlen.

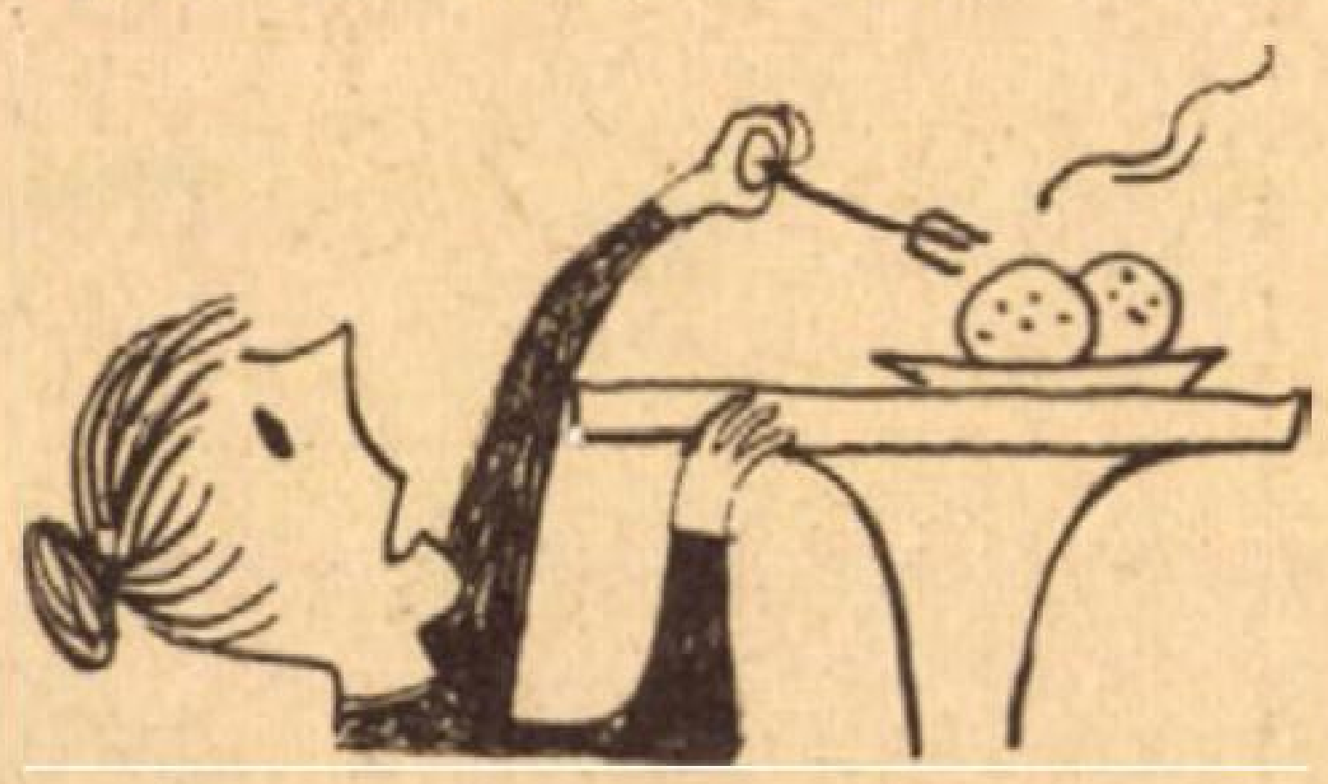

Alacsonyabb nívót kérünk az asztalméretben. Köszönettel:

egy kisméretű,
de nagy étvágyú nő

Kedves Ludas Matyi!

Ne csodálkozz azon, hogy mi, akik a szépen rendezett, virágos debreceni Bem téren lakunk, a levegő minőségét akarjuk veled megjavíttatni. Van a közelünkben ugyanis egy műanyaggyár és amikor ez égetni kezdi az ő hulladék műanyagát, akkor nekünk rögtön be kell csukni ajtót, ablakot, hogy a fertőzött levegő ki ne füstöljön otthonunkból. Ennek az égetett műanyagbűznek a megszüntetése érdekében eljártunk a Tanácsnál, meg a helyi lapnál is, ahol megértéssel fogadtak bennünket, ettől azonban a levegő semmi javuló szándékot nem mutat.

Gasztonyi Kálmán és 9 társa
Debrecen, Bem tér 1.

Hídavatás

Vasvári Anna rajza

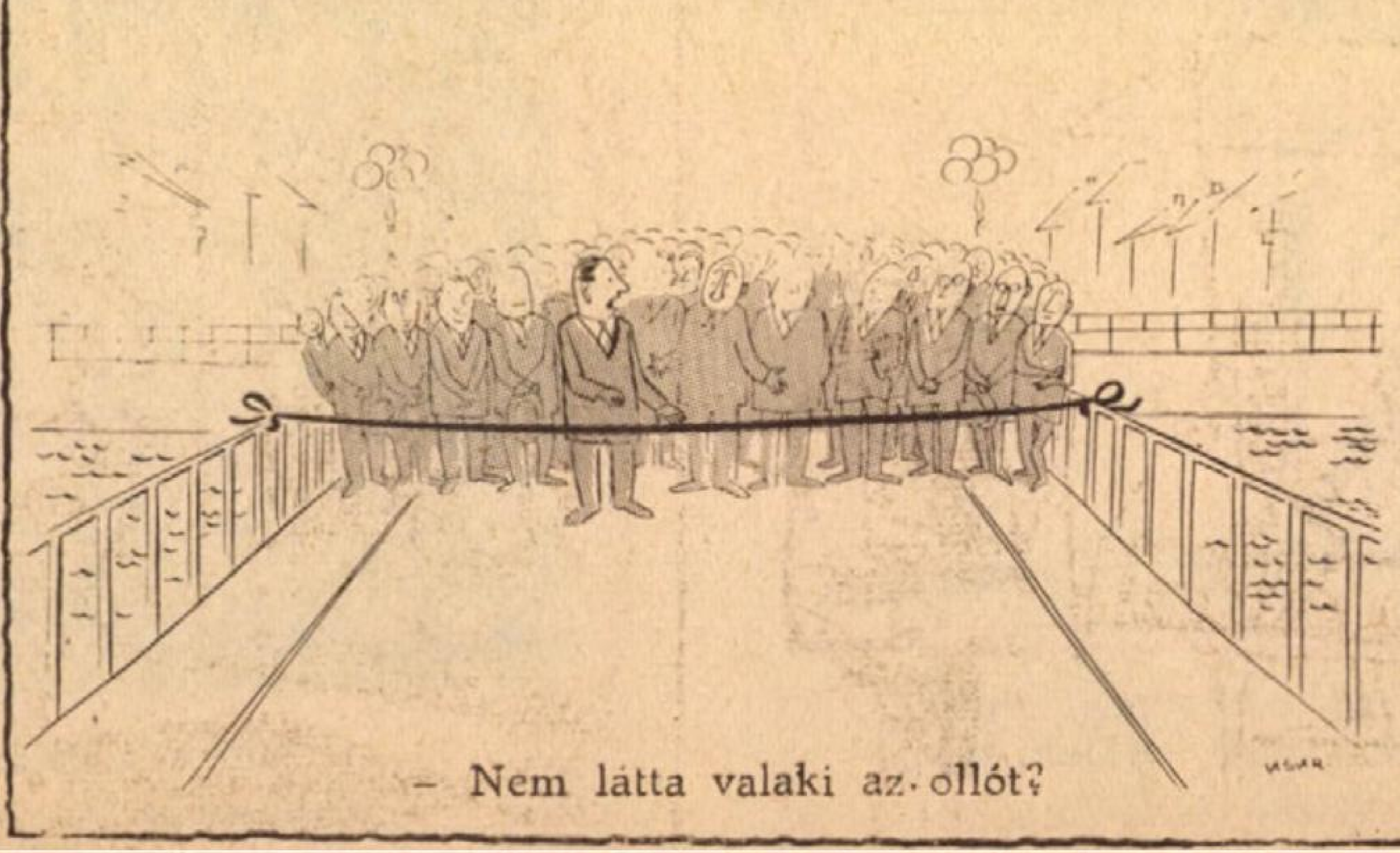

– Nem látta valaki az ollót?

VÁSÁRFIA

A dünkircheni visszavonulás csenevész ultipartinak számít csak ahhoz a közelharchoz képest, amit a nagyközönség a Mezőgazdasági Vásáron, a kürtőskalácsot árusító pavilonok körül vívott. Az erősek összekarmolva, de diadalmasan vitték szeretteiknek a vérrel szerzett zsákmányt. A gyengék viszont – s persze ilyenek voltak többségben – felkopott állal sompolyogtak odább, szomorúan nyalogatva sebeiket. Így történt ez már tavaly is, és így lesz jövőre is, hacsak az illetékesek odafent, valahol a Kalácsközpontban tudomásul nem veszik végre, hogy dolgozó népünk kedveli a kürtőskalácsot és évközben is igényt tartana rá!!!

D.

Motoros panasz

Somogy megye déli csücskén van Barcs, ahol a gépjárműtulajdonosok legnagyobb örömére egy benzinkút is van. Nemrég úgy hozta motoros-sorsom, hogy kényszerleszállást kellett végeznem Barcson, tekintettel a motor tartályának ijesztő kongására. Örömmel vettem tehát, hogy az egyik sarkon benzinkút piroslik. Örömöm azonban nem tartott soká, mert amikor olajat is kértem a benzin mellé, azt mondták, hogy: olaj, az nincs. Olaj nélkül pedig ugyebár motorozni bajos? Jó lenne, ha olajat is adnának ennek a benzinkútnak, annál is inkább, mert egy országos főútvonal mentén díszeleg.

Hernesz Ferenc
Szulok

Nem ettem bolondgombát,

hogy 3 forint 50-ért vásároljak megszürkült, kétnapos gombát, amikor a Gombatermelési Vállalat eladóhelyén 2 forint 40-ért frisset kapok! Szombat reggel lévén, nagy serényen lefutottam hát a Tolbuchin körúti csarnokba, hogy a vasárnapi gombaleveshez biztosítsam a gombát. Nem kis bosszúságomra a két elárusító hely közül csak az egyik volt nyitva, amely előtt hosszú kettős sorban várakoztak. Legalább húszan álltak előttem. Két dolog között választhattam: vagy lemondok a gombáról, holott a vasárnapi menüt családi röpgyűlés állította össze, vagy elkések a munkahelyemről. Volt időm tanakodni bőven, míg rám került a sor. Mikor végre oda jutottam, közölték velem, hogy nem tudnak visszaadni, váltsam fel a pénzt. Újabb időveszteség..:

Ha már így megszenvedtem a tapasztalatokért, az olcsó és friss gomba kedvelői nevében megkérdezem: miért nem árusítanak (különösen szombat reggel!) több helyen gombát, – és miért nem gondoskodnak nyitás előtt aprópénzről?

Egy dolgozó háziasszony

Bocsánat, félreértés...

Pötyördi hátradőlt a székében, lehunyta a szemét és kéjes emlékezéssel csámcsogott:

– Jó kis vacsora volt, nem mondom. Utána felállt az egész asztal és elindult a kert felé.

– Az asztal elindult? – kérdezte csodálkozással Pironcsák. – Talán bizony asztalt táncoltattatok?

– Ugyan? Csak úgy mondom: felállt az egész asztal ...

– De hát, hogy állhat fel az asztal? Azt tudom, hogy az asztal áll, mondjuk a szoba közepén. De mit értesz azon, hogy az asztal *feláll?* És elindul a kertbe?

– Bizony elindult. Az „asztal" nemcsak azt a bútordarabot jelenti, amelyen eszünk. Jelenti azokat a személyeket is, akik körülülik, sőt sokszor azt is jelenti, ami az *asztalon* van: „Dús asztallal várták".

– Bocsánat, félreértés. Azt hittem, az asztal indult el.

– Úgy is mondtam. Hát azt még sohasem hallottad: „az egész ház kivonult?" vagy: „a csepeli üzemek egyhangúan csatlakoztak a mozgalomhoz"?

– Ne mondd! Micsoda mozgalomhoz?

– Csak példának mondtam. Megtanulhatnál már magyarul.

– Olyan jól beszélek magyarul, mint ... a saját anyanyelvemen.

– Jó. Hát akkor azt mondd meg, mi a „szék"?

– Amin ülök.

– Nagyszerű. Csakhogy a szék nem mindig van alattad. Kerülhetsz te is a szék alá.

– Ha leesem a székről.

– Nem. Nem hallottad még azt a kifejezést: „széket ülni valaki felett?" Széket ülnek, azaz bíráskodnak, ítélkeznek. Ítélőszék.

– Vagy árvaszék.

– Azt nem ülik az árvák felett, te tudatlan.

– Bocsánat, félreértés.

– De azért kerülhetsz még te is székre.

– Árvaszékre?

– Nem. Mészárszékre, ahol a marhát levágják a székálló legények.

– Pötyöri! Kikérem magamnak az ilyen tréfát!

– Nem akartalak megbántani. Csak bebizonyítom, hogy nem tudsz magyarul. Például előveszem a most megjelent Értelmező Szótárt, fellapozom és azt mondom: biling.

– Az nem szép.

– Hogy nem szép? Miért ne lenne szép? Biling: az néhány szemből álló szőlőfürt, amit nem érdemes leszedni.

– Bocsánat, félreértés.

– Vagy: Cölönk. Tudod mi a cölönk?

– Hogyne.

– Nos?

– Nem mondom meg. Azért sem mondom meg.

– Mert nem tudod. Cölönk annyi, mint kolonc. Vagy olyan személy, aki akadályoz valakit valamiben: „cölönk az útjában". „Én karriert akarok csinálni, ahhoz egy imádó csak kölönc" – írja Jókai.

– Én is úgy írtam volna.

– Látod, érted a csíziót!

– Értem. Mit?

– A csíziót. Azaz: ravasz ember vagy. Látod, ha te is forgatnád az Értelmező Szótárt, megtanulnál végre magyarul. És nem dalmahodna benned a tudatlanság.

– Mit csinálna?

– Dalmahodna. Hízna, testesedne. Ez is benne van az Értelmező Szótárban: „Nézd, hogy dalmahodik a menyecske!"

– Lám, lám! Nagy csihés vagy te!

– Bocsánat. Félreértés. Milyen?

– Nem „milyen". A csihés az főnév.

– És mit jelent?

– Hitvány, rosszhiszemű.

– És te ezt honnan tudod? Az Értelmező Szótárból?

– Részben onnan. Részben pedig onnan, hogy elég régen ismerlek.

Varannai Aurél

Egy kis átalakítás, avagy: kép a jövőből

Szür-Szabó József rajza

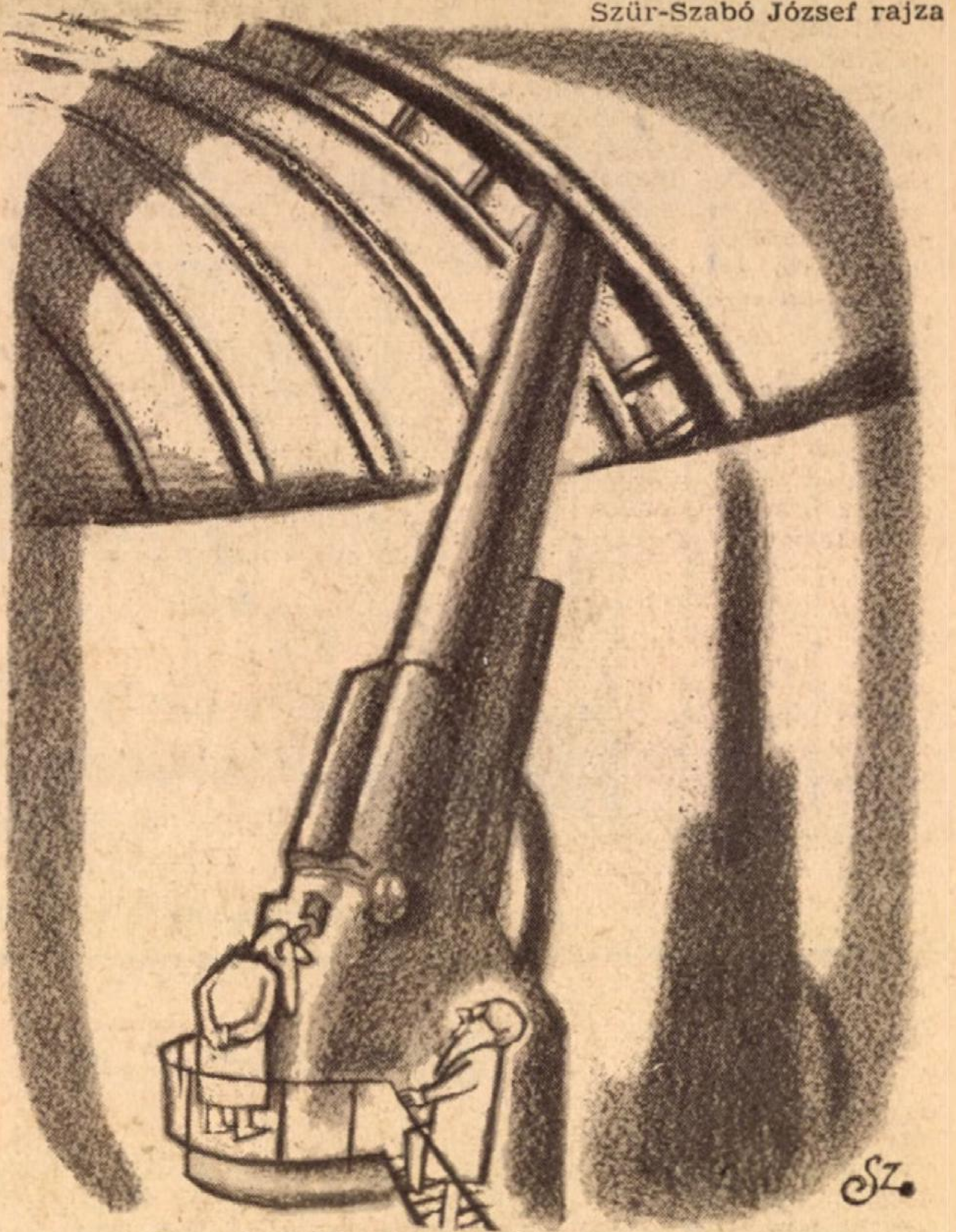

– Ez a legjobb távcsövünk. Azelőtt ágyú volt!

Elvonókúra után

Balázs-Piri Balázs rajza

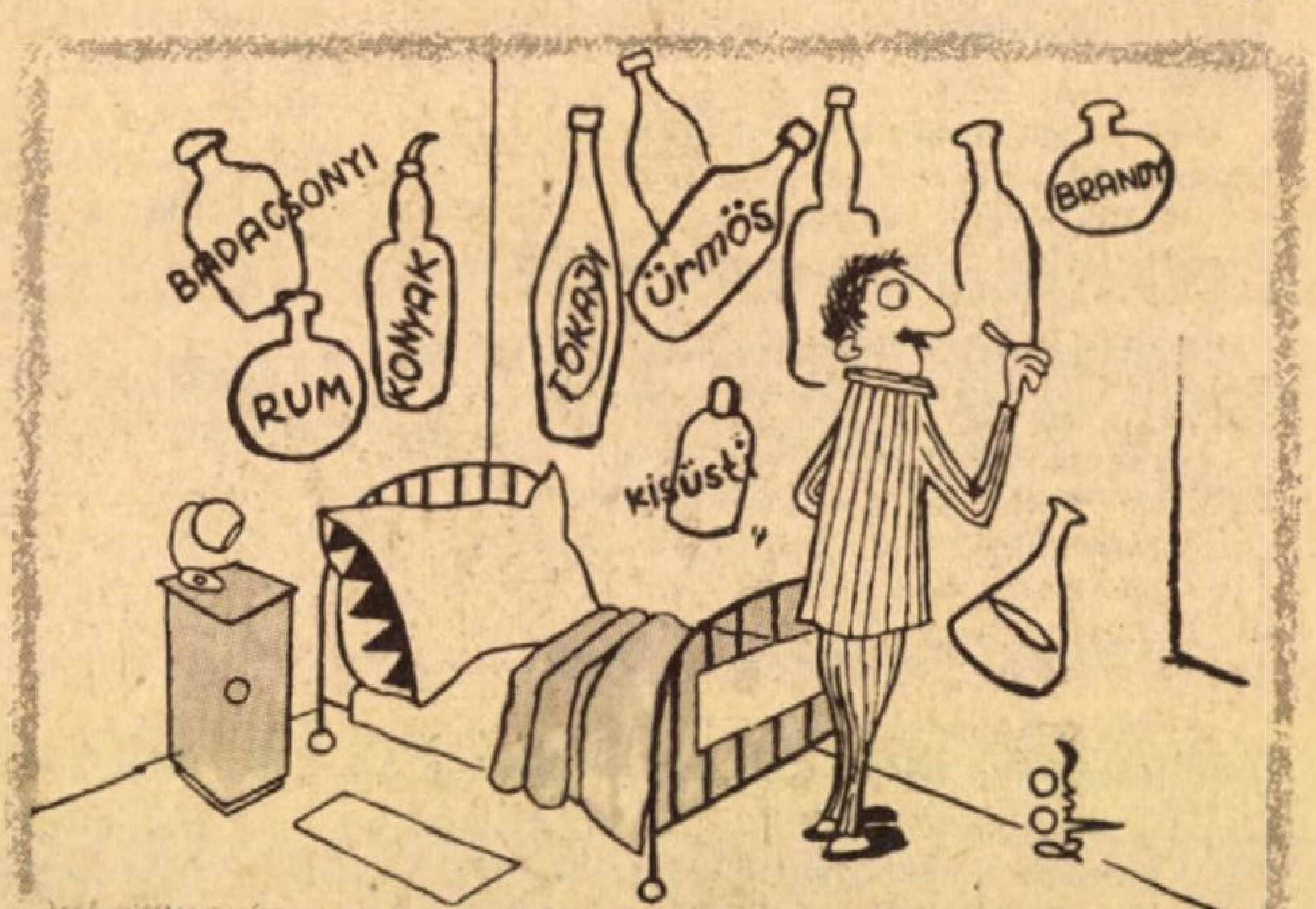

Hangszerkiállítás

Hegedűs István rajza

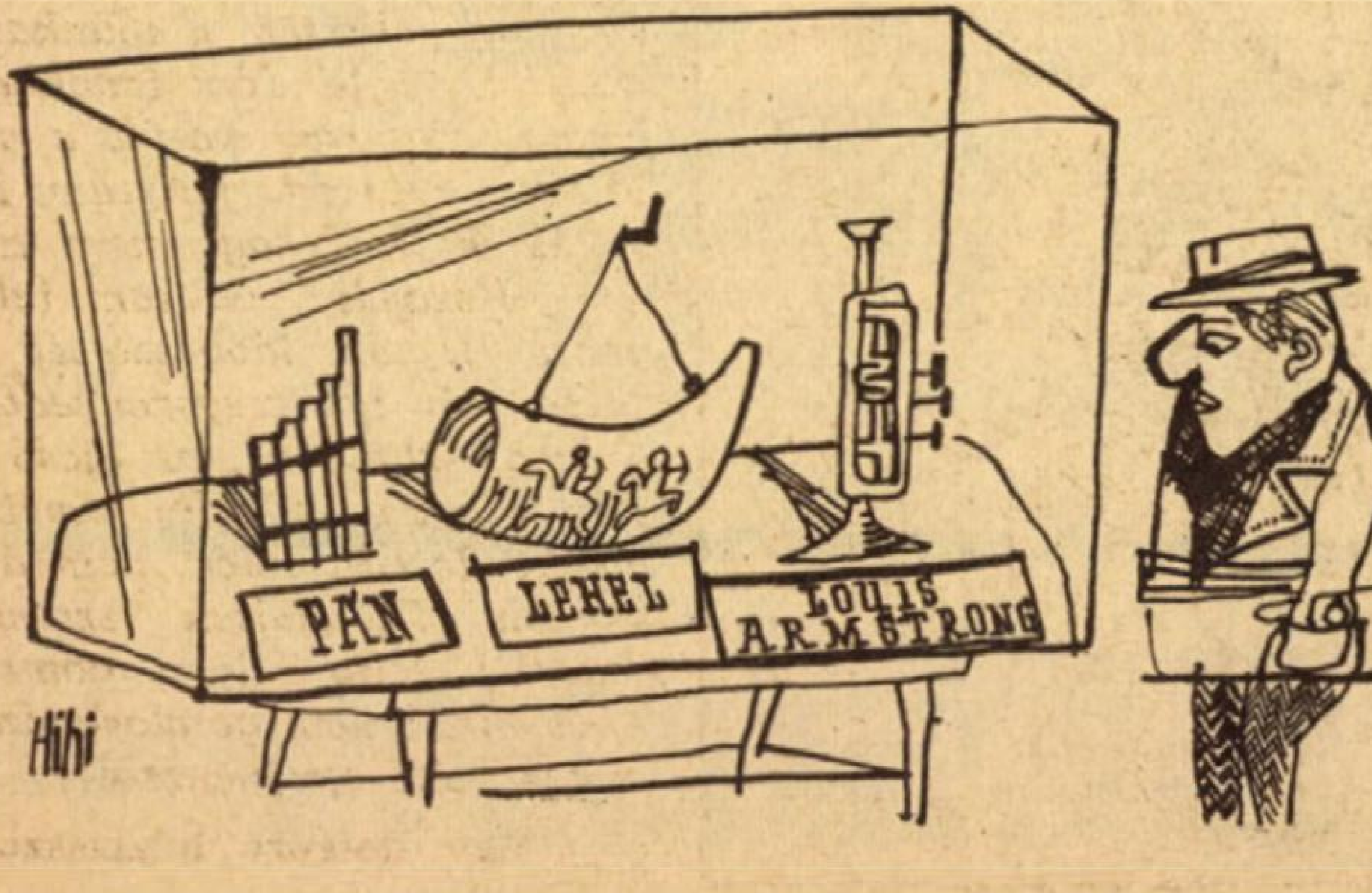

Önkiszolgálás

Szür-Szabó József rajza

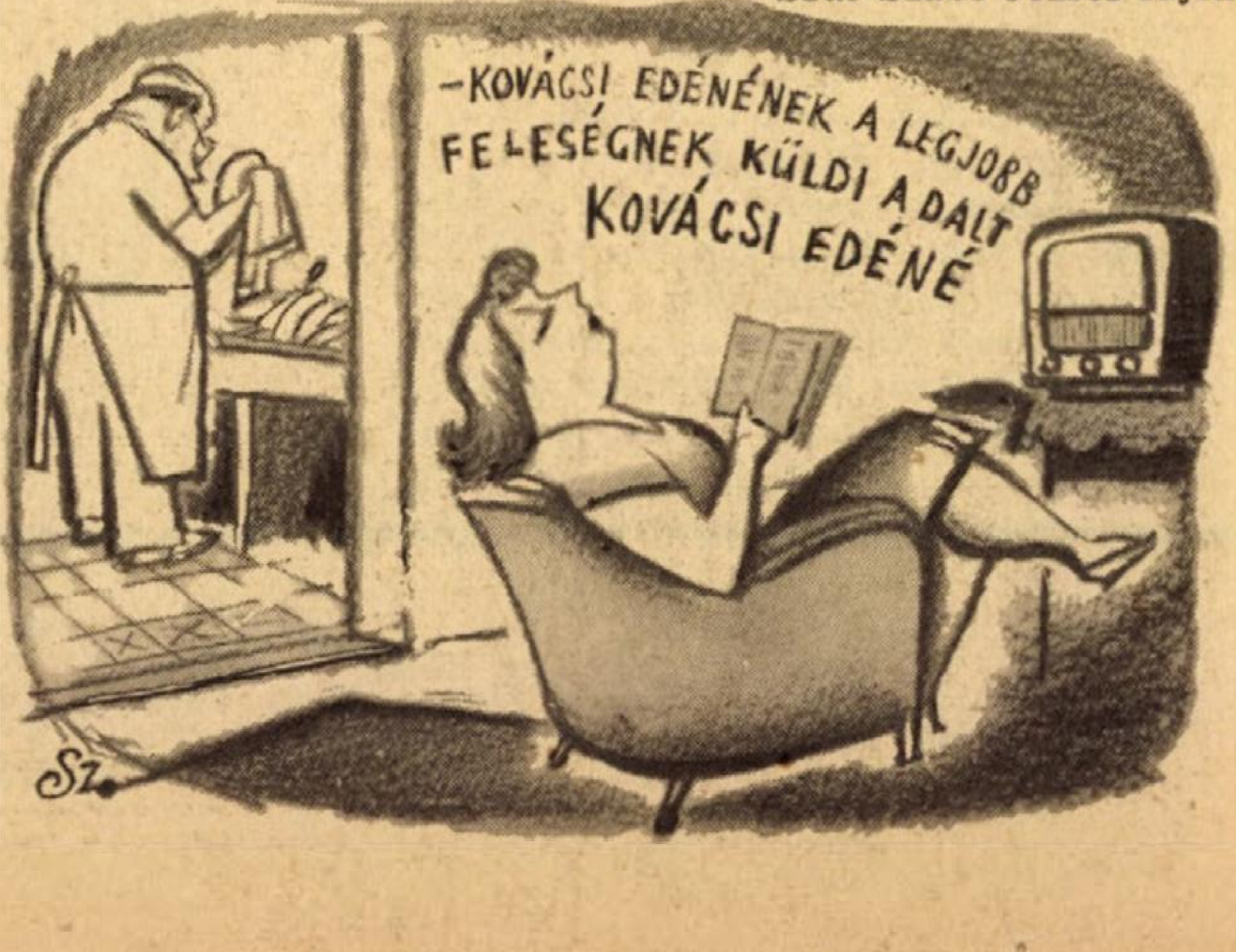
–KOVÁCSI EDÉNÉNEK A LEGJOBB FELESÉGNEK KÜLDI A DALT KOVÁCSI EDÉNÉ
Sz.

A „fentről jött” ember fogadtatása

Szür-Szabó József rajza

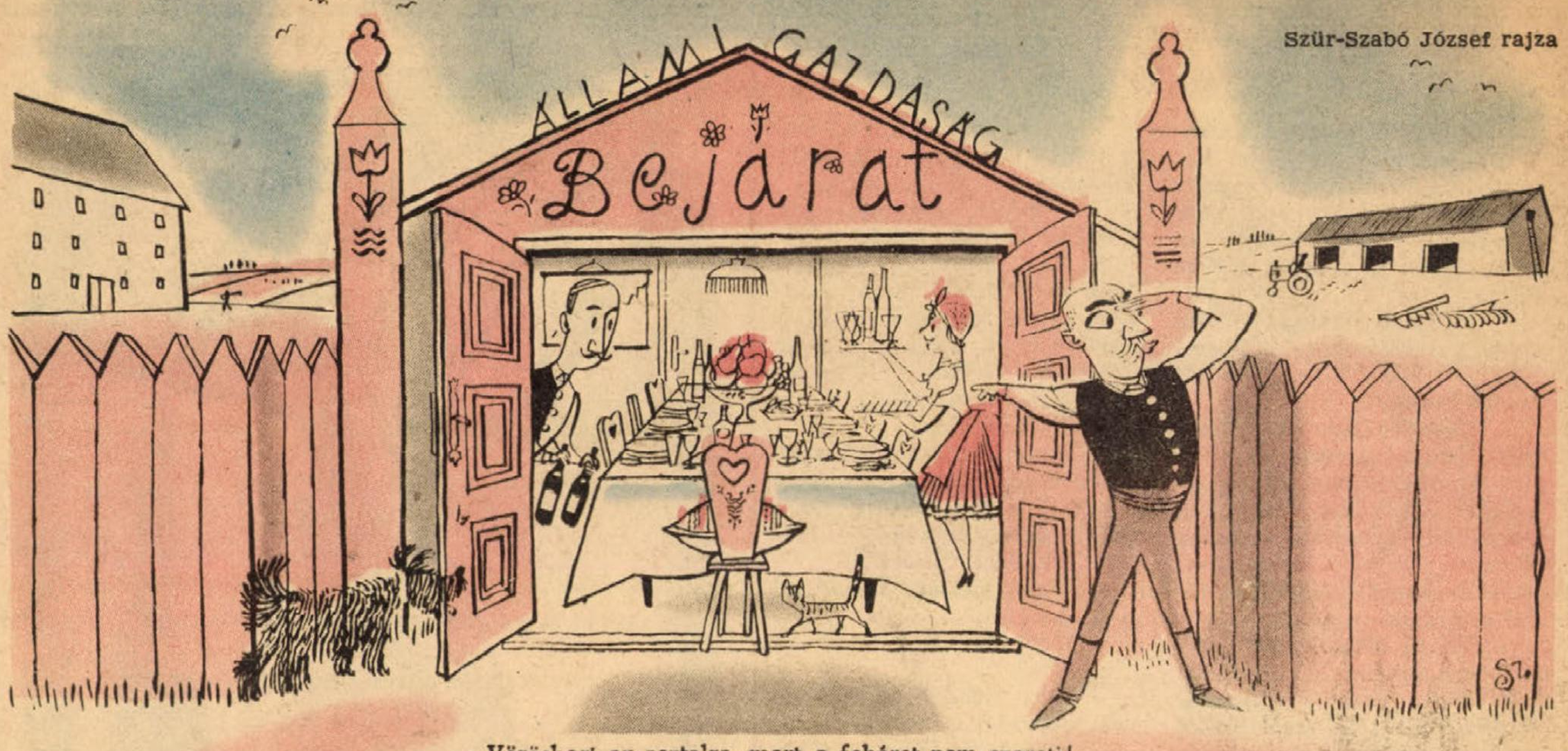

– Vörösbort az asztalra, mert a fehéret nem szereti!

Ezt olvastuk

Sikerrel járt...

A Népszabadság így ír az argentínai sztrájkról: „A sztrájk, amely hatvankét szakszervezet akcióegységének megvalósulásával kezdődött, ragyogóan kinyilvánította az argentínai munkásosztály egységét és összetartását, s nagy sikerrel járt. A rendőrség több személyt letartóztatott.”

Hát azért *ennyire* tömören ne fogalmazzunk...

Fülorvos hatáskörébe tartozik

„Háború után” című cikkét az Új Emberben így kezdi Pilinszky János:

„A Harmadik Birodalom oly zajtalanul omlott össze, mint egy ponyvasátor.”

Valami baj lehet a cikkíró hallásával.

Ez is fülorvosra tartozik

A Műszaki Élet cikket közöl a telefon feltalálásáról. Ebben olvastuk: „Alexander Graham Bell amerikai süketnéma oktató Edison találmányát akarta tökéletesíteni... Az egyik kísérlet alkalmával meglepő kattanást hallott...”

Azt hisszük, nem a kattanás volt meglepő, hanem az, hogy a süketnéma oktató hallotta.

A csodavirsli

Külön kiadást adott a Szabad Föld a Mezőgazdasági Kiállítás látogatói részére. Ebben olvastuk, hogy a kereskedelem a vásár látogatóinak 400 000 pár virslivel kíván kedveskedni s ez a mennyiség három kilométer hosszúságú virslinek felel meg. A szemléltető adat elszomorított. Mert ha három kilométer virsliből 400 000 pár készül, akkor egy pár virsli mindössze 7,5 milliméter hosszú. Már sok virslit láttunk, de ilyen keveset még soha.

Tiszturak a zárdában?

Ez a régi ponyvaregény jutott az eszünkbe, amikor a Magyar Ifjúságban ezt olvastuk: „Zentai Ferenc és Arányi István, a két új pedagógus együtt végezték a tanítónőképzőt...”

Kérdés: Sikerült-e őket nőkké képezni?

Gigászi szemétgyűjtő

Hírül adta a Hétfői Hírek, hogy új, modern utcaseprő és szemétgyűjtő gépek beszerzéséről van szó. A cikk szerint a gépkocsik 1000–1200 köbméteresek. Ez azt jelenti, hogy egy-egy ilyen szemétgyűjtő akkora lesz, mint egy Duna-tengerjáró gőzös. Hogy fog ez befordulni a szűk mellékutcákba?

Dráma a tengeren

A Magyar Nemzet az atomhajtású jégtörőről írott cikkében azt állítja, hogy „Valamennyi modern jégtörő legfőbb fogyatékossága, hogy mihelyt az üzemanyag elfogy, vissza kell térnie támaszpontjára.”

Lelki szemeinkkel látjuk, amint a jégtörő hajó megáll, mert üzemanyaga elfogyott, s lelki füleinkkel halljuk, amint a kapitány így szól: „Elő az evezőkkel gyerekek, mert vissza kell térnünk támaszpontunkra!”

Dr. Árgus

Sürgős a kelengye

Szegő Gizi rajza

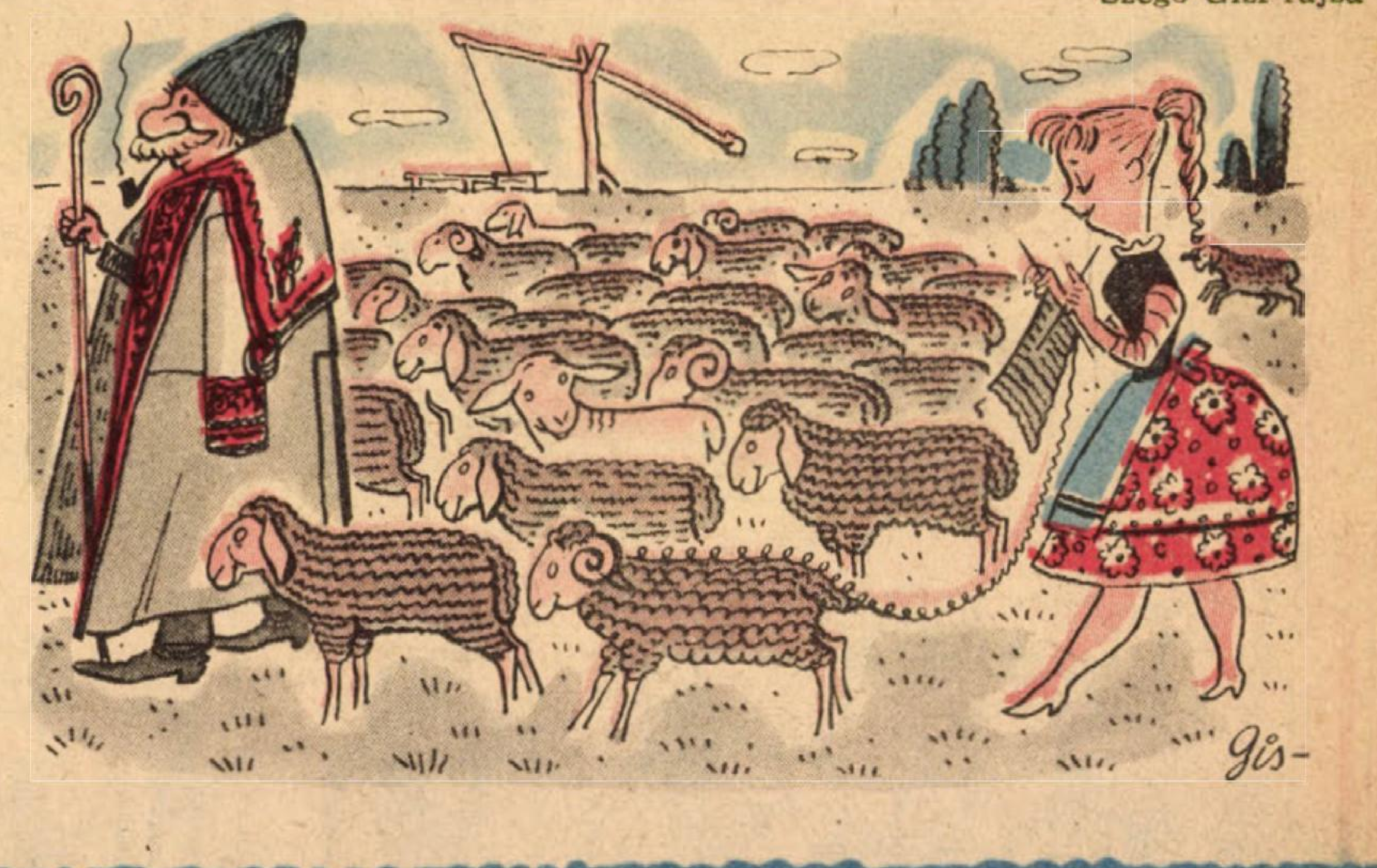

LUDAS MATYI — SZATIRIKUS HETILAP.
Főszerkesztő: Tabi László. — Szerkesztő: Földes György. — Művészeti szerkesztő: Toncz Tibor.
Kiadja a Hírlapkiadó Vállalat. — Felelős kiadó: Csollány Ferenc. — Szerkesztőség: Budapest, VIII., Gyulai Pál utca 14. — Tel.: 335—718. — Kiadóhivatal: VIII., Blaha Lujza tér 3. Tel.: 343—100, 142—220. — 59.7052 — Kossuth Nyomda, Budapest, V., Alkotmány utca 3. — Felelős vezető: Lengyel Lajos igazgató. — Terjeszti a Posta Központi Hírlap Iroda 180—850.